

תפילות לשבת

תפילות לשבת

על פי נוסח האדמו"ר

תוכן

3	מנחה לערב שבת
13	קבלת שבת
16	ערבית לשבת
23	ברכות השחר
25	תפילת השחר
30	שחרית לשבת
51	סדר הוצאת ספר תורה לשבת
53	ברכת החודש
54	מוסף לשבת
62	מנחה לשבת
69	פרקי אבות
80	ערבית למוצ"ש
88	הלל
91	הבדלה
91	ויתן לך
93	ספירת העומר
96	קדיש

הוצאה לאור:

טל': 8-972(0)8-8502771
www.chazak.co.il
office@chazak.co.il

כל הזכויות שמורות © All rights Reserved

ישנם מסמכי שכל סוג אהוב בחינם הכלכלי כחודש 10 אסור בהחלט.

אין להעתיק, לשלם, להדפיס או לאחסן במאגר מידע אלא בדיווח מפורש בכתב מהמחבר.

מנחה לערב שבת

הָיוּ לִי כִּיטוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: יֹאמְרוּ גֵּאוּלֵי יְיָ, אֲשֶׁר גָּאֵלְךָ מִיַּד־צָר: וּמִאֲרָצוֹת קִבְּצָם, מִמְּזוּרָה וּמִמַּעֲרָב, מִצִּפּוֹן וּמִנֶּגֶב: חָזְנוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ, עִיר מוֹשֵׁב לֹא מוֹצֵאוֹ: רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים, נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: וַיִּצְעְקוּ אֵלֶיךָ בָּצָר לָהֶם, מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יִצִּילֶם: וַיִּדְרִכֶּם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, לִלְכֹת אֶל־עִיר מוֹשֵׁב: יוֹדוּ לִי חֶסֶדְךָ, וּנְפִלְאוֹתֶיךָ לִבְנֵי אָדָם: כִּי־הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה, וּנְפֶשׁ רַעֲבָה מִלֹּא־טוֹב: יִשְׁכֵּי חֹשֶׁךְ וּצְלָמוֹת, אִסִּירֵי עָנִי וּבְרוֹזָל: כִּי־הִמְרוּ אִמְרוּ־אֵל, וַעֲזַת עֲלוֹן נֶאֱצַו: וַיִּכְנַע בְּעַמֹּל לָכֶם, בְּשָׁלוֹ וְאֵין עוֹזֵר: וַיִּצְעְקוּ אֵלֶיךָ בָּצָר לָהֶם, מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֶם: יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וּצְלָמוֹת, וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנַּחֵם: יוֹדוּ לִי חֶסֶדְךָ, וּנְפִלְאוֹתֶיךָ לִבְנֵי אָדָם: כִּי־שָׁבַר דְּלֹתוֹת נְחֹשֶׁת, וּבְרִיתוֹ בְּרוֹזָל גִּדְעָה: אוֹלִים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁע, וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנוּ: כֹּל־אֲכָל תִּתְעַב נֶפֶשָׁם, וַיִּנְעֻרוּ עַד־שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיִּצְעְקוּ אֵלֶיךָ בָּצָר לָהֶם, מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֶם: וַיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם, וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לִי חֶסֶדְךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ לִבְנֵי אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה, וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרָנָה: יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֵגִוִּית, עֹשֵׂי מִלְּאָכָה בַּיָּם רַבִּים: הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ בְּמִצְוֹלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעֲרָה, וַתְּרוֹמֶם גְּלוֹי: וַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת, נֶפֶשָׁם בְּרָעָה תִּתְמוֹנָג: וַיִּחַזְּגוּ וַיִּנְעֻרוּ בִּשְׁבוֹר, וְכֹל־חֲכָמָתָם תִּתְפַּלֵּעַ: וַיִּצְעְקוּ אֵלֶיךָ בָּצָר לָהֶם, וּמִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקָם סַעֲרָה לְדִמְמוֹתָהּ, וַיַּחֲשֹׁו גְלִיָּהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּחֲוּ, וַיִּנָּחֶם אֶל־מִקְוֹהוֹ סִפְצָם: יוֹדוּ לִי חֶסֶדְךָ, וּנְפִלְאוֹתֶיךָ לִבְנֵי אָדָם: וַיִּרְמְמוּהוּ בַּקְה־לָּעַם, וּבְמוֹשֵׁב זָקֵנִים וַהֲלִוִּיתוֹ: וַיֶּשֶׁם נְהֻרוֹת לַמִּדְבָּר, וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֻן: אֶרֶץ פָּרִי לְמִלְחָה, מִרְעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ: וַיֶּשֶׁם מִדְבָּר לֹא־גַם־מַיִם, וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצֵאי מַיִם: וַיּוֹשֵׁב שֵׁם רַעֲבִים, וַיִּכְוֶנּוּ עִיר מוֹשֵׁב: וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים, וַיַּעֲשׂוּ פָרִי תְבוּאָה: וַיִּכְרְבֶם וַיִּרְבּוּ מְאֹד, וַיִּבְהַמְתֶּם לֹא יִמְעִיטוּ: וַיִּמְעֻטוּ וַיִּשְׁחוּ, מַעֲצֵר רָעָה וַיִּגְזֹן: שִׁפְךָ בּוֹ עַל־גִּדְיָכִים, וַתֵּעַם בְּתָהוּ לֹא־דֶרֶךְ: וַיִּשְׁגֹּב אֲבִיוֹן מִעֲוִי, וַיֶּשֶׁם בְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: וַרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ, וְכֹל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: מִי־חֲכָם וַיִּשְׁמַר־אֶלֶּה, וַיִּתְבַּנְּנוּ חֶסֶדְךָ יְיָ:

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ וַאֲמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֹשֶׁשְׁךָ אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל־כָּל־עֲלָמִין סְתִימָא עַל־כָּל־סְתִימִין לִית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל: אַנְתָּ הוּא דֹּאפִיקָת גֵּשֶׁר תְּקוּנָן וְקִרְיָן לַהוֹן גֵּשֶׁר סְפִירָן לְאַנְתָּנָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלוֹן וְעֲלֵמִין דְּאֲתַגְלוֹן וּבְהוֹן אֲתַכְּסִיאָת מִבְּנֵי נֶשָׁא וְאַנְתָּ הוּא דְּקִשִּׁיר לֹון וּמִנְחָד לֹון וּבְגִין דְּאַנְתָּ מִלְּגוֹ כָּל־מָאן דֹּאפִרִיש חַד מִחֲבֵרִיה מֵאֲלִין גֵּשֶׁר סְפִירָן אֲתַחֲשַׁב לִית כָּאֲלוּ אֲפִרִיש בְּךָ: וְאֲלִין גֵּשֶׁר סְפִירָן אֲנִין אֲזִלִין בְּסִדְרָן חַד אֲרִיד וְחַד קִצִּיר וְחַד בִּינוּגִי, וְאַנְתָּ הוּא דְּאַנְתָּהִיג לֹון וְלִית מָאן דְּאַנְתָּהִיג לָךְ לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל־סְמָרָא: לְבוּשִׁין תְּקִינַת

לזן דמניהו פרחין נשמתין לבני נשא: וכמה גופין תקינת לזן דאתקריאו גופין לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא: חסד דרועא ומינא: גבורה דרועא שמואלא: תפארת גופא: נצח והוד תרין שוקין: יסוד סיומא דגופא אות ברית קדש: מלכות פה תורה שבכלפה קרינן לה: חכמה מוחא איחי מחשבה מלגו: בינה לבא ובה הלב מבין ועל אלין תרין כתיב הנסתרות לוי אליהו: כתר עליון איחי כתר מלכות ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית ואיחי קרקפתא דתפלין מלגו איחי שם מה (כזה ירד היא ואין היא) דאיחי ארח אצילות ואיחי שקוי דאילנא בדרעוין וענפוי כמאי דאשקי דאילנא ואתרבי בההיא שקוי: רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי דאילנא בההיא גביעו: ותהא גביעו איחי כנשמתא לגופא דאיחי חיים לגופא: ובה לית דמיון ודיוקנא מכלמה דלגו ולבר: ובראת שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמיא וסיהרא וכוכביא ומזלא: ובארעא אילני ודשאין ונגתא דעדן ועשבין וחיין ובעירין ועופין וגוין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין ואיד ותנהגון עלאין ותחאין ואיד אשתמודען עלא מתחאין ולית דינע בד כלל: ובר מנח לית וחדא בעלא ותחא ונתא אשתמודע עלת עלכלא ואדון על כלל: וכלספירא אית לה שם ודיעא ובהון אתקריאו מלאכיא: ואנת לית לה שם ודיעא דאנת הוא ממלא כלשמתן: ואנת הוא שלימו דכלהו: וכד אנת תסתלק מניהו אשתארו בלהו שמתן כגופא בלא נשמתא: אנת הוא חכים ולא בחכמה ודיעא אנת הוא מבין ולא בבניה ודיעא: לית לה אחר ודיעא: אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא ולאחזאה לזן איד מתנהג עלמא בדינא וברחמי דאית צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא: דין איחי גבורה משפט עמודא דאמצעייתא צדק מלכותא קדישא מאוני צדק תרין סמכי קשום הין צדק אות ברית קדש בלא לאחזאה איד מתנהג עלמא. אבל לאו דאית לה צדק ודיעא דאיחי דין ולא משפט ודיעא דאיחי רחמי ולא מכלאלין מדות כלל: ברוך וי לעולם אמן ואמן:

ידיד נפש אב הרחמן. משוך עבדה אלרצונו. גרין עבדה כמו איל. וישתחנה

אלמול הדרה. יערכ לו ידידותי. מנפת צוף וכלשעם:

הדור נאה ויו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא אל נא רפא נא לה. בהראות

לה נעם וינח. אז תתחנן ותתפלא. ותיתת לה שמחת עולם:

ותיק ויהיו רחמיך. וחוסה נא על בן אהיבך. בייזה כפה נכסוף נכספתי

לראות בתפארת גנוך. אלה חמדה לבי וחוסה נא ואל תתעלם:

הנלה נא ופרום חביבי עלי אתחבת שלומך. תאיר ארץ מבבונך. נעלה

ונשמתה בך. מהר אהוב כייבא מועד. וחננו כימי עולם:

וַיִּדְבָּר יי אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֶת־קִרְבְּנִי לֹאֲשֵׁי, רִים נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לִהְקָרִיב לִי בְמוֹעֲדִי: וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי, בְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִיּוֹם, שְׁנִים לְיוֹם, עֲלֵה תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר, וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים: וְעֹשִׁירִית הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן כֹּתִית רְבִיעִית הֶהָרִן: עֲלֵת תְּמִיד, הַעֲשֶׂה בְּהַר סִינִי לְרִים נִיחָחִי אִשָּׁה לִי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הֶהָרִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֹׁכֵר לִי: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים, כַּמִּנְחָת הַבָּקָר וְכַנִּסְכּוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רִים נִיחָחִי לִי:

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל גֵּרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יי, וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־ הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֵתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ אֶת־קִלְתָּה הַסָּמִים, בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, כֹּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה, קַח־לָךְ סָמִים, גִּמָּף | וְשִׁחֲלָתָ, וְחִלְבֵּנָה, סָמִים, וְלִבְנָה זָכָה, בֹּדֶד יִהְיֶה: וְעֹשִׂית אֹתָה קִלְתָּה, רָקַח מַעֲשֶׂה רֹקַח, מִזְלָח טְהוֹר קָדָשׁ: וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדָק, וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אֲנִי עֹדֵד לָךְ שְׁמִי, קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר, וְהִקְטִיר עָלֵיו אֹהֶלן קִלְתָּה סָמִים, בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטְבוּ אֶת־הַגֵּרֶת יַמְטִירוּנָה: וּבִהְעֵלָת אֹהֶלן אֶת־הַגֵּרֶת בֵּין הָעֲרָבִים יַמְטִירוּנָה, קִלְתָּה תְּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנְנוּ רַבָּנִי, פָּטוּם הַקִּלְתָּה בִּיצֵד: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנָה מֵנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כִּמְנֹן יְמוֹת הַחֲמֹת, מִנָּה לְכָל־יוֹם פָּרַם בְּשַׁחֲרִית, וּפָרַם בֵּין הָעֲרָבִים, וְשִׁלְשָׁה מֵנִים וְחֲמִישִׁים, שִׁמְנָה מִכְנִים כֹּהֵן גָּדוֹל מֵלֵא חִפְּנוּ בְיוֹם הַכִּפָּרִים, וּמִחֲזִירֵן לְמִכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפָּרִים, וְשׁוֹחֲקוֹן יָפָה יָפָה בְּדִי שְׁתָּקָה דָּקָה מִן הַדָּקָה, וְאַחֲד עֶשֶׂר סְמָמִין הָיוּ בָּהּ, וְאֵלֵהֶן: א הַצֵּרִי ב וְהַצִּפְרִן, ג הַחֲלִבָּנָה ד וְהַלְבֹנָה ה מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מִנָּה, ו מוֹר וּקְצִיעָה, ז שְׁבֵלֶת גֶּרֶךְ ח וְכִרְכָּם מִשְׁקַל שֵׁשׁ עֶשֶׂר שֵׁשׁ עֶשֶׂר מִנָּה, ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר, י קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, יא קִנְמוֹן תַּשְׁעָה, בְּרִית בְּרִשְׁיָה תַשְׁעָה קֶבֶץ, יב קִפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא וְקֶבֶץ תִּלְתָּא, ואם אין לו יין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חוֹרֵן עֲתִיק, מֵלַח סְדוּמִית רַבְעָה,

מעלה עשן. כל־שהוא: רבי נתן הבבלי אומר, אף כפת הירדן כל־שהיא, ואם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחד מכל־סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף, ברית כרשינה ששפין בה את־הצפרן, כדי שתהא נאה; וין קפריסין ששורין בו את־הצפרן, כדי שתהא עזה; וכלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תנא, רבי נתן אומר, בשהוא שוחק אומר: תדק היטב, היטב תדק, מפני שהקול יפה לבשרים. פממה לחצאין בשרה, לשליש ולרביע, לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כמותה בשרה לחצאין, ואם חסר אחד מכל־סממניה חייב מיתה:

תנא, בר קפרא אומר, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא, אלו הנה נותן בה קורטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה, כי כל־שאר וכל־דבש לא־תקטירו ממנו אשה לוי:

זי צבאות עמנו, משגב־לנו אלהי ועקב סלה (שלוש פעמים): זי צבאות, אשרי אדם בטח בקי (שלוש פעמים): זי הושיעה המלך יעגנו ביום־קראנו (שלוש פעמים): וערכה לוי מנחת יהודה וירושלם, בימי עולם וכשנים קדמנות:

אב"ג ית"ץ	אנא, בבח גדלת וימינה, תתיר צרורה.
קד"ע שט"ן	קבל רנת עמך, שגבנו, מטהרנו נזרא.
נגיד יכ"ש	נא גבור, דורשי וחוורך בבבת שמרם.
בט"ר צת"ג	ברכם מחרם, רחמי צדקתך תמיד גמלם.
תק"ב ט"ע	חסין קדוש, ברוב טובה נחל עדתך.
יג"ל פד"ק	יחיד נאה לעמך פנה, זוכרי קדשתך.
שק"ו צ"ת	שועתנו קבל ושמע צעקתנו, יודע תעלימות.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה: אשרי העם שכבה לו, אשרי העם שוי אלהיו: תהלה לך, ארומך אלוהי המלך, ואברהם שמך לעולם ועד:

בכל־יום אברהם, ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך, אשיחה: ועוזו נורא־תיך יאמרו, וגדלתך אספגנה: זכר רב־טובך יביעו, וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי, ארך אפים וגדל־חסד: טוב־יו לכל, ורחמיו על־כל־מעשיו: יודך יי כל־מעשיך, וחסידיך וברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו: להודיע | לבני האדם גבורתי, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך, מלכות כל־עלמים, וממשלתך בכל־דור ודור: סומך יי לכל־הנפלים, וזוקף לכל־הכפופים: עני כל אליך ישברו, ואתה נותן־להם את־אכלם בעתו: פותח את־ידך, ומשיב על־חי רצון: צדיק יי בכל־דרכיו, וחסיד בכל־מעשיו: קרוב יי לכל־קראיו, לכל אשר יקראהו באמת: רצון־יראיו יעשה, ואת־שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את־כל־אהביו, ואת כל־הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר־פי, ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו | נברך יי, מעתה ועד־עולם הללוה:

חצי קדיש

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, קונה הכל, וזכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם, למען שמו באהבה:

בעשית: זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יי, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע. בעין: מוריד הפל: (בתורה) משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נפלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך מכוח ומחנה ומצמיח ישועה:

בעשית: מי כמוך אב הרחמן, וזכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים:

כשהחזן חוזר על תפילת העמידה אומרים "נקדישך" *

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי, האל
(בעשית: המלך) הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך חכמה בינה ודעת. ברוך
אתה יי, חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבונו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.
ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו, כי חטאנו, מחול לנו מלכנו, כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה.
ברוך אתה יי, חנון, המרבה לסלח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו, ונאלנו מהרה למען שמך, כי אל גואל חזק אתה. ברוך
אתה יי, גואל ישראל:

רפאנו יי ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה ארוכה ורפואה שלמה
לכל מכותינו, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי, רופא חולי
עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת, ואת כל מיני תבואתה לטובה, ואת
בקיץ: ברכה (בחוץ: טל ומטר לברכה) על פני האדמה, ושבענו ממונה, וברך
שנתנו בשנים המזובות לברכה, כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים. ברוך
אתה יי, מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם לקבץ גלותינו, וקבצנו יחד מארבע כנפות
הארץ לארצנו. ברוך אתה יי, מקבץ גרמי עמו ישראל:

השיבה שופטנו בבראשונה, ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, ומלוד
עלינו אתה יי לברך בתסוד וברחמים, בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי, מלך
אוהב צדקה ומשפט (בעשית: המלך המשפט):

* נקדישך ונעריצך בנעם שיה סוד שרפי קדש תמשלשים לך קדשה, בכתוב על-
יד גביאך, וקרא זה אליה ואמר: קדש | קדוש | קדוש, קדוש יי צבאות,
מלא כל-הארץ כבודי: חזן: לעמתי משבחים ואומרים: קדש: ברוך כבודי מוקמו:
חזן: וברברי קדשך בתיב לאמר: קדש: ומלך יי | לעולם, אלקיך ציון ליר נדר, הללויה:

ולמלשינים אל תהי תקנה, וכל המינים וכל הזדים כרגע יאבדו, וכל איבי עמך
מהרה יכרתו, ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותמגר, ותכניע
במהרה בימינו. ברוך אתה יי, שבר איבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים, ועל זקני עמך בית ישראל, ועל פליטת בית סופריהם,
ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיה יי אלקינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים
בשםך באמת, ושים חלקנו עמם, ולעולם לא נבוש כי כך בטיחנו. ברוך אתה יי,
מישען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשבון בתוכה כאשר דברת, וכסא דוד עבדך
מהרה בתוכה תכון, ובנה אותה בקרוב בימינו בנן עולם. ברוך אתה יי,
בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קנינו כל
היום. ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יי אלקינו, אב הרחמן רחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו,
כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך מלכנו ריקם אל השיבנו. כי
אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי, שומע תפלה:

רצה יי אלקינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך,
ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

בראש חודש אומרים כאן "יעלה ויבוא" *

* אלקינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון
ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה, לחן
ולחסד ולרחמים ולחיים טובים ולשלום, ביום ראש התחדש הזה: זכרנו יי
אלקינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, ובדבר ישועה
ורחמים, חוס ותננו, ורחם עלינו והושיענו, כי אלקי עינינו, כי אל מלך חנון
ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשוכך לציזן ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציזן:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו,
אלהי כל־בשר, יוצרנו, יוצר בראשית,
ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש, על שהחייטנו וקיימתנו, בן
תחינו וחקיימנו, ותאסף גלויחינו
לחצרות קדשך, ונשוב אליך לשמור
חקיך, ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב
שלם, על שאנו מודים לך, ברוך אל
ההודאות:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור
חינו, מן ישענו, אתה הוא לדור ודור,
גדלך לך ונספר תהלתך, על חינו
המסורים בך, ועל נשמותינו הפקודות
לך, ועל נסיד שבכל יום עמנו, ועל
נפלאותיך ומזכותיך שבכל עת, ערב ובקר
וצהרים, המוב, כי לא כלו רחמיך,
המרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם
קנינו לך:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן ועל הניסים (*)

י ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לפורים

לחנוכה

בימי מרדכי ואסתר בשישן הבירה,
בשעמד עליהם המן הרשע,
בקש להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים,
ביום אחד, בשלשה עשר לחדש
שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם
לבוז. ואתה ברחמיך הרבים הפרת
את עצתו, וקלקלת את מחשבתו,
והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו
ואת בניו על העץ:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי
ובניו, בשעמדה מלכות וזן הרשעה
על עמך ישראל, להשביחם תורתך
ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך
הרבים, עמדת להם בעת צרתם. רבת את
ריבם, דגת את דינם, נקמת את נקמתם,
מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, ומכאים ביד מהירים, ורשעים ביד
צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל
עשית תשיעה גדולה ופרקן בהיום הזה.

ואחר כך באו בגיד לדכור ביהך, ופנו את היכלך, ומהרו את מקדשך, ותדליקו גרות
בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חגכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל בלם ותברך ויתרומוס ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעשיית: וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו שמך הגדול לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב, ברוך אתה יי, הטוב שמך ואלה נאה להודות:

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אליהינו תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בעשיית: ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, ישועה ונחמה ונצרות טובות, נזכר ונכתב לפניך, אנהנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ושלום.

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:

החזן חוזר על תפילת העמידה עד כאן ואומר "קדיש שלם"

אלהי, נצר לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי, וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. יהיו כמזן לפני רוח ומלאך יי דחה. למען יחלצון ידידיך, הושיעה ומינה וענגי. עשה למען שמך, עשה למען ומינה, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:

עשה שלום (בעשיית: השלום) במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך, יי אליהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה במינו, ותן חלקנו בתורתך:

מראש חודש אלול עד לאחר הושענא רבה אומרים לפני "עלינו" את הפרק "לדוד ה"

לְדָוִד, וְיִאֲזִיר וַיִּשְׁעִי מִמֶּנִּי אִירָא, וְיִמְעֹז חַיִּי מִמֶּנִּי אֶפְתָּד: בִּקְרֹב עָלִי מִרְעִים לְאָכֹל אֶת בְּשָׂרִי, צָרִי וְאִיבִי לִי, הִמָּה בְּשָׁלוֹ וְנִפְלֹי: אִם תִּחְנֶה עָלִי מִחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקֹּם עָלִי מִלְחָמָה, בְּזֹאת אֲנִי בֹטָח: אַחַת שְׁאֵלְתִּי מֵאֵת יְיָ, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבִתִּי בְּבֵית יְיָ כֹּל יְמֵי חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנֶעַם וְיִלְבָּקֶר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנִי בִסְכּוֹ בַּיּוֹם רָעָה, וְסִתְּרֵנִי בַסֶּתֶר אֱהָלֹ, בְּצִוּר וְרוֹמְקֵנִי: וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אִיבִי סְבִיבוֹתִי, וְאֶזְבְּחָה בְּאֱהָלֹ וְזִבְחֵי תְרוּמָה, אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה לִי: שָׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא, וְחֲנִנִי וְעֲנִנִי: לֵךְ אָמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי, אֶת פְּנֵיךְ וְיָאֲבֹקֶשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט בְּאֵף עֲבָדֶךָ, עֲזָרְתִּי הָיִיתָ, אֵל תִּמְשָׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי אִבִּי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, וְיִי וְאֶסְפְּנִי: הֲרִנִּי יְיָ דְרָכְךָ, וְנִחֲנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר, לִמְעַן שָׁרְרִי: אֵל תִּתְּנִי בְּגֶפֶשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ כִי עַדִּי שָׁקֶר וַיִּפַּח חֲמוֹם: לוֹלֵא תִּתְּנֵנִי לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים: קוֹה אֵל יְיָ, חֲזֹק וַיֶּאֱמָן לְבָבְךָ, וְקוֹה אֵל יְיָ:

עֲלֵינוּ לִשְׁבַח לְאֶדְוִן הַכֹּל, לְתַת עֲדָלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ בְּגִזֵּי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמוֹת, שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ בְּהֵם, וְנִזְלַגְנוּ בְּכָל הַמִּזְבֵּחַ, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַכֵּל וְלָרִיק. וְאֵנְחָנוּ בִּזְרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְדִּישׁ בְּרִיךְ הוּא. שֶׁהוּא נֹטֵת שְׁמִים וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשִׁבְעִית עֹז בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֵמֶת מִלְכֵנוּ, אֶפֶס זֹלַתוֹ, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיֵּדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד: וְעַל כֵּן נִקְוָה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲדָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת וּבְרַחוּן, לְתַת עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר וּקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. וְכִירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בְּרִיךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לִשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ, וְלִבְכוּד שִׁמְךָ יִקְר וְיִתְּנוּ. וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם עֲלֵיהֶם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכִבוֹד, בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְיָ וְיִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ, בַּיּוֹם תִּהְיֶה יְהוָה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

קדיש יתום

אֵל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאם, וּמִשְׁאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבֹּא: עֲצוּ עֲצָה וְחִפְּר, דְּבָרוּ דְּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל: וְעַד זְקָנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל: אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשָׂא וְאֲנִי אֶסְבֹּל וְאֲמַלְט:

אֶךְ צְדִיקִים יִזְדוּ לְשִׁמְךָ, וְיִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךָ:

קבלת שבת

בחג, מוצאי חג, ושבת חול המועד מתחילים "מומזר לדוד" בעמוד הבא

לְבוּ גִּרְנָה לֵי, גִּרְעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה, בְּזִמְרוֹת גִּרְעָה לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יי, וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ מִחֻקֵּי אָרֶץ, וְתוֹעֲפּוֹת הַיָּם לֹא: אֲשֶׁר לֹא הָיָה עֲשָׂהוּ, וַיִּבְרָא יְדֵיו וַיְצַו: כִּי בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה, נִכְרַעַה לִפְנֵי יי עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֶאֱן יְדוֹ, הַיּוֹם אִם בִּקְלוֹ תִשְׁמְעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם בְּמִרְכָּה, בְּיוֹם מָסָה בְּמִדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּהַנּוּנִי, גַּם רָאוּ פְעָלֵי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּם בְּדוֹר וְאָמַר עִם תְּשִׁי לִבְבִּי, וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכֵי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי, אִם יִבְאֹן אֵל מִנוּחִתִּי:

שִׁירָיו לֵי שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירָיו לֵי כָּל הָאָרֶץ: שִׁירָיו לֵי בָּרְכוּ שְׁמוֹ, בְּשִׁיר מִיּוֹם לִיּוֹם יִשְׁוֹעֲתוּ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים גִּפְּלוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד, נִזְרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וְיִי שְׁמַיִם עֲשָׂה: הוֹד וְהִדָּר לִפְנֵינוּ, עַז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לֵי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לֵי כְבוֹד וְעֹז: הָבוּ לֵי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבָאוּ לְחֻצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּ לֵי בְּהִדְרַת קִדְשׁ, חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ, אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָל כָּל תְּמוּטָה, יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: וְשִׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְהַגָּל הָאָרֶץ, יִרְעַם הָיָם וּמָלְאוּ: יַעֲלֶי שְׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, אִזּוּ וְיִגְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: לִפְנֵי יי כִּי בָּא, כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ, יִשְׁפֹּט תִּבְלָל בְּצַדִּיק, וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

יי מֶלֶךְ הַגָּל הָאָרֶץ, וְשִׁמְחוּ אִיִּם רַבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֶּל סְבִיבָיו, צִדֵּק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן בְּסֻאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי מֶלֶךְ, וְתִלְחַט סְבִיב צִרְיִי: הָאִירוּ בְּרָקִיו תִּבְלָל, רֵאשִׁית וְתַחֲלֵל הָאָרֶץ: הָרִים בְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יי, מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּדּוּ הַשְּׁמַיִם צִדִּיק, וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: וַיִּבְשׁוּ כָּל עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים, הִשְׁתַּחֲוּ לֹא כָּל אֱלֹהִים: שְׂמֵעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן, וְתִגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיהָ יי: כִּי אַתָּה יי עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ, מְאֹד נִעְלִית עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יי שְׂנְאוֹ רָע, שְׂמַר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו, מִיַּד רָשָׁעִים וְצִילָם: אֹרֶךְ יָרֵעַ לְצַדִּיק, וְלִישְׁרֵי לֵב שְׂמִיחָה: שְׂמִיחָה צַדִּיקִים בֵּי, וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קִדְשׁוֹ:

מזמור, שירו לוי שיר חדש, כי נפלאות עשה, הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
הודיע יי וישועתו, לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל, ראו כל אפסי ארץ, את ישועת אלהינו: הריעו לוי כל הארץ, פצחו ורגנו
וזמרו: זמרו לוי בכנור, בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר, הריעו לפני
המלך יי: ירעם הים ומלאו, תבל וישבי בה: נהרות ומחאו קף, יחד הרים ורגנו:
לפני יי כי בא לשפט הארץ, ישפט תבל בצדק, ועמים במישרים:

יי מלך ורגזו עמים, ישב ברוכים תנוט הארץ: יי בציזן גדול, ורם הוא על כל
העמים: יודו שמך גדול וגורא, קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב, אתה כוננת
מישרים, משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יי אלהינו והשתחוו להם
רגלי, קדוש הוא: משה ואהרן בכהנו ושמואל בקראי שמו, קראים אל יי והוא
יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם, שמרו עדתיו וחזק נתן למו: יי אלהינו אתה
עניתם, אל נשא היות להם, וגם על עלילותם: רוממו יי אלהינו והשתחוו להם
קדשו, כי קדוש יי אלהינו:

מזמור לדוד, הבו לוי בגי אלים, הבו לוי כבוד ועז: הבו לוי כבוד שמו, השתחוו
לוי בהדרת קדש: קול יי על המים, אל הכבוד הרעים, יי על מים רבים:
קול יי בבח, קול יי בהדר: קול יי שבר ארזים, וישבר יי את ארזי הלבנון:
וירקידם כמו עגל, לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יי הצב להבות אש: קול יי
יחיל מדבר, יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ויחשף יערות, ובהיכלו
בלו אמר כבוד: יי למבול ישב, וישב יי מלך לעולם: יי עז לעמו יתן, יי יברך את
עמו בשלום:

אנא, ברחם גדלת ימינה, תתיר צרורה.	אב"ג ית"ץ
קבל רנת עמך, שגבנו, טהרנו גורא.	קד"ע שט"ן
נא גבור, הירש' ויחודך כבבת שמרם.	גיד"י כ"ש
ברכם טהרם, רחמי צדקתך תמיד גמלם.	בט"ר צת"ג
חסין קדוש, ברוב טובך נתל עדתך.	חק"ב טכ"ע
יחיד גאה לעמך פנה, זוכרי קדשתך.	יג"ל פד"ק
שועתנו קבל ושמע צעקתנו, יודע תעלומות.	שק"ו צי"ת
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:	

לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּרַבּוֹר אֶחָד, הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיחָד, יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם
וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה:
לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לַקְרֹאת שַׁבַּת לָכוּ וְנִלְכָה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה, מֵרֹאשׁ מְקַדָּם נְסוּכָה, סוּף
מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה:
לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמִי צֵא מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה, רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעֶמֶק הַבְּבֵא,
וְהוּא יַחְמוֹל עֲלֶיךָ חֶמְלָה:
לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתַּנְעֲרִי מַעֲפָר קוֹמִי, לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַּפְאֶרֶתךָ עָמִי, עַל יָד בֶּן יוֹשִׁי בֵּית הַלְחָמִי,
קָרְבָה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה:
לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתַּעֲזָרְרִי הַתַּעֲזָרְרִי, כִּי כָּא אֹרֶךְ קוֹמִי אֲזִרִי, עֲזָרִי עֲזָרִי שִׁיר דְּבָרִי, כְּבוֹד יְיָ
עֲלֶיךָ נִגְלָה:
לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי, מַה תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ וּמַה תִּתְחַמֶּה, בְּךָ יִחְסוּ עֲנֵנֵי עָמִי, וּנְבִנְתָה
הָעִיר עַל תִּלָּה:
לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

וְחָיו לְמִשְׁשָׁה שְׂאִסְיָךְ, וְרַחֲקוּ כָּל מְבַלְעֶיךָ, יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ, בְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל
כֹּלָה:
לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

יְמִינִי וּשְׂמָאל תִּפְרֹצִי, וְאַתָּה יְיָ תַּעֲרִיצִי, עַל יָד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי, וְנִשְׁמַחָה וְנִגִּילָה:
לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם עֲמֶרֶת בַּעֲלָה, גַּם בְּרִנָּה וּבִצְהָלָה, תּוֹךְ אֲמוּנִי עִם סִגְלָה, בּוֹאִי כֹלָה,
בּוֹאִי כֹלָה, בּוֹאִי כֹלָה שַׁבַּת מְלֻכְתָּא:
לְכָה דוֹרֵי לַקְרֹאת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מִןמִזְרֵי שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזֵּב לְהוֹדוֹת לֵי, וּלְזָמֹר לְשִׁמּוֹךְ עֲלִיּוֹן: לְהַגִּיד בְּבֶקֶר חֲסִידָךְ,
וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי גָבֵל, עָלִי הִגִּיזִין בְּכִזּוֹר: כִּי שְׂמִיחָתִי יְיָ
בְּפִעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָנִי: מַה גָּדְלוֹ מַעֲשִׂיךָ יְיָ, כִּי אִדּוּ עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בָּעֵר לֹא
יִדַּע, וּבִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בְּפֶרֶחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיִּצְרִצּוּ כָּל פְּעָלֵי אֱנוֹן, לְהַשְׁמֹדֵם

עדי עד: ואתה מרום לעלם יי: כי הנה איכיד יי, כי הנה איכיד יאכרד, ותפרדו כל פְּעֵלֵי אָוֶן: ותרם בְּרָאִים קרני, בְּלִתִּי בְשֵׁמֶן רִעְנָן: ותבט עֵינֵי בְּשׁוּרִי, בַּקָּמִים עָלֵי מְרַעִים, תִּשְׁמַעְנָה אֲזוּנֵי: צָדִיק כְּתֹמֵר וּפְרָח, בָּאֵרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁעָה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יי, בַּחֲצֹרֹת אֶלְתֵּינוּ וּפְרִיחוּ: עוֹד וְנִיבֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לַהֲגִיד כִּי יִשְׂרָאֵל יי, צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

יי מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבֶשׁ, לְבֶשׁ יי עֹז הַתְּאֵזֶר, אֵף תִּכְוֶן תִּכְבֵּל כָּל תְּמוּזָה: נִכְוֶן בַּסָּאךְ מֵאֵז, מְעוֹלָם אֶתָּה: נִשְׁאֵי נְהֻרוֹת יי, נִשְׁאֵי נְהֻרוֹת קוֹלָם, יִשְׁאֵי נְהֻרוֹת דְּבָכִים: מַקְלוֹת מְיֻס רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יִם, אֲדִיר בְּמִרוֹם יי: עֲדִיתִךְ נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד, לְבִיתְךָ נֶאֱזַח קֹדֶשׁ, יי לְאַרְךָ יָמִים:

קדיש יתום

בְּנוּנָא דאנן מתנחדין לעלא באחד אוף הכי איזי אתנחדת לתתא ברזא דאחד למחוי עמהון לעלא חד לקבל חד. קודשא בריך הוא אחד לעלא, לא יתיב על בורסיא דיקרה עד דאתעבדת איזי ברזא דאחד בְּנוּנָא דיליה למחוי אחד באחד. והא אוקימנא רזא דיין אחד ושמו אחד.

רזא דשבת איזי שבת דאתאחדת ברזא דאחד למשרי עליה רזא דאחד. צלוחא דמגלי שבתא דהא אתאחדת בורסיא וקרא קדישא ברזא דאחד, ואתתקנת למשרי עליה מלכא קדישא עלאה. בד עיל שבתא איזי אתנחדת ואתפרשת מסטרא אחרא. וכל דינין מתעברין מנה ואיזי אשתארת ביחודא דנהירו קדישא ואתעשרת בכמה עמרין לגבי מלכא קדישא. וכל שולטני רוגזין ומארי דדינא פלהו ערקין ואתעברו מנה. ולית שולטנא אחרא דבלהו שלמין ואנפחא נהירין בנהירו עלאה ואתעשרת לתתא בעמא קדישא. ובלהו מתעשרין בנשמתין דתתין. בדין שירותא דצלוחא לברכא לה בחדנה בנהירו דאנפין:

חצי קדיש

ערבית לשבת

והחן אומר: **בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ:**

והקהל עונה: **בָּרֵךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּרְכָנוּ מֵעֲרִיב עֲרֵבִים, בַּחֲכֻמָּה פֹּתַח שְׁעִים, וּבִתְבוּנָה מִשְׁנֶה עֲתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִים, וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים,

במשמרותיהם בְּרָקִיעַ, בְּרֻצָּנוֹ. בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרֹקֶה אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עָרְבִים:

אַתָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל עֹמֵד עִמָּךְ אֲהַבְתָּ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאַתָּה לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרֹקֶה אַתָּה יְיָ, אֲהַב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד:

בְּרֹקֶה שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַתָּה בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בָּכַל | לְבָבְךָ, וּבְכָל נִפְשֶׁךָ, וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם, עַל | לְבָבְךָ: וְשִׁנְתָּם לְבִינְךָ וּדְבַרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשִׁכְבְּךָ, וּבְקוּמָה: וְקִשְׁרָתָם לֵאמֹר עַל יְדֶךָ, וְהָיוּ לְטִמְטֶמֶת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ, וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אִתְּכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, בָּכַל | לְבָבְכֶם וּבְכָל נִפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵת יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתִּי דֶגְגֶךָ וְתִירֶשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֹשֶׁב | בְּשָׂדֶךָ לְבִהֲמֹתֶךָ, וְאִכְלַת וְשִׁבְעַת: הַשְּׁמִרִי לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבָבְכֶם, וְסָרְתֶם וּעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה | אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטַּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבְדַּדְתֶּם | מִזֶּהְרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתָּ | אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל | לְבָבְכֶם וְעַל נִפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרָתָם | אִתְּכֶם לֵאמֹר עַל יְדֶכֶם וְהָיוּ לְטִמְטֶמֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתָּם | אִתְּכֶם | אֶת בְּנֵיכֶם לְדֹבַר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה: וּבְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לִמְעַן יִרְבוּ וַיִּמְיֹךְ וַיִּמְיֹ בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָשַׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָהֶם, כִּימִי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְפֵי כְּהֻנֵּיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתַנוּ עַל צִיצִית הַכַּנֹּף | פְּתִיל תְּקֵלָת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וְרָאִיתֶם | אֹתוֹ, וְזָכַרְתֶּם | אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם | אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבָבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּכֶם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם | אֶת כָּל

מִצֻּוֹתַי, וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם
מִצְרָיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

אָמַת וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת, וְקִנְיָם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִלְתּוֹ, וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ, הַפֻּדְנוּ מִיַּד מַלְכִּים, מִלְּכֵנוּ הַנּוֹאֲלָנוּ מִכַּף כָּל הַעֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצְרַיִנוּ, וְהַמְשֻׁלָּם גָּמוּל לָכֵל אִיְבֵי נַפְשָׁנוּ, הַעֲשֵׂה גְדֻלּוֹת עַד אִין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד
אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא גִתָּן לְמוֹט רִגְלָנוּ. הַמִּדְרִיכָנוּ עַל בְּמוֹת אִיְבָנוּ,
וְהַסֵּם קִרְנָנוּ עַל כָּל שְׂנְאֵינוּ. הָאֵל הַעֲשֵׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפִּרְעָה, וְאִזְתּוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמִּנְקָה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וְיוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לַחֲרוֹת
עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, וְאֶת רִדְפֵיהֶם וְאֶת שְׂנְאֵיהֶם בְּתַחֲמוֹת טַבַּע,
וְרֹאֵי בְּנֵי גְבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהִלְלוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ כְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם, מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לֶךְ עִנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ בְלִם:

מִי כִמְכָה בָּאֵלִם יְיָ, מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ, נִזְרָא תַּהֲלֵת עֲשֵׂה פְלֹא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ
בְּנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יַם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֵלֵי עִנּוּ וְאָמְרוּ: יְיָ וּמֶלֶךְ לְעֹלָם וָעַד. וְנֶאֱמַר: כִּי פָדָה
יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וְגִאֲלוֹ מִיַּד חֹזֶק מִקְנֵוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנוּ אִיְבָנוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכָנוּ לַחַיִּים מְיֻכִּים וְלְשָׁלוֹם, וְתַקְנֵנוּ בַּעֲצָה
מְיֻכָּה מִלִּפְנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפֹּדֵשׁ סֶפֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל רִוְשֵׁי־לֵבָי:

וַשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִט לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבִט לְדִרְתָּם בְּרִית עוֹלָם. בְּנֵי וְכִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הָיָא לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיָּנַפֶּשׁ:

חֲצִי קָדִישׁ

אֲדֹנָי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים מְיֻכִּים, קוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בַּשְּׁבִט תִּשְׁבּוּה: וְכִרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בַּסֵּפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחְיָה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ. בְּקִי: מוֹרִיד הַטָּל:
(בַּתּוֹרָה: מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֶד, מַחְיָה מֵתִים

ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממוית ומחנה ומצמים ישועה:

בשבת תשובה: מי כמוך אב הרחמן, וזכר וצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום והללך סלה. ברוך אתה יי, האל
(בשבת תשובה: המלך) הקדוש:

אתה קדשת את יום השביעי לשמך, תכלית מעשה שמים וארץ, ברכתו מכל
הימים, וקדשתו מכל הזמנים, וכן כתוב בתורתך:

וַיְבָרֶךְ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צֶבַח: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

וַיִּשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹדְרֵי עֲנֵי, עַם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם וַשְּׁבִיעִי וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ, וּבְשִׁבְעֵי רִצִּית בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאָתוֹ, וְזֵכֶר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ, קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׁבַעְנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָה נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ, וְיִגְוָחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלַתָּם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הַעֲבֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בראש חודש אומרים כאן יעלה ויבוא *

* אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיָּגִיעַ, וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וַיִּכְרֹזְנוּ וַיִּפְדּוּנוֹ, וַיִּזְכֹּרְנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכֹּרְנוּ מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִידְךָ, וַיִּזְכֹּרְנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וַיִּזְכֹּרְנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון:

מוֹדִים אֲנֵחֵנו לָךְ, שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיִּינוּ, מִן יוֹם שֶׁעָנָה אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נִזְדָּה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבָּכַל יוֹם עָמָנוּ, וְעַל הַנְּפִלְאוֹתֶיךָ וְהַמְּבֹרָחוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת, עָרֵב וְקָרָר וְצִהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲלֵם קָרִינוּ לָךְ:

(בחנכה אומרים כאן ועל הניסים *)

ועל בלם ויתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו המיד לעולם ועד:

בשבת תשובה: וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְלָלוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב, בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְּנוּ אֲבִינוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת

וְלַחֲסֵד וְלַרַּחֲמִים וְלַחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹם, בְּיוֹם רֵאשׁ הַתְּחַדֵּשׁ הַזֶּה: זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לַטּוֹבָה, וּפִקְדָּנוּ בּוֹ לַבְּרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לַחַיִּים טוֹבִים, וּבִדְבַר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּם וְחֶנֶּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

י ועל הנסים ועל הפֶּרְקָן ועל הַגְּבוּרוֹת ועל הַתְּשׁוּעוֹת ועל הַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

בְּיָמֵי מַתְתִּיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן בְּתָן גְּדוֹל, חֲשִׁמּוֹנָאִי וּבְנֵי, בְּשַׁעֲמָדָה מְלָכוֹת וְזֶן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁבִּיחַם תוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירם מִחֲסֵי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רָכַת אֶת רִיבָם, דָּגַת אֶת דִּיעָם, נָקַמְתָּ אֶת נַקְמָתָם, מִסָּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ. וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּיָמֵים הַזֶּה, וְאַחֲרַי כִּךְ בָּאוּ כְּנִיךְ לְדַבֵּר בִּיתְּךָ, וּפָנוּ אֶת הַיִּכְלָךְ, וַתַּהַרְוּ אֶת מַקְדְּשְׁךָ, וַתְּחַלְקֵנוּ גְּרוֹת בַּחֲצוֹת קִדְשְׁךָ, וְנִקְבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲגֻגָּה אֵלַי, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, ומוזב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בשבת חשובה: ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וישועה ונחמה וגזרות טובות, נזכר ונכתב לפניך, אגהנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:

אלהי, נצור לשוני מרע, וישפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי, וכל מחושבים עלי רעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. יהי כמזן לפני רוח ומלאך יי דחת. למען יחלצוני ידידך, הושיעה ימינך וענגי. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:

עשה שלום (בשבת חשובה: השלום) במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך:

החזן והציבור: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

החזן: ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, קונה שמים וארץ:

החזן והציבור: מן אבות בדרור, מתנה מותם במאמר, האל (בשבת חשובה: המלך) הקדוש שאין כמוהו, המניח לעמו ביום שבת קדשו, כי בם רצה להניח להם, לפנינו נעבוד בנראה ונחיד וגודה לשמו בכל יום המיד, מעין הברכות, אל ההודאות אדון השלום, מקדש השבת ומברך שביעי, ומניח בקדשה, לעם מדישני ענג, ובר למעשה בראשית:

החזן: אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו, קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך, ומהר לפני לעבדך באמת,

והנהילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה, ונגזרו בה כל ישראל מקדשי שמך.
ברוך אתה יי, מקדש השבת:

קדיש שלם

מזמור לדוד, יי רעי לא אחר: בנאות דשא ירבעני, על מי מנחות ינהלני: נפשי ישוב,
ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיא צלקות לא אירא רע, כי אתה
עמדי, שבמך ומשענתך תמה ינחמני: תעלה לפני שלחן נגד צררי, דשנת בשמן ראשי,
כוס יונה: אך טוב נחמד ורדפני כל ימי חיי, ושבתי בבית יי לארץ ימים:

חצי קדיש

ברכו את יי המברך:

ברך יי המברך לעולם ועד:

ספירת העומר בעמוד 93

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת טלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגווי הארצות, ולא
שמנו כמשפחות האדמות, שלא שם חלקנו בהם, וגזלנו ככל המונם, שהם
משתחיים לתבל ולריק. ואנחנו בורעים ומשתחיים ומזדים לפני מלך מלכי המלכים,
הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו
בגבתי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלכנו, אפס זולתו, ככתוב בתורתו: וידעת
היום והשבת אל לבבך, כי יי הוא האלהים, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל כן נקנה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ,
והאלילים ברות ופרחון, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך,
להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך,
תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולבבך שמך יקר ותנו. ויקבלו כלם
עליהם את עול מלכותך, ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא,
ולעולמי עד תמלוך בבבד, ככתוב בתורתך: יי ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה יי
למלך על כל הארץ, ביום ההוא והיה יי אחד ושמו אחד:

קדיש יתום

אל תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא: עזי עצה ותפר, דברי דבר ולא יקום,
כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל; אני עשיתי ואני אשא ואני
אסבל ואמלט:

אך צדיקים יודו לשמך, וישבו ושרים את פניך:

משניות וקדיש דרבנן

ברכות השחר

**מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,
שֶׁהַחַיּוֹת בִּי נִשְׁמָתִי בַּחֲמֶלֶת. רַבָּה אֱמוּנָתְךָ:**

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוְּנוּ עַל גְּמִילַת יָדִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמָה, וּבָרָא בּוֹ
נְקִבִּים נְקִבִּים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים, גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ, שְׁאֵם יִסְתָּם
אֶחָד מֵהֶם, אוֹ אִם יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים אֲפִילוֹ שְׁעָה אֶחָת. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שְׁנִיתָ בִּי מֵהוֹרָה הִיא, אַתָּה בְּרֵאתָהּ, אַתָּה יָצַרְתָּהּ, אַתָּה נִפְחַתָּהּ
בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָהּ בְּקֶרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְמַלְּךָ מִמֶּנִּי, וּלְהַחְזִירָהּ בִּי לַעֲתִיד
לְבָא. כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקֶרְבִּי, מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנִּשְׁמוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמּוֹחִיר נִשְׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵחַיִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנוֹתֵן לְשִׁכּוֹ בֵּינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנוֹתֵן לִיעָף בָּח:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִּין מִצְעָדֵי נֶגֶב:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֹׁעֵשׂה לִי כָּל צָרָכִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בַּתְּפָאָרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשִׂנוּ גּוֹי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשִׂנוּ עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשִׂנוּ אִשָּׁה:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המעביר שנה מעיני ותנומה מעפעפי:

יְיָ רֵצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּרַחֵלְנוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאֵל תְּבַאֲנוּ לֹא לִידֵי חֶמָא וְלֹא לִידֵי עֲבָרָה וְעוֹן, וְלֹא לִידֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי בִּזְיוֹן, וְאֵל יִשְׁלֹט בְּנוֹצֵר הָרַע, וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאִדָּם רַע, וּמַחְבֵּר רַע, וְדַבְּקֵנוּ בְּיֹצֵר טוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִגְמָלֵנוּ חֲסִדִּים וּבְכָל יוֹם לֶחֶן וְלֶחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֹאֲיֵינוּ, וְתִגְמָלֵנוּ חֲסִדִּים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַגּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְיָ רֵצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵי ואלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁתְּצִילֵנוּ חַיִּים וּבְכָל יוֹם מֵעַי פָּגִים, וּמַעֲוֹת פָּגִים, מֵאִדָּם רַע, וּמַחְבֵּר רַע, וּמִשְׁכָּן רַע, וּמִפְּנֵי רַע, מִשְׁוֹן הָרַע, מִלְּשׁוֹן הָרַע, מִמְּלִשְׁנוֹת, מִמַּעֲדוֹת שָׁקֶר, מִשְׁנָאת הַבְּרִיּוֹת, מִגְּלִילָה, מִמִּיתָה מִשְׁנָה, מִחֲלִים רָעִים, וּמִמְקָרִים רָעִים, וּמִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה, מִדִּין קֶשֶׁה, וּמִקְבֵּל דִּין קֶשֶׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֵּן בְּרִית, וּבֵין שְׂאִינֵנוּ בֵּן בְּרִית. וּמְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על דברי תורה: וְהַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ, וּבְכִי כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֶנְחֵנוּ וְצִאֲצִיאֵנוּ, וְצִאֲצִיא כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּלֵנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹקְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְתָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. בְּרוּךְ אַתָּה יי, נֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר, כֹּה תִבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֹר לָהֶם:

וּבִרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: וְאֵר יי | פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּחַנֶּךָ: וַיֵּשֶׂא יי | פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיֵּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם: וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָנִי אֲבִרְכֶכֶם:

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר: הַפֶּאֶה, וְהַבְּכוֹרִים, וְהָרְאִיוֹן, וְגִמְלוֹת חֲסִדִּים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִים אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהִקְרִין קִנְיָת לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֱלֹהֵי הַזֶּן: כְּבוֹד אָב וָאֵם, וְגִמְלוֹת חֲסִדִּים, וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחִירָת וְעִרְבִית, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנָסַת כֹּלֵה, וְהַלְוִיַּת הַמָּוֶה, וְעֵינֵי תַּפְלָה, וְהַבָּאָה שְׁלוֹם שְׂבִין אָדָם לְחִבְרוֹ, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתַלְמוּד תּוֹרָה בְּנֶגֶד כָּלֵם:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על מצוות ציצית:

תפילת השחר

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך:

מה טבו אהליך יעקב, משכנותיך ישראל: ואני כרב חסדך אבא ביתך, אשתחנה אל היכל קדשך ביראתך: ואני תפילתי לך יי עת רצון, אלהים כרב חסדך, ענני באמת וישעך:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מוֹלֵךְ, בְּטָרֶם כָּל יָצוֹר נִבְרָא. לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל, אֲנִי מוֹלֵךְ שְׁמוֹ נִקְרָא. וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל, לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא. וְהוּא הֵיךְ וְהוּא הֵיךְ, וְהוּא וְהֵיךְ וְהֵיךְ וְהֵיךְ. וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי, לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַתְּבַרֵּת, כְּלִי רֵאשִׁית כְּלִי תְּכֵלִית, וְלֹא הָעֵץ וְהַמְּשֻׁרֶת, וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גָאֵלִי, יָצוֹר חֲבֵלִי בַּעַת צָרָתִי. וְהוּא נָסִי וְיִמְגוֹס לִי, כַּעַת כּוֹסֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא. בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בַּעַת אִישׁוֹן וְאַעֲרִירָהּ, וְעַם רוּחִי גִּוְנָתִי, יֵי לִי וְלֹא אִירָא:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אֲבִרְהָם, וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אֲבִרְהָם, וַיֹּאמֶר הֲגֹנִי: וַיֹּאמֶר, קַח נָא אֶת בְּנֶךְ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אַתְּבֶת אֶת יִצְחָק, וְלֶךְ אֶל אֶרֶץ הַמִּזְרֵית, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹת עַל אֶחָד הַהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹדִי: וַיִּשְׁכֵּם אֲבִרְהָם בְּבֹקֶר, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי גִּזְרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלֶה וַיִּקֶּם וַיַּלְךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לּוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֲבִרְהָם אֶת עֵינָיו, וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֵק: וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֶל גִּזְרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמור, וְאֲנִי וְהַנֶּגֶר נִלְכֶּה עַד פֹּה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁיָבָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח אֲבִרְהָם אֶת עֲצֵי הָעֵלֶה וַיִּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמֶּאֱבֶלֶת, וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אֲבִרְהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר הֲגֹנִי בְנִי, וַיֹּאמֶר, הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַתָּה הִשָּׂה לַעֲלֹת: וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם, אֱלֹהִים יֵרָאֵה לּוֹ הִשָּׂה לַעֲלֹת בְּנִי, וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד: וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לּוֹ הָאֱלֹהִים, וַיִּבֶן שָׁם אֲבִרְהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים, וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִקְּמַעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אֲבִרְהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמֶּאֱבֶלֶת, לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מוֹלָאֵךְ יֵי מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם | אֲבִרְהָם, וַיֹּאמֶר הֲגֹנִי: וַיֹּאמֶר, אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּגֶר, וְאַל תַּעֲשֶׂה לּוֹ מְאֻיָּמוֹת, כִּי עֲתָה יִדְעֵתִי, כִּי יֵרָא אֱלֹהִים אִתָּה, וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךְ אֶת יִחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אֲבִרְהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל, אַחֵר גָּאֹחַ בְּסִבְךָ בְּקִרְבִּי, וַיַּלְךְ אֲבִרְהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל, וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֹת תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֲבִרְהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא, יֵי יֵרָאֵה, אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם, בְּהָר יֵי יֵרָאֵה: וַיִּקְרָא מוֹלָאֵךְ יֵי אֶל אֲבִרְהָם שְׁנֵית מִן הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר, כִּי נִשְׁבַּעֵתִי נָאִם יֵי, כִּי יֵעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

את הדבר הזה, ולא חשבת את בנך את יחידך: כי ברך אברכה, ותרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים, וירש זרעך את שער איביו: ונתברכו בורעך כל גווי הארץ, עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל געריו, ויקמו וגלכו יחדו אל באר שבע, וישב אברהם בבאר שבע:

לעולם יהא אדם ורא שמים בסתר, ומודה על האמת, ודובר אמת בלבו, וישפם ויאמר: רבון כל העולמים, לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על רחמך הרבים. מה אנו, מה חיינו, מה חסדנו, מה צדקנו, מה לחנו, מה גבורתנו. מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, הלא כל הגבורים כאין לפניך, ואנשי השם כלא היו, וחכמים ככלי מדע, וגבונים ככלי השכל, כי רוב מעשיהם תהו, וימי חייהם תהי עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך, וכל הגוים כאין נגדך, שנאמר: הן גוים כמר מודלי וכשחק מאוננים נחשבו, הן איים כדק ופול:

אבל אנחנו עמך בני בריהך, בני אברהם אהבה, שנשבעת לו בחר המורה: זרע יצחק יחידו, שנעקד על גבי המזבח: עדת יעקב בנך בבורך, שמאחבתך שאתבת אותו, ומשמחתך ששמחת בו, קראת את שמו ישראל וישרון:

לפניך אנחנו חייבים להודות לך, ולשבחך ולפארה ולברך ולקדש ולתן שבח והודיה לשמך: אשרינו, מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו; אשרינו, שאנו משכימים ומעריכים ערב ובקר ואזמרים פעמים בכל יום:

שמע ישראל, יי אלהינו, יי | אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך, בכל | לברך, ובכל נפשך, ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום, על | לברך: ושננתם לבנך ודברת בם, בשבתך בביתך, ובילכתך בדרך, ובשכבך, ובקומך: וקשרתם לאות על ירך, והיו למטפת בין עיניך: וכתבתם על כוזות ביתך, ובשערך:

אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא משנברא העולם, אתה הוא בעולם הזה, ואתה הוא לעולם הבא. קדש את שמך בעולמך על עם מקדשי שמך, ובישיעתך מלכנו תרום ומגיה קרננו, והושיענו בקרוב למען שמך. ברוך המקדש שמו ברבים:

אֱתָהּ הִיא יי האֱלֹהִים בְּשֵׁמִים וּבְאֶרֶץ, וּבְשֵׁמִי הַשָּׁמַיִם הַעֲלִיּוֹנִים. אָמֵת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא אַחֲרֹן, וּמִבְלָעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפֻצוֹת קִיּוֹד מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאֶרֶץ, וּפִירוֹ וְדַעְדוֹ כֹּל בְּאֵי עוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאֶרֶץ. אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאֶרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וְיִי בְּכָל מַעֲשֶׂה דִידְךָ בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחִלּוֹנִים, שִׁיאֹמַר לָךְ מִה מַעֲשֶׂה, וּמִה תַּפְעֵל. אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, חַי וְקַיִם, עָשָׂה עִמּוֹנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ, וְקַיִם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל דִּי צִפְנִיָּה חֲזוֹן בְּאֵמֹר: בָּעֵת הַהִיא אֲבִיא אֲתֶכֶם, וּבָעֵת קִבְּצִי אֲתֶכֶם, כִּי אָתָּן אֲתֶכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה כָּלֵל עַמִּי הָאֶרֶץ, בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעִיּוֹנֵיכֶם, אָמַר יי:

וַיִּדְבֹּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר, וְאֵת תּוֹרַת הָעֵלֶה, הוּא הָעֵלֶה עַל מִזְבֵּחַ עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ: וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנָסֵי בַד וְלִבֶּשׁ עַל בָּשָׂרוֹ, וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֵלֶה עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְשֵׁמוֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּבִשְׁמֵם אֶת בְּגָדָיו וְלִבֶּשׁ בְּגָדִים אַחֲרִים, וְהוֹצִיא אֶת הַדָּשָׁן אֶל מַחֲוֵץ לַמִּחְנָה אֶל מְקוֹם סְהוֹר: וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבָעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר, וְעֵרֵךְ עָלֶיהָ הָעֵלֶה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: אֵשׁ תָּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:

וַיִּדְבֹּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם, אֶת קֶרְבְּנִי לְחִמִּי לֵאשִׁי, רִיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאִמְרַתְּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, שְׁנִים לֵיָם, עֵלָה תָּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה, בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתִית רְבִיעִת הֵהִין: עֵלֶת תָּמִיד, תַּעֲשֶׂהָ בָהָר סִינֵי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הֵהִין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בְּקֹדֶשׁ הַסֶּךָ נֶסֶךְ שֶׁכַר לִי: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם, כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רִיחַ חֵם לִי:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנֵה לִפְנֵי יי, וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסָּמִים בְּזֶמֶן שְׁבוּת הַמִּקְדָּשׁ קַיִם, כְּאֲשֶׁר צִוִּית אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה גְּבִיאָךְ, כְּכַתוּב בַּתּוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה, קַח לָךְ סָמִים, גָּמָף, וּשְׁחֵלֶת, וְחִלְבָּנָה, סָמִים, וְלִבְנָה זָכָה, בַּד כֶּבֶד וְהִנֵּה: וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת, לְקַח מַעֲשֶׂה רֻקָּח, מִזְמוֹלַח מִתְּהוֹר קֹדֶשׁ: וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה דְּרוֹק, וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הַעֲדָת בְּאֶהֱל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אֹנֵעַד לָךְ שְׁמָה, קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים תִּתֶּנָּה לָכֶם: וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עָלֵינוּ אֶהֱרֹן קְטֹרֶת סָמִים, בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִישִׁיבוֹ אֶת הַנֶּזֶר יְקַטִּירְנָה: וּבִהֲעֵלֶת אֶהֱרֹן אֶת הַנֶּזֶר בֵּין הָעֶרְבָּיִם יְקַטִּירְנָה, קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנְנוּ רַבֵּנוּ, כַּסּוּם הַקְּמָרֶת בִּיצֵד: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁמֹנֶה מֵנִים הָיוּ בָהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁמֹנֶה כִּמְנָן וְחֲמִשָּׁה כִּמְנָן יְמוֹת הַחֹמֶה, מִנֶּה לְכָל־יָוֵם פָּרַם בְּשַׁחֲרִית, וּפָרַם בֵּין הָעֶרְבִים, וּשְׁלֹשָׁה מֵנִים וְיָתֵרִים, שִׁמְהֵם מִכְּנִים כִּהֵּן גָּדוֹל מֵלֹא חֲפָצוֹ בְּיוֹם הַכִּפְּרִים, וּמִחֲזִירָן לְמִקְרָשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפְּרִים, וְשִׁוְחָקָן יָפָה וְיָפָה כְּדִי שִׁתְּהָא דָּקָה מִן הַדָּקָה, וְאַחַד עֶשֶׂר סִמְמָנִין הָיוּ בָהּ, וְאַלּוּדֵיהֶן: א הֶצְרִי ב הֶצְפָּרָן, ג הֶחֱלִכְנָה ד וְהִלְבִּינָה מִשְׁקַל שְׁבָעִים מִנָּה, ה מוֹר וּקְצִיעָה, ו שְׁבֹלֶת גֶּרֶד ז וְכִרְכָּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מִנָּה, ט הִקְשִׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר, י קִלְפָה שְׁלֹשָׁה, יא קִנְמוֹן תְּשֻׁעָה, יב כְּרִשִּׁינָה תְּשֻׁעָה קִבִּין, יג קִפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא וּקְבִין תִּלְתָּא, ואם אין לוֹ יין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חוֹרֵן עֵתִיק, מִלַּח סְדוּמִית רְבַע, מַעֲלָה עֶשֶׂן, כִּלְשֵׁהוּא: רַבִּי גֵתָן הַכִּבְלִי אָמַר, אֵף כֶּפֶת הַיִּרְדֵּן כִּלְשֵׁהוּא, ואם גֵּתָן כֶּה דְּבִשׁ פְּסִלָה, ואם חֲסֵר אֶחָד מִכָּל־סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר: הֶצְרִי אֵינִי אֲלֹא שֶׁרָף הַזּוֹמָף מַעֲצֵי הַקֶּטֶף, בְּרִית כְּרִשִּׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצֶּפֶרֶן, כְּדִי שִׁתְּהָא נָאִה; יין קִפְרִיסִין שְׁשׂוּרִין בּוֹ אֶת הַצֶּפֶרֶן כְּדִי שִׁתְּהָא עֲזָה, וְהָלֹא מִי רִגְלִים וְפִין לָהּ, אֲלֹא שֵׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנְיָא רַבִּי גֵתָן אָמַר: כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אָמַר: הִדֵּק הֵיטֵב, הֵיטֵב הִדֵּק, מִפְּנֵי שֶׁחָקוּל יָפָה לְבִשְׁמִים, פָּטְמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָתָה, לְשָׁלִישׁ וְלָרְבִיעִי, לֹא שִׁמְעֵנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכֵּלָל: אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָתָה לְחֻצָּאִין, ואם חֲסֵר אֶחָד מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

תִּנְיָא בַר קַפְרָא אָמַר: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשָׁבָעִים שָׁנָה הֵיחָד בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין, וְעוֹד תִּנְיָ בַר קַפְרָא, אֵלֹו הֵיחָ גִּיתָן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹוד מִפְּנֵי רִיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מַעֲרִבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה, כִּי כָל יִשְׂרָאֵל וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְמִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵין:

יין צְבֻאוֹת עֲמֵנוּ, מִשְׁגִּבֵּי־לֵנוּ אֲלֵהֶּן יַעֲקֹב סָלָה (שֹׁלֵשׁ פַּעַמִּים): יין צְבֻאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ (שֹׁלֵשׁ פַּעַמִּים): יין הַיְשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְּיוֹם־קִרְאָנִי (שֹׁלֵשׁ פַּעַמִּים):

וְעָרְבָה לֵין מִנְחָת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם, כִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנִים קִדְמָנִין:

אֲבֵיִי הָיוּ מְסֻדְרֵי סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְגִמְרָא, וְאַלְפָא דְאַבָּא שְׂאוּל, מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קִדְמָת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְמָרָת, וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְמָרָת קִדְמָת לְסְדוּרֵי שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים, וְסְדוּרֵי שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים קִדְמֵם לְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, וְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קִדְמֵם לְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גִּזְרוֹת, וְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גִּזְרוֹת קִדְמָת לְדָם הַתְּמִיד, וְדָם הַתְּמִיד קִדְמֵם לְהַטְבַּת שְׁמֵי גִזְרוֹת, וְהַטְבַּת שְׁמֵי גִזְרוֹת קִדְמָת לְקְמָרָת, וְקְמָרָת קִדְמָת לְאַבְרִים, וְאַבְרִים לְמִנְחָה, וּמִנְחָה לְחִבְתִּין, וְחִבְתִּין לְגִסְכִּין, וְגִסְכִּין לְמוֹסָפִין, וְמוֹסָפִין לְכוֹזִיכִין, וְכוֹזִיכִין קִדְמִין לְתִמְדֵּי שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים. שְׁאָמַר: וְעוֹד עֲלֵיהָ הָעֵלָה וְהַקְמִיר עֲלֵיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים, עֲלֵיהָ הַשְּׁלָם כָּל הַקְּרִבּוֹת בָּלָם:

אָנָּה, בָּכָה גְּדֹלָת יְמִינֶךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה.
 קָבַל רַחֵם עָמֶךָ, שְׁנַבְנוּ, מַתְּרֵנוּ נֹרָא.
 נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יַחֲדוּךָ בְּכַבֵּת שְׁמֶרֶם.
 בָּרְכֵם מִתְּהֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמֹלֶם.
 חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרוּב מִיָּבֶה נִתֵּל עֲדָתְךָ.
 יַחֲדִי גָאָה לַעֲמֶךָ פָּנֵה, זֹכְרֵי קִדְשְׁתָּךְ.
 שׁוֹעֲתֵנוּ קָבַל וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת.
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

א אֵיזָהוּ מְקוֹמֵנוּ שֶׁל זְכוּתִים, קִדְשֵׁי קִדְשֵׁים שֶׁחִיטָתָנוּ בַּצָּפוֹן, פֶּר וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם
 הַכִּפָּרִים שֶׁחִיטָתָנוּ בַּצָּפוֹן, וְקָבַל דָּמָנוּ בְּכָלִי שָׁרָת בַּצָּפוֹן, וְדָמָנוּ טָעוֹן מִזֶּה
 עַל־כֵּין הַבָּדִים, וְעַל־הַפָּרָכָת, וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מִקֵּין מַעֲבֶכֶת, שִׁירֵי הַדָּם
 הֵינָה שׁוֹפֵךְ עַל יִסוֹד מַעֲרְכֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, אִם־לֹא נִתֵּן לֹא עָבַב: ^ב פְּרִים הַנִּשְׂרָפִים
 וְשַׁעִירֵים הַנִּשְׂרָפִים שֶׁחִיטָתָנוּ בַּצָּפוֹן, וְקָבַל דָּמָנוּ בְּכָלִי שָׁרָת בַּצָּפוֹן, וְדָמָנוּ טָעוֹן מִזֶּה
 עַל־הַפָּרָכָת, וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מִקֵּין מַעֲבֶכֶת, שִׁירֵי הַדָּם, הֵינָה שׁוֹפֵךְ עַל
 יִסוֹד מַעֲרְכֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, אִם־לֹא נִתֵּן לֹא עָבַב, אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן: ^ג
 חֲטָאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד, אֱלוֹ הֵן חֲטָאת הַצִּבּוּר: שְׁעִירֵי רָאשֵׁי קִדְשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת,
 שֶׁחִיטָתָנוּ בַּצָּפוֹן, וְקָבַל דָּמָנוּ בְּכָלִי שָׁרָת בַּצָּפוֹן, וְדָמָנוּ טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע
 קִרְיֹת, כִּי־עַד: עֲלָה בִּכְבֹּשׁ, וּפָנֵה לְסוּבָב וְכֹא לֹא לָקֵרֶן דְּרוֹמִית מְזֻרְחִית, מְזֻרְחִית
 צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרִבִית, מַעֲרִבִית דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הֵינָה שׁוֹפֵךְ עַל יִסוֹד דְּרוֹמִי,
 וְנֹאכְלִין לָפָנִים מִן הַקָּלָעִים לְזִכְרֵי כְתָנָה בְּכָל־מֵאֻכָּל, לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת:

ד הַעוֹלָה, קִדְשֵׁי קִדְשִׁים, שֶׁחִיטָתָנוּ בַּצָּפוֹן, וְקָבַל דָּמָנוּ בְּכָלִי שָׁרָת בַּצָּפוֹן, וְדָמָנוּ טָעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְשִׁעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ, וְכִלִּיל לְאִשִּׁים: ^ה זִכְתִּי
 שְׁלָמִי צִבּוּר וְאִשְׁמוֹת, אֱלוֹ הֵן אִשְׁמוֹת: אִשֶּׁם גְּזֻלוֹת, אִשֶּׁם מַעֲיָלוֹת, אִשֶּׁם שִׁפְחָה
 חֲרוּפָה, אִשֶּׁם נָזִיר, אִשֶּׁם מְצוּרַע, אִשֶּׁם תְּלוּי. שֶׁחִיטָתָנוּ בַּצָּפוֹן, וְקָבַל דָּמָנוּ בְּכָלִי שָׁרָת
 בַּצָּפוֹן, וְדָמָנוּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֹאכְלִין לָפָנִים מִן הַקָּלָעִים לְזִכְרֵי כְתָנָה,
 בְּכָל־מֵאֻכָּל, לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת:

ו חַתוּרָה וְאֵיל נָזִיר, קִדְשִׁים קָלִים, שֶׁחִיטָתָנוּ בְּכָל־מְקוֹם בַּעֲזָרָה, וְדָמָנוּ טָעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֹאכְלִין בְּכָל־הָעִיר, לְכָל־אָדָם, בְּכָל־מֵאֻכָּל, לְיוֹם
 וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת. הַמּוֹרָם מִתָּם כִּי־צֵא בָתָם, אֱלֹא, שֶׁהַמּוֹרָם נֹאכֵל לַכְתָּנִים לְנִשְׁתֵּיהֶם
 וּלְכְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

ז' **שְׁלֵמִים**, קדשים קלים, שחיטתן בכל־מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל־העיר, לכל־אדם, בכל־מאכל, לשני ימים וקילה אחר. המורס מהם, כיוצא בהם, אלא, שהמורס נאכל לבהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

ח **הַבְּכוֹר** והמעשר והפסח, קדשים קלים שחיטתן בכל־מקום בעזרה, ודמן טעון מתנה אחת, ובלבד שיתן כנגד הקוד. שנה באילתו, הבכור נאכל לבהנים, והמעשר לכל־אדם, ונאכלין בכל־העיר, בכל־מאכל, לשני ימים וקילה אחר. הפסח, אינו נאכל אלא בקילה, ואינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי:

ך **כִּי** ושמעאל אומר, בשלש עשרה מדות התורה נדרשת: א) מקל והמר. ב) ומגזרה שורה. ג) מבגן אב מכתוב אחד, ומבגן אב משני כתובים. ד) מבכל ופרט. ה) ומפרט וכלל. ו) כלל ופרט וכלל, אי אתה דן אלא בעין הפרט. ז) מבכל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל. ח) כל־דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על־עצמו וצא, אלא ללמד על־הכלל בלוי וצא. ט) כל־דבר שהיה בכלל, ויצא למעון טעון אחד שהוא בענינו, וצא להקל ולא להחמיר. י) כל־דבר שהיה בכלל ויצא למעון טעון אחר שלא בענינו, וצא להקל ולהחמיר. יא) כל־דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו, עד שיחזירו הכתוב לכללו בפרוש. יב) דבר הלמד מענינו, ודבר הלמד מסופו. יג) וכן שני כתובים המבחישים זה את־זה, עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יח **י** רצון מלפניה, וי אלתינו ואלתי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך:

קדיש דרבנן

שחרית לשבת

הודו לוי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו, שייחו בכל נפלאותיו: התחילו בשם קדשו, ושמח לב מבקשי יי: דרשו יי ועזו, בקשו פני תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל עבדו, בני יעקב בחיריו: הוא יי אלתינו, בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו, דבר צוה לאֱלֹהֵי דור:

אשר ברת את אברהם, ושבועתו ליצחק: ונעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם: לאמר: לך אתן ארץ כנען, חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר, כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי, ומממלכה אל עם אחר: לא תניח לאיש לעשקם, ויוכח עליהם מלכים: אל תגועו במשיחיו, ובנביאיו אל תרעו: שירו לוי כל הארץ, בשרו מיום אל יום ושיעו: ספרו בגוים את כבודו, בכל העמים נפלאותיו: כי גדול וי ומהלל מאד, ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אילים וי שמים עשה: הוד והדר לפניו, עז וחדות במקומו: הבו לוי משפחות עמים, הבו לוי כבוד ועז: הבו לוי כבוד שמו, שאי מנחה ובאו לפניו, השתחוו לוי בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ, אף חבון חבל כל תמוט: ושמחו השמים ותגל הארץ, ויאמרו בגוים וי מלך: ורעם הים ומלאו, יעלין השדה וכל אשר בו: אז ירגנו עצי היער, מלפני וי כי בא לשפוט את הארץ: הודו לוי כי טוב, כי לעולם חסדו: ואמרו, הושיענו אלהי ישענו, וקבצנו והצילנו מן הגוים, להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך: ברוך וי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם, ויאמרו כל העם אמן ותלל לוי: רוממו וי אלהינו והשתחוו להם רגליו, קדוש הוא: רוממו וי אלהינו והשתחוו להר קדשו, כי קדוש וי אלהינו: והוא רחום וכפר עין ולא ישחית, והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל נקמות: אמת וי לא תכלא רחמיו מקני, חסדך ואמתך תמיד יצונו: זכר רחמיו וי וחסדך, כי מעולם תמה: תנו עז לאלהים על ישראל נאותו, ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשך, אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם, ברוך אלהים: אל נקמות וי, אל נקמות חופיע: הנשא שפט הארץ, השב גמול על גאים: לוי הושיעה, על עמך ברכך סלה: וי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה: וי צבאות, אשרי אדם בטח בך: וי הושיעה, המלך יעניו ביום קראנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך, ורעם ונשאם עד העולם: נפשנו חתה לוי, עזרגו ומונגנו הוא: כי בו ישמח לבנו, כי בשם קדשו בטחנו: וי חסדך וי עלינו, כאשר יחלנו לך: הראנו וי חסדך, וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו, ופרנו למען חסדך: אנכי וי אלהיך המעלה מארץ מצרים, הרחב פיך ואמלאהו: אשרי העם שבעה לו, אשרי העם שני אלהיו: ואני בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך, אשירה לוי כי גמל עלי:

מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארומק וי כי דליתי, ולא שמחת איבי לי: וי אלהי, שונתי אליך ותתפאני: וי העלית מן שאול נפשי, חייתי מן ידו בור: זמרו לוי חסדיו, והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו, חיים ברצונו, בערב וליו כבי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי, כל אמוט לעולם: וי ברצונו העמידה להררי עז, הסתרת פניך,

הייתי נבחר: אליך וי אקרא, ואל וי אתחנן: מה בצע בדמי בךדתי אל שחת, היורד
עפר הנגיד אמתך: שמע וי וחנני, וי הנה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי, פתחת
שקי ותאזני שמחתה: למען וימרך כבוד ולא ידם, וי אליה, לעולם אודה:

וי מלך, וי מלך, וי ומלך לעולם ועד: וי מלך, וי מלך, וי ומלך לעולם ועד:
ותיה וי למלך על כל הארץ, ביום ההוא ותיה וי אחד ושמו אחד:

חושיענו וי אליהנו וקבצנו מן הגוים, להודות לשם קדשך, להשתבח
בתהלתך: ברוך וי אליה ישראל מן העולם ועד העולם, ואמר כל
העם אמן, הללוה: כל הנשמה תהלל יה הללוה:

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל, ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום
יביע אמר, ולילה ללילה יתנה דעת: אין אמר ואין דברים, בלי נשמע קולם:
בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם, לשמש שם אהל בהם: והוא בחתן יצא
מחפתו, וישש כגבור לרץ ארח: מקצה השמים מוצאו, ותקופתו על קצותם, ואין
נסתר מחמתו: תורת וי תמימה משיבת נפש, עדות וי נאמנה מחכימות פתי: פקודי וי
ישרים משמחי לב, מצות וי ברה מאירת עינים: יראת וי מהורה עומדת לעד, משפטי
וי אמת, צדקו יחדיו: הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ולפת צופים: גם עבדך
גזהר בהם, בשמדם עקב רב: שגיאות מי יבין, כנסתרות נקני: גם כעדים חשך עבדך,
אל ומשלו בי, אז איתם, ונקיתי מפשע רב: והיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך, וי
צורי וגאלי:

רננו צדיקים ביה, לישרים נאנה תהלה: הודו לי כגבור, כגבל עשור ומרו לו: שירו לו
שיר חדש, היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר וי, וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה
ומשפט, תסד וי מלאה הארץ: בדבר וי שמים נעשו, וברוח פיו כל צבאם: כנס כנס מי
הים, נתן באוצרות תחומות: ויראו מן כל הארץ, מכנו וגורו כל ישבי תבל: כי הוא
אמר ונהי, הוא צוה ונעמד: וי הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים: עצת וי לעולם
תעמד, מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר וי אליהו, העם בחר לנחלה לו:
משמים תביא וי, ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח, אל כל ישבי הארץ:
היצר יחד לבם, המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל, גבור לא ינצל ברב
כח: שקר הסוים לתשועה, וברב חיל לא ימלט: הנה עין וי אל וראוי, למנוחלים לחסדו:
להציל ממוות נפשים, ולחיותם ברעב: נפשנו חבתה לי, עזרנו ומגנו הוא: כי בו ישמח
לבנו, כי בשם קדשו כמחנו: וחי חסדך וי עלינו, כאשר יחלנו לך:

לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ, וַיַּגְרֶשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת, תָּמִיד
תִּתְחַלֵּל בְּפִי: בֵּין תִּתְחַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עַמּוּנִים וַיִּשְׁמְחוּ: גָּדְלוּ לִי אֹתִי, וַתְּרוֹמְמוּהָ
שְׁמוֹ יִחְדּוּ: דְּרָשְׁתִּי אֶת יְיָ וְעָנִי, וּמִכָּל מְגֻרֹתַי הִצִּילָנִי: תִּבְרִיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֹו, וּפְנִיחֶם אֵל
יִחְפְּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיִּשְׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתַי הוֹשִׁיעוּ: חָנָה מִלֵּאָה וַיִּסְבִּיב לִירְאִי, וַיִּחְלָצֶם:
טַעְמוֹ וְרָאוּ כִּי טוֹב יְיָ, אֲשֶׁר־יִתְּכֶר יִחְסֶה בּוֹ: וְרָאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשִׁיו, כִּי אֵין מִחְסוֹר לִירְאָיו:
כְּפִירִים רָשׁוּ וַרְעֵב, וַדְּרָשִׁי יְיָ לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב: לָבוּ בָנִים שְׁמָעוּ לִי, וְרֵאת יְיָ אֱלֹמֶדְכֶם:
מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים, אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב: נָצַר לְשׁוֹנֵד מָרַע, וַיִּשְׁפָּתִיד מַדְבַּר מִרְמָה:
סוּר מָרַע וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקְשׁ שְׁלוֹם וַדְרַפְּהָ: עֵינֵי יְיָ אֵל צַדִּיקִים, וְאָזְנוּ אֶל שְׁוַעֲתָם: פָּגִי יְיָ
בַעֲשֵׂי רַע, לַחֲכָרִית מֵאֲרָץ זָכָר: צַעֲקוּ וַיִּשְׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתֶם הִצִּילֶם: קְרֹוב יְיָ לְגִשְׁבָּרִי
לֵב, וְאֵת דְּבָאֵי רֹוח יוֹשִׁעַ: רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק, וּמִכָּל־מִצִּילָיו יְיָ: שְׁמַר כָּל עַצְמוֹתָיו, אַחַת
מִקְּנָה לֹא נִשְׁבְּרָה: תְּמוֹתֶת רַשָּׁע רַעָה, וְשֹׁנְאֵי צַדִּיק וְאֲשָׁמוּ: פֹּדֶה יְיָ נַפְשׁ עַבְדּוֹ, וְלֹא
וְאֲשָׁמוּ כָּל תַּחֲסִים בּוֹ:

תִּפְלֶלָה לַמֶּשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי מַעֲזֵן אֶתָּה תִּתֵּן לָנוּ בְּדוֹר וָדוֹר: בְּמֶרֶם הָרִים יִלְדוּ
וַתַּחֲלִל אֶרֶץ וְחַבֵּל, וּמַעֲזֵל עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד דְּבָא, וְתֵאמַר
שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בַּעֲיֵיךְ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר, וְאִשְׁמֹרֶה כְּלוּלָה: וְרִמָּתָם
שָׁנָה יִהְיֶה, בְּבֶקֶר בְּחִצִּיר יִחְלָף: בְּבֶקֶר יִצִּין וַיִּחְלָף, לְעֶרֶב יִמְלֵל וַיִּבְשׁ: כִּי כְּלִינוּ בְּאֶפֶד,
וּבְחִמְתֶּךָ נִבְהֻלָנוּ: שִׁתָּה עֲנִיתָנוּ לְנִגְדֶּךָ, עֲלָמָנוּ לְמֵאֹר פֶּגִיז: כִּי כָּל יָמֵינוּ פָּגוּ בַעֲבָרְתֶּךָ,
כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמֹו הֶגְה: יְמֵי שְׁנֹתֵינוּ בְּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׂמוֹנִים שָׁנָה,
וְרַחֲבָם עֲמָל וְאָוֶן, כִּי גִז חִישׁ וַעֲשֵׂהָ: מִי יוֹדֵעַ עֹן אֶפֶד, וּכְרֹאתֶךָ עֲבָרְתֶּךָ: לְמַגֹּזֹת יָמֵינוּ
כִּן הוֹדַע, וְנִבְיֵא לֵבב חֲכָמָה: שׁוּבָה יְיָ עַד מָתִי, וְתִנָּחֶם עַל עֲבָרֶיךָ: שְׂבָעֵנוּ בְּבֶקֶר חֲסִדֶּךָ,
וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ בִּימֹות עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רַעָה: וְרֵאתָ אֵל עֲבָרֶיךָ
פֶּעֶלְךָ, וַתִּדְרֹךְ עַל בְּנֵיחֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

יֵשֵׁב בְּסֶתֶר עָלִיוֹן, בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלֻזֵּן: אִמּוֹר לִי מִחְסִי וּמִצֻּדֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹתָי בּוֹ: כִּי
הוּא יִצִּילֶךָ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ, מִדְּבַר תּוֹחַת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּד לָךְ, וְתַחַת כְּנָפָיו תִּסְתָּה, צָנָה
וּבַחֲרָה אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה, מִחֵץ וְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶד יִחְלָף, מִשְׁטָב
יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצֻּדֶךָ אֵלֶּף וּרְכָבָה מִיִּמִּינֶךָ, אֵלֶּיךָ לֹא יָגֵשׁ: רַק בַּעֲיֵיךָ תִּבְרִיט,
וְשִׁלְמוֹת רַשָּׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֶתָּה יְיָ מִחְסִי, עָלִיוֹן שְׁמָתָ מַעֲזָנִי: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רַעָה,
וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלֶיךָ: כִּי מִלֵּאכָיו יִצֹּה לָךְ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל פָּסִים יִשְׁאִינֶךָ,
כִּן תִּתְּנוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתֵן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָם בְּפִיר וְתַנִּין: כִּי כִּי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ,

אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יָדַע שְׁמוֹ: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצִרָה, אֲחִלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֶרְךְ יָמִים
אֲשַׁבֵּיעֶהוּ, וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

מִזְמוֹר, שִׁירוֹ לַיְי שִׁיר חֹדֶשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה לּוֹ יָמֵינוּ וְחָרַע קֶדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ
יְי וְיִשׁוּעָתוֹ, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלִיָּה צָדִיקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאֶמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, רְאוּ
כָל אַפְסֵי אֶרֶץ אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְעוּ לַיְי כָּל הָאָרֶץ, פָּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ לַיְי
בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל זָמְרָה: בְּחִצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הִרְעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְי: יָרַעַם הַיָּם
וּמִלֹּאֲו, תִּבְּל וַיִּשְׁבִּי בַּת: גְּהָרוֹת וּמִחֲאוּ כָּף, יַחַד הָרִים וְרַנְּנוּ: לִפְנֵי יְי כִּי בָא לְשַׁפֵּט
הָאָרֶץ, וַיִּשְׁפֹּט תִּבְּל בְּצִדִּיק, וַעֲמִים בְּמִישְׁרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלֹת, אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יְבוֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְי, עָשָׂה שְׁמִים
וְאֶרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ, אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל: יְי שְׁמֶרְךָ, יְי צִלְךָ עַל יַד וּמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּת, וְלַיְלָה בְּלִילָה: יְי וַיִּשְׁמֶרְךָ
מִכָּל רָע, וַיִּשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ: יְי וַיִּשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד, שְׁמַחְתִּי בְּאַמְרִים לִי, בֵּית יְי גִּלְךָ: עַמּוּדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ, בִּשְׁעָרֶיךָ
יְרוּשָׁלַיִם: יְרוּשָׁלַיִם תְּבִנּוּתָהּ, כְּעִיר שֶׁחִבְּרָה לָהּ יַחֲדוֹ: שִׁשִּׁים עָלוּ שְׂבָמִים שְׂבָמֵי
יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְי: כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט, כִּסְאוֹת לְבֵית
דָּוִד: שְׂאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם, וְשָׁלוֹם אֶתְכֶּנֶךָ: וְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ, שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ:
לִמְעַן אֲחִי וְרָעִי, אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בֵּךְ: לִמְעַן בֵּית יְי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה מִיָּדְךָ:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת, אֲלִיד נִשְׂאֲתִי אֶת עֵינִי, הִישָׁבִי בְּשָׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יַד
אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֵל יַד גְּבֵרָתָהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יְי אֱלֹהֵינוּ, עַד שִׁיחְנֵנוּ: חֲנֻנוּ
יְי חֲנֻנוּ, כִּי רַב שְׂבָעֵנוּ כִּי: רַב־ת שְׂבָעָה לָהּ נַפְשֵׁנוּ, הִלְעַג הַשָּׂאֲנִיִּים, הִבִּחוּ לְגֹאֵי יוֹעִים:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד, לִוְלִי יְי שְׁתִּיחָה לָנוּ, יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לִוְלִי יְי שְׁתִּיחָה לָנוּ, בָּקוּם
עֲלֵינוּ אֲדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלָעֵנוּ, בְּחִירוֹת אִפֶּם בָּנוּ: אֲזִי הַמָּיִם שִׁטְפוּנוּ, נָחֲלָה עֲבָר
עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עֲבָר עַל נַפְשֵׁנוּ, הַמָּיִם הַיּוֹדוּעִים: בְּרוּךְ יְי, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ מִרְפָּה לְשִׁנֵּיהֶם:
נַפְשֵׁנוּ כַּצִּפּוֹר נִמְלֶטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים, הִפַּח נִשְׁבָּר, וְאֶנְחֵנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בָּשָׂם יְי, עָשָׂה
שְׁמִים וְאֶרֶץ:

הַלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְי, הִלְלוּ עֲבָדֵי יְי: שְׁעָמְדִים בְּבֵית יְי, בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ:
הַלְלוּיָהּ כִּי מִיָּב יְי, זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לּוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל
לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יִרְעָתִי כִּי גִדּוֹל יְי, וְאֲדוֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְי עָשָׂה, בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ, בַּיָּמִים וּכְל תַּחֲמוֹת: מַעֲלָה נִשְׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְמוֹטָר עָשָׂה, מִיֹּצֵא

רוח מאצרותיו: שהקה בכורי מצרים, מאדם עד בהמה: שלח אותה ומפתים בתוכי מצרים, בפרעה ובכל עבדיו: שהקה גוים רבים, וחרג מלכים עצומים: לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן, ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם נחלה, נחלה לישראל עמו: ה, שמך לעולם, ה, זכרך לדור ודור: כי ידיו ה, עמו, ועל עבדיו ותנחם: עצבי הגוים כסף וזהב, מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא יאזינו, אף אין יש רוח בפיהם: כמוהם יהיו עשיהם, כל אשר בטח בהם: בית ישראל ברכו את ה, בית אהרן ברכו את ה, בית הלוי ברכו את ה, יראי ה ברכו את ה: ברוך ה מציון, שכן ירושלים, תללויה:

הודו ל' כי טוב,	כי לעולם חסדו:
הודו לאלהי האלהים,	כי לעולם חסדו:
הודו לאדני האדנים,	כי לעולם חסדו:
לעשה נפלאות גדולות לבדו,	כי לעולם חסדו:
לעשה השמים בתבונה,	כי לעולם חסדו:
לרזק הארץ על המים,	כי לעולם חסדו:
לעשה אזרים גדלים,	כי לעולם חסדו:
את השמש לממשלת ביום,	כי לעולם חסדו:
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה,	כי לעולם חסדו:
למכה מצרים בבכוריהם,	כי לעולם חסדו: (ו)
ויצא ישראל מתוכם,	כי לעולם חסדו:
בגד חזקת ובזרוע גמולה,	כי לעולם חסדו:
לגור ים סוף לגזרים,	כי לעולם חסדו:
והעביר ישראל בתוכם,	כי לעולם חסדו:
ונער פרעה וחילו בים סוף,	כי לעולם חסדו: (ה)
למוליד עמו במדבר,	כי לעולם חסדו:
למכה מלכים גדלים,	כי לעולם חסדו:
ויהרג מלכים אדירים,	כי לעולם חסדו:
לסיחון מלך האמרי,	כי לעולם חסדו:

וילעוג מלך הבשן,
ונתן ארצם לנחלה,
נחלה לישראל עבדו,
שבשפלנו זכר לנו,
ויפרקנו מצרינו,
נזמן לחם לכל בשר,
הזיו לאל השמים,
(ו) כי לעולם חסדו:
(ה) כי לעולם חסדו:

האדרת והאמונה	לחי עולמים:	הלקח והלבוש	לחי עולמים:
הבינה והברכה	לחי עולמים:	המלוכה והממשלה	לחי עולמים:
הנאות והנחלה	לחי עולמים:	הנזי והנצח	לחי עולמים:
הדעה והדבור	לחי עולמים:	הסגוי והשגב	לחי עולמים:
ההוד וההדר	לחי עולמים:	העזי והענוה	לחי עולמים:
הקעד ותעתיקות	לחי עולמים:	הפרות והפאר	לחי עולמים:
הזיו והזהר	לחי עולמים:	הצבי והצדק	לחי עולמים:
החיל והחסן	לחי עולמים:	הקריאה והקדשה	לחי עולמים:
הטוב והטהר	לחי עולמים:	הרוץ והרוממות	לחי עולמים:
היחוד והיראה	לחי עולמים:	השיר והשבח	לחי עולמים:
הכתר והכבוד	לחי עולמים:	התהלה והתפארת	לחי עולמים:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה ליחדא שם י"ה ברו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם, ברוך הוא, ברוך אומר ועשה, ברוך גזר ומקים, ברוך עשה בראשית, ברוך מרחם על הארץ, ברוך מרחם על הבריות, ברוך משלם שכר טוב ליראיו, ברוך חי לעד וקים לנצח, ברוך פודה ומציל, ברוך שמו. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל, אב הרחמן, המהלל בפה עמו, משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו, ובשירי דוד עבדך, גהללך יי אלהינו,

בשבתות ובזמרות, נגדלך ונשבחך ונפאריך, ונמליכך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו.
יחיד, חי העולמים מלך, משבח ומפאך עדי עד שמו הגדול. ברוך אתה יי, מלך
מהלל בתשבחות:

מוזמור שיר ליום השבת: מזב להודות ליי, ולומר לשמך עליון: להגיד בפקר חסדך,
ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל, עלי הגיון בכנור: כי שמתני יי
בפעלך, במעשי יריך ארצו: מה גדלו מעשיך יי, מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא
ידע, וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב, וציצו כל פעלי און, להשמדם
עדי עד: ואתה מרום לעלם יי: כי הגה איביך יי, כי הגה איביך יאבדו, ותפרדו כל
פעלי און: ותרים בראים קרני, בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי, בקמים עלי
מרעים, תשמענה אזני: צדיק בתמר ופרח, בארץ בלכנון ישנה: שתולים בבית יי,
בתצרות אלהינו ופריחו: עוד יגובו בשיבת, דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי,
צורי ולא עולתה בו:

יי מלך גאות לבש, לבש יי עו התאזר, אף תכון תבל כל תמוט: נכון בסאך מאז,
מעולם אתה: נשאו נהרות יי, נשאו נהרות קולם, ישאו נהרות דכים: מקלות קום
רבים אדירים משקרי ים, אדיר במרום יי: עדתך נאמנו מאד, לביתך גאון קדש, יי
לאריך ימים:

יחי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשיו: וחי שם יי מברך, מעתה ועד עולם: מוזמור
שמש עד מבואו, מהלל שם יי: רם על כל גוים יי, על השמים כבודו: יי, שמך
לעולם, יי, זכרך לדר ודר: יי בשמים הכין כסאו, ומלכותו בבל משלה: ישמחו
השמים ותגל הארץ, ויאמרו בגוים יי מלך: יי מלך, יי מלך, יי וימלך לעולם ועד: יי
מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו: יי הפיר עצת גוים, הגיא מחשבות עמים: רבות
מחשבות בלב איש, ועצת יי היא תקום: עצת יי לעולם תעמד, מחשבות לבו לדר
ודר: כי הוא אמר ויהי, הוא צוה ויעמד: כי בחר יי בציון, אנה למושב לו: כי יעקב
בחר לו יי, ישראל לסגלתו: כי, לא ימש יי עמו, ונחלתו לא יעזב: והוא רחום וכפר
עון ולא ישיחית, ותרבה להשיב אפן, ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה, המלך יענגנו
ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך, עוד והללך סלה: אשרי העם שכבה לו, אשרי העם שיי
אלהיו: תהלה לך, ארומקך אלוהי המלך, ואברכה שמך לעולם ועד:
בכל יום אברכה, ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד, ולגדלתו אין

חקר: דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך וגידו: הדר כבוד הודך, ודברי נפלאתיך
אשיחה: ועוזו נוראיתיך יאמרו, וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך וביעו, וצדקתך
ירגנו: חנוך ורחום יי, ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל, ורחמיו על כל מעשיו:
יודוך יי כל מעשיך, וחסידיך וברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו:
להודיע לבני האדם וגבורתיו, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים,
וקומשלתך בכל דור ודר: סומך יי לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים: עיני כל
אלהיך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך, ומשביע לכל חי
רצון: צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קרואו, לכל אשר
יקראהו באמת: רצון יראיו ועשה, ואת שונעתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל
אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד: ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם, הללויה:

הללויה, הללי נפשי את יי: אהללה יי בחי, אומרה לאלהי בעוזי: אל תבטחו
בגדריכם, בכן אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו, ביום
ההוא אבדו עשתנותיו: אשרי שאל יעקב בעזרו, שברו על יי אלהיו: עשה שמים
וארץ, את הים ואת כל אשר בם, השמר אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים,
נתן לחם לרעבים, יי מתיר אסורים: יי פקח עורים, יי זקף כפופים, יי אהב
צדיקים: יי שמר את גרים, נתום ואלמנה ועוֹד, ודרך רשעים יעות: ומלך יי
לעולם, אלהיך ציון, לדר ודר, הללויה:

הללויה, כי טוב זמרה אלתינו, כי נעים נאות תהלה: בונה ירושלים יי, נדחי ישראל
וכנס: הרופא לשכורי לב, ומחפש לעצבותם: מונה מספר לפזבים, לכלם
שמות יקרא: גדול אדונינו ורב כח, לתבניתו אין מספר: מעודד עניים יי, משפיל רשעים
עדי ארץ: עני לוי בתודה, זמרו לאלתינו בכבוד: המכסה שמים בעבים, המכין לארץ
מטר, המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה לחמה, לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת
הפסם יחפץ, לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יי את יראיו, את המנוחלים לחסדו: שבהי
ירושלים את יי, הללי אלהיך ציון: כי חזק ברחמי שעריך, ברך בגיך בקרנך: השם
גבולך שלום, חלב חמים ושבועך: השלח אמרתו ארץ, עד מהרה ירחן דברו: הנתן
שלג בצמר, כפור באפר ופור: משליך קרחו כפתים, לפני קרחו מי יעמוד: ישלח דברו
וימסם, ישב רוחו וילך מים: מגיד דבריו ליעקב, חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן
לכל גוי, ומשפטים כל ידעום, הללויה:

הַלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֶת יי מֶן הַשָּׁמַיִם, הִלְלוּהוּ בְּמִרְוָמִים: הִלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הִלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אוֹר: הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: וְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לַעֲדָ לְעוֹלָם, חֵק נָתַן וְלֹא יִעָבֹר: הִלְלוּ אֶת יי מֶן הָאָרֶץ, תַּנִּינִים וְכָל תַּחֲמוֹת: אֵשׁ וְכֶרֶד שֶׁלֹּג וְקִיטוֹר, רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל גְּבוּעוֹת, עֵץ פָּרִי וְכָל אֲרוֹמִים: תַּחֲנִיחַ וְכָל בַּחֲמָה, רֶמֶשׂ וְצַפּוֹר כִּנֶּף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת, זִקְנִים עִם נְעָרִים: וְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרֶם קֶרֶן לַעֲמוֹ, תַּהֲלֵה לְכָל חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קֶרֶבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, שִׁירוּ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ, תַּהֲלִיתוֹ בְּקֹהֶל חֲסִידִים: וַיִּשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעִשְׂוֵי, בְּנֵי צִיּוֹן וַיְגִילוּ בַּמִּלְכָּם: וְהִלְלוּ שְׁמוֹ בְּמִחוּל, בַּחֵף וּכְבוֹד וְזִמְרוּ לוֹ: כִּי רֹצֵחַ יי בְּעַמּוֹ, וַפָּאָר עֲנִיִּים בִּישׁוּעָה: וַעֲלוּ חֲסִידִים כְּכֹבֵד, וְרָנְנוּ עַל מִשְׁכַּבְוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרְוֹנָם, וְחָרַב פִּיפּוּיֹת בִּידָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם, תּוֹכַחְוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאֹסֵר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים, וְנִכְבְּדֵיהֶם כְּכֹכָבֵי בִרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב, הִדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ: הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּגִבֹּל וּכְבוֹד: הִלְלוּהוּ בַּחֵף וּמִחוּל, הִלְלוּהוּ בַּמַּיִם וְעֵגֶב: הִלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי שְׁמֵעַ, הִלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנִּשְׁמָה תַּהֲלֵל יי הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנִּשְׁמָה תַּהֲלֵל יי הַלְלוּיָהּ:

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יי לַעֲנִי כָּל הַקֹּהֶל, וַיֹּאמֶר דָּוִד, בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מַעֲלֵם נַעַד עוֹלָם: לֵךְ יי הַגְּדֵלָה, וְהַגְּבִירָה, וְהַתְּפַאֲרָה, וְהַנְּצִיחַ, וְהַחֲדוּד, כִּי כָּל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, לֵךְ יי הַמְּמַלְכָה וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִגְדֶךָ, כֹּחַ וּגְבִירָה, וּבִגְדֶךָ, לְגִדֹל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפַאֲרֶתְךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ, וּמִרוֹמָם עַל כָּל בְּרִכָּה וְתַהֲלֵלָה: אַתָּה הוּא יי לְכַדֶּךָ, אַתָּה עֹשֶׂית אֶת הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת כָּל־ם, וְצִבְאָה הַשָּׁמַיִם לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בְּאַבְרָם, וְהַצֵּאתָו מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשָׁמָּה שְׁמוֹ אֲבָרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת לִבְכוֹ נֹאמֵן לְפָנֶיךָ

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית, לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַכְּנֻזִּי וְהַגְּרָגְשִׁי לָתֵת לְזֹרְעוֹ, וְתָקַם אֶת הַכְּרִיד כִּי צָדִיק אַתָּה: וְתֵרָא אֶת עֲנִי אֲבֹתֵינוּ בַּמִּצְרִים, וְאֵת זַעֲקָתָם שְׁמַעַת עַל יָם סוּף: וְתִתֵּן אֹהֶת וּמִפְתִּים בַּפָּרֶעַה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עִם אֶרֶצוֹ, כִּי יָדַעַת כִּי הִיָּדוּ עֲלֵיהֶם, וְתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהֵימָּה בַקָּעַת לַפְּנִיָּהם וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁת, וְאֵת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת, כִּמּוֹ אֲבֹן בַּמַּיִם עֲזִים:

וַיֹּשֻׁעַ יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שֵׁפֶת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי בַּמִּצְרַיִם, וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת יי, וַיֹּאמִינוּ בֵּין וּבַמִּשָּׁה עַבְדּוֹ:

אָז יֵשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְי וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר, אֲשִׁירָה לַיְי כִּי נָאָה נָאָה, סוֹם וְרִכְבּוֹ רָמָה בָּיָם: עֲזִי וְזִמְרָתָה יְהִי לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנִי, אֱלֹהֵי אֲבִי וְאֲרַמְּנֶהוּ: יי אִישׁ מַלְחָמָה, יי שְׁמוֹ: מִרְכַּבְתָּ פָּרֶעַה וַחֲתִילוֹ יָרָה בָּיָם, וּמִבְּחֹר שְׁלֹשִׁיו מָבְעוּ בָּיָם סוּף: תַּהֲמַת וּכְסִימוֹ, יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלֹת כִּמּוֹ אֲבֹן: וַיִּמְנָד יי נֶאֱדָרִי בַּכֶּם, וַיִּמְנָד יי תַּרְעֵץ אוֹיֵב: וּבָרַב גְּאוֹנֶךָ תַּהֲרֹם קַמִּיךָ, תִּשְׁלַח חֲרֹקֶךָ יֹאכְלֶמּוֹ בַּקֶּשׁ: וּבְרוּחַ אַפִּיךָ נַעֲרֻמוֹ מָוֶם, נִצְבּוּ כִּמּוֹ נֹד נְזִלִים, קָפְאוּ תַּהֲמַת בָּלָב יָם: אָמַר אוֹיֵב, אֶרְדָּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל, תִּמְלֹאמּוֹ נַפְשִׁי, אֶרִיק חֲרָבִי, תִּורִישְׁמוֹ יָדִי: נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ בַּסֶּמֶךְ יָם, צָלְלוּ בַּעֲפֹרֶת בָּמַיִם אֲדִירִים: מִי בָמָּה בָּאֵלֶם יי, מִי בָמָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ, נִזְרָא תַּהֲלֵת, עָשָׂה פֶּלֶא: נְטִית וַיִּמְנָד, תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִית בַּחֲסֶדְךָ עִם זִי וְנָאֵלֶת, נִהֲלֵת בַּעֲזָךְ אֵל נִזֶּה קֹדֶשְׁךָ: שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן, חִיל אַחֲזִי יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי: אִזְ נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מִזְבֵּחַ יִאֲחֻזְמוּ רַעַד, נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחָד, בְּגִדֵל זֹרֹעַךָ יָדְמוּ בָאֲבֹן, עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יי, עַד יַעֲבֹר עִם זִי קִנִּית: תִּבְאָמּוֹ וְתִשְׁמַעְמוּ בְּהַר נִחֲלָתְךָ, מִכּוֹן לִשְׁבַתְךָ פְּעֻלָּתָה יי, מִקְדָּשִׁי, אֲדִנִּי, בּוֹנֵנוּ יִדְרֶךְ: יי יִמְלֹךְ לָעֵלֶם וְעַד: יי יִמְלֹךְ לָעֵלֶם וְעַד: יי מַלְכוּתָהּ קָאם לָעֵלֶם וְלַעֲלָמִי עֲלָמָא: כִּי בָא סוֹם פָּרֶעַה בְּרִכְבּוֹ וּבַפָּרָשִׁיו בָּיָם וַיֵּשֶׁב יי עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַיָּם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֶּשֶׁת בַּתּוֹךְ הַיָּם: כִּי לַיְי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וַעֲלוּ מִזִּישִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפַט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ, וְהִתְהַלַּךְ לַיְי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

נְשָׁמָת כָּל חַי תִּכְרַךְ אֶת שְׁמֹךְ יי אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֹר וּתְרוֹמֶם זִכְרְךָ מַלְכֵנוּ תְּמִיד, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אִתָּה אֵל, וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמוֹצִיל וּמַפְרֵס וְעוֹנֶה וּמַרְחֵם כָּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אִתָּה, אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוּתוֹ בְּרַחֲמִים, וַיֵּן הֵנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, הַמְעוֹרֵר יְשׁוּנִים, וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים, וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ גּוֹפִלִים, וְהַזּוֹכֵף כְּפוּפִים, לָךְ לְבָדָךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ שִׁירָה בָּיִם, וְלִשְׁנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גִּלְיוֹ, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח בְּמַרְחָבֵי רַקִּיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשֶׁמֶשׁ וּבַיָּרֵחַ, וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת בְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאַיִלוֹת, אֵין אֲנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָדָךְ אֶת שְׁמֹךְ עַל אַחַת מֵאַלְף אֲלָפִים אֲלָפִים, וְרַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת נְסִים וּנְפִלְאוֹת שְׁעִשִׁית עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים: מִמַּצְרִים וְאַלְתֵּנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ, בְּרַעֲב זִנְתֵנוּ, וּבִשְׂבַע כִּלְכַלְתֵּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתֵּנוּ, וּמִדְּבַר מִלְּטָתֵנוּ, וּמִחֲלָיִם רַעִים וְנֶאֱמַנִים דִּלִּיתֵנוּ, עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסִדֶּיךָ, וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, לִנְצַח. עַל כֵּן, אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְתַּח בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שְׁמַת בְּפִינוּ. הֵן הֵם: יוֹדוּ וַיִּכְרְבוּ וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיַּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֹךְ מַלְכֵנוּ, כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע, וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה, וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קֶרֶב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, בְּדָבָר שֶׁתּוֹב, כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה: יי, מִי כְמוֹךָ, מִצִּיל עָנִי מִחֻזֶּק מִמָּוֶה, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגִּזְלוֹ, מִי יִדְמָה לָךְ, וּמִי יִשׁוּה לָךְ, וּמִי יַעֲרֶךְ לָךְ, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, קִנְיַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ, נִהְלָלָה, וְנִשְׁבַּחְתָּ, וּנְפָאֲרָה, וּנְבָרַךְ אֶת שֵׁם קֹדֶשְׁךָ, בְּאִמּוֹר: לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי, וְכָל קֶרְבִּי אֶת שֵׁם קֹדֶשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת אֶתְךָ, הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמֹךְ, הַגִּבּוֹר לִנְצַח, וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא רָם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכַתוּב: רַנְּנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה תִּהְיֶה. כִּי יִשְׂרָאֵל תִּתְרוֹמֶם, וּבִשְׁפָתֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ, וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ,

וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל:

וּבְמִקְחָלוֹת רַבּוֹת עָמַד בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרָגָה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ בְּכָל יוֹר
וְיֹר. שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים, לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:
לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרַומֵם, לְהַדָּר, לְבָרֵךְ, לְעַלָּה וּלְעֻלָּם, עַל כָּל דְּבָרֵי
שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עֲבָדְךָ מְשִׁיחֶךָ:

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מַלְכֵנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשִׁמּוֹם וּבְאֶרֶץ. כִּי
לֵךְ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: שִׁיר וְשִׁבְחָתָהּ, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֲזֵ
וּמִמְשָׁלָהּ, נְצַח, תְּדָלָה וּגְבוּרָה, תִּהְיֶה וְתִפְאָרֶת, קִדְשָׁה וּמַלְכוּתָהּ: בְּרַבּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנִּשְׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ יַחֲדֵי חַי הָעוֹלָמִים:

חצי קדיש

הַחֲזַן אומר: בְּרַבּוֹ אֵת יְיָ הַמְבָרֵךְ:

הַקָּדֵל עונה: בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא
אֵת הַכֹּל:

הַכֹּל יוֹדֶה, וְהַכֹּל יִשְׁבַּחֶךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ: אֵין קְדוֹשׁ כִּי. הַכֹּל יוֹמָמָה קָלָה, יוֹצֵר
הַכֹּל, הָאֵל, הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דְּלִתּוֹת שְׁעֵי מִזְרָח, וּבוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רָקִיעַ, מוֹצִיא
חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ, וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבָתָהּ, וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ וְלִיּוֹשְׁבָיו, שְׁבִירָא בְּמִדַּת
הַרְחָמִים. הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וְלָדָרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבְטוֹבוֹ מַחֲדֵשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית. מִה רַבּוֹ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ.
הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ מֵאֵן, הַמִּשְׁבַּח וְהַמִּפְאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִיָּמוֹת עוֹלָם, אֱלֹהֵי
עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוֹר מִשְׁנֻבָּנֵנוּ, מִגֵּן וְשִׁעֲנוּ, מִשְׁגֵּב
בְּעֲדָנוּ, אֵין עֲרוֹךְ לָךְ וְאֵין זוֹלָתְךָ, אָפֶס בְּלָתְךָ, וְכִי דִּמְיָה לָךְ. אֵין עֲרוֹךְ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זוֹלָתְךָ מַלְכֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָפֶס בְּלָתְךָ וְאֵלָּנוּ לִיָּמוֹת
הַבָּשִׁים, וְאֵין דִּמְיָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲיַת הַמֵּתִים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּכִי כָּל הַנִּשְׁמָה, גָּדוֹל וְטוֹבוֹ מֵאֵל עוֹלָם,
דַּעַת וְחִבּוּנָה סְבִיבֵי הוֹדוֹ. הַמִּתְנַשֵּׂא עַל חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְנִהְדָּר בְּכַבּוֹד עַל

המורכבה, זכות ומישור לפני כסא, חסד ורחמים מלא כבודו. טובים מאורות שבא אליהנו, יצאם בדעת בבינה ובהשכל, פח וגבורה נתן בהם. להיות מושלים בקרב תבל. מלאים היו ומפיקים נגה, נאה זיוו בבל העולם, שמחים בצאתם וישיבים בבואם, עשים באימה רצון קונם. פאר וכבוד נותנים לשמו, צהלה ורנה לזכר מלכותו, קרא לשמש ויזרח אור, ראה והתקין צורת הלכנת. שבת נותנים לו כל צבא מרום, הפארת וגדלה, שרפים וחיזות ואופני הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים, ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו.
הפארת עטה ליום המנוחה, ענג קרא ליום השבת, זה שבת יום השביעי, שבו שבת אל מכל מלאכתו. ויום השביעי משבח ואומר: מזמור שיר ליום השבת, טוב להודות לך, לפיכך נפארו ויברכו לאל כל יצוריו. שבת יקר וגדלה וכבוד יתנו לאל מלך יוצר כל, המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש. שמך וי אליהנו ותקדש, וזכרה מלכנו ותפאר, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. על כל שבת מעשה ידך, ועל מאורי אור שיצרת ופארה סלה:

תתברך לגצח צורנו מלכנו ונאלנו בורא קדושים, ושתבח שמך לעד מלכנו
יוצר משרתים, ואשר משרתיו, בלם עומדים ברום עולם, ומשמעים ביראה יחד בקול, דברי אלהים חיים ומלך עולם. בלם אהובים, בלם ברורים, בלם גבורים, בלם קדושים, ובלם עשים באימה וביראה רצון קונם. ובלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה, בשירה ובזמרה, ומברכים ומשבחים, ומפארים ומעריצים, ומקדישים וממליכים:

את שם האל, המלך הגדול, הגבור והנורא, קדוש הוא. ובלם מקבלים עליהם על מלכות שמם זה מזה, ונותנים באהבה רשות זה לזה, להקדיש ליוצאם בנחת רוח, בשפה ברורה ובנעימה קדושה. בלם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש | קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו:

והאופנים וחיזות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמדת השרפים,

לעמדתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות ותנו, למלך אל חי וקום, זמרות יאמרו ותשכחות ישמיעו, כי הוא לבדו מרומ וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, בורא תהלות, אדון הנפלאות, המחדש במיכו בכל יום תמיד מעשה בראשית. באמור, לעשה אורים גדלים, כי לעולם חסדו: ברוך אתה יי, יוצר המאורות:

אהבת עולם אתבתנו יי אליהנו, חמלה גדולה וימרה חמלת עלינו. אבינו מלכנו, בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבמחו כך ותלמדנו חסי חיים לעשות רצונך בלבב שלם, בן תחננו ותלמדנו. אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו, ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל, לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות, ולקום את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד לבינו לאהבה וליראה את שמך, ולא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך. ורחמך יי אליהנו וחסדיך הרבים אל יעזובנו צח סלה ועד. מהר והבא עלינו ברכה ושלום מרתה, והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ, וישבור על הגוים מעל צוארנו, ותוליכנו מרתה קוממיות לארצנו, כי אל פועל ישועות אתה, ובנו בחרת מכל עם ולשון, וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה להודות לך וליתתך ולאהבה את שמך: ברוך אתה יי, המבורך בעמו ישראל באהבה:

שמע ישראל, יי אליהנו, יי | אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אליהך, בכל | לביך, ובכל נפשך, ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום, על | לביך: ושננתם לבניך ודברת בם, בשבתך בביתך, ובלכתך בדרך, ובשכבך, ובקומך: וקשרתם לאות על ירך, והיו למטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך, ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו, בכל | לביכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש, ואספת דגגה וחירש וציתך: ונתתי עשב | בשדה לבהמותי, ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לביכם, וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וחרה | אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את

ויבולה, ואכרתם | מהרה מעל הארץ המכה אשר יי נתן לכם: ושמתם | את דברי אלה על | לבבכם ועל נפשכם, וקשרתם | אתם לאות על ירכם והיו למופת בין עיניכם: ולמדתם | אתם | את בניכם לדבר בם, בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשבתך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען יראו ויזכרו וימי בניכם על הארמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם, כימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על בגדי בגדיהם לדרתם, ונתנו על ציצת הכנף | פתיל תכלת: והיה לכם לציצת, וראיתם | אתו, וזכרתם | את כל מצות יי, ועשיתם | אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם | את כל מצותי, והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם | מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני יי אלהיכם

אמת ונציב, ונכון, וקיים, וישר, ונאמן; ואהוב וחביב, ונחמד ונעים, ונורא ואדיר, ומתקן ומקבל, ומזכיר ונפת, הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת, אלהי עולם מלפנינו, צור יעקב מגן ישענו, לדר ודר הוא קים, ושמנו קים, וכסאו נכון, ומלכותו נאמנותו לעד קנמת. ודבריו חיים וקמים, נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים, על אבותינו ועלינו, על בנינו ועל דורותינו, ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך. על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה, חזק ולא יעבור. אמת, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלפני מלך אבותינו, גואלנו גואל אבותינו, צורנו צור ישועתנו, פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך, ואין לנו עוד אלהים וזולתך סלה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ. אמת, אשרי איש שישמע למצותיך, ותורתך ודברך ישים על לבו. אמת, אתה הוא אדון לעמך, ומלך גבור לרוב ריבם לאבות ובנים. אמת, אתה הוא ראשון, ואתה הוא אחרון, ומבליעדך אין לנו מלך גואל ומושיע. אמת, ממצרים גאלתנו יי אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו. כל בכוריהם הרגת, ובכורך ישראל גאלת, ויום סוף להם בקעת, וזרים טבעת, וידידים העברת, ויכסו מים צריהם, אחד מהם לא נותר. על זאת שבחו אהובים, ורוממו לאל, ונתנו ירדים זמירות ושירות ותשבחות, ברכות והודאות למלך אל חי וקיים. רם ונשא גדול ונורא, משפיל גאים עדי ארץ, ומגביה שפלים עד מרום, מוציא אסירים, פודה עניים, עוזר דלים, העונה לעמו ישראל בעת שנועם אליו. תהלות לאל עליון

גֵּאֲלֶם, בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ, מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ בָלֶם:
 מִי כְמוֹכָה בָּאֵלֶם יי, מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ, נִזְרָא תַּהֲלֵת עֲשֵׂה כָּלֵא:

שִׁירָת חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ וְאָוִלִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׁפַת הַיָּם, יַחַד בָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
 וְאָמְרוּ: יי וּמֶלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמַר: גֵּאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, גֵּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנֵי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תַּהֲלִתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים מְזֻכִּים, קוֹנֵה הַכֹּל,
 וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גֹאֲלֵ לַבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בִּשְׁבַת תְּשׁוּבָה: זָכְרֵנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בַסֶּפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִן אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחְיָה מַתִּים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ. בְּקִיץ: מוֹרִיד הַפֶּל:
 (בַּחֲרוֹף: מוֹשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחְיָה מַתִּים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ מְזֻכָּר וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בִּשְׁבַת תְּשׁוּבָה: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֶן, זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחְיָה הַמַּתִּים:

כְּשֶׁהָיוּ חוֹזְרִים עַל תְּפִילַת הַעֲמִידָה אוֹמְרִים כֵּן "נְקִדִּישׁךְ" *

* נְקִדִּישׁךְ וְנִעְרִיצְךָ בְּנֶעֱם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּשַׁלְשִׁים לָךְ קִדְשָׁה, כְּבָתוֹב עַל-
 יָד גְּבִיאָה, וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר: קִרְת: קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת,
 מֵלֵא כֹל-הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: חוֹן: אֵן, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק, מְשַׁמְעִים קוֹל, מִתְּנַשְּׂאִים
 לְעֻמַּת הַשָּׁרָפִים, לְעֻמַּת מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: קִרְת: בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ מִמְּקוֹמוֹ: חוֹן:
 מִמְּקוֹמָה מְלַכְנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עֲלֵינוּ, כִּי מַחֲבִים אֲנַחְנוּ לָךְ מַתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן,
 בְּקִרְבֵּי בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. תִּשְׁכֹּן תַּתְּגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, לְדוֹר
 וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ תִּרְאֶינָה מְלֻכּוּתְךָ, בְּדִבְרֵי הָאֲמוּר בְּשִׁירֵי עֲנָה, עַל יְדֵי דוֹר
 מְשִׁיחַ צִדְקָה: קִרְת: וּמֶלֶךְ יי | לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

אתה קדוש ושמוך קדוש, וקדושים בכל יום והללך סלה. ברוך אתה יי, האל
(בשבת תשובה: המלך הקדוש):

ישמח משה במהגת חלקו, כי עבד נאמן קראת לו, כליל תפארת בראשו נתת
לו, בעמדו לפניך על הר סיני, ושני לוחות אבנים הוריד בידו, וכתוב בהם
שמירת שבת, וכן כתוב בתורתך:

ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני וביני
בני ישראל אות היא לעולם, כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

ולא נתתו יי אלהינו לנוי הארצות, ולא הנחלתו מלכנו לעובדי אלילים, וגם
במנוחתו לא ישכנו ערלים, כי לישראל עמך נתתו באהבה, לזרע יעקב,
אשר בם בחרת:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עני, עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו
ויהענגו מטובך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, המדת ימים אותו קראת:

אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו, קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך, שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך
באמת, והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה, ויגדו בו כל ישראל
מקדשי שמך. ברוך אתה יי, מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולהפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך,
ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודה
ישראל עמך:

(בראש חודש אומרים כאן יעלה ויבוא *)

(*) אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון
ירושלים עיר קדשה, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה למזבה, לחן
ולחסד ולרחמים ולחיים טובים ולשלום, ביום ראש התקדש הזה: זכרנו יי

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
כל־בשר, יוצרנו, יוצר בראשית, ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש, על
שהחיייתנו וקיימתנו, בן תחינו ותקיימנו,
ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך,
ונשוב אליך לשמך הקדש, ולעשות
רצונך, ולעבדך בלבב שלם, על שאנו
מודים לך, ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור
חינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור, גֹּדֵל
לך וגספר תהלתך, על חיינו המסורים
בגדך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל
נפיק שבכל יום עמנו, ועל גפלאותיך
וטובותיך שבכל עת, ערב וקֶר וצֶהָרִים,
הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא
תמו חסדיך, כי מעולם קנינו לך:

בחסדך אומרים כאן ועל הניסים (*)

ועל כלם ותברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בשבת חשובה: וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך:

אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, ובדבר ישועה
ורחמים, חוס וחסנו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון
ורחום אתה:

י ועל הנסים ועל הפֶּרֶקֶן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתתיהו בן יוחנן בן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות וזן הרשעה על
עמך ישראל, להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים,
עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דגת את דינם, נקמת את נקמתם, מקרת
גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים,
וזרים ביד עִסְקֵי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בגיך לדביר ביתך, ופגו את היכלך,
וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חגכה אלו,
להודות ולהלל לשמך הגדול:

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו שמך הגדול לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו
סלה, האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות:

בתורת הש"ץ: אלהינו ואלהי אבותינו, ברקנו בברכה המשלשת בתורה חתימה על ידי
מושה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו, בתינים עם קדושה, כאמור: וברוך יי וישמך:
(אמן) יאר יי פניו אליך, ויחנה: (אמן) ישא יי פניו אליך, וישם לך שלום: (אמן)

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך.
ברקנו אבינו בלנו באחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וטוב בעיניך
לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלוםך.

בשבת חשובה: ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, ישועה ונחמה וגזרות טובות,
נזכר ונכתב לפניך, אנהיב וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:

החזן חוזר על תפילת העמידה עד כאן ואומר "קדיש שלם"

אלהי, נצר לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי
בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי, וכל
החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. יהיו כמזן לפני רוח
ומלאך יי דחה. למען יחלצון ידידיך, הושיעה וימנהג וענני. עשה למען שמך,
עשה למען וימנהג, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך. יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:

עשה שלום (בשבת חשובה: השלום) במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל, ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו,
ותן חלקנו בתורתך:

היום, יום שבת קדש, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות לך, ולזמר לשמך עלייך: להגיד בְּבֵקֶר חֲסִדֶּךָ, ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי גָּבֵל, עלי הַגִּיזִן בְּכִנּוּר: כי שמתחני וי בפעֲלֶךָ, במַעֲשֵׂי יְדִיד אֲרָנִי: מה גדלו מעשֵׁיךָ וי, מאוד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: איש בער לא ידע, ויכִסִּיל לא יבין את זאת: בְּפֶרֶח רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, ויִצְיָצוּ כָּל פְּעָלֵי אָנוֹן, להשְׁמָדָם עֲדֵי עַד: ואתה מרום לעלם וי: כי תִּהְיֶה אֵיבֹרֶךָ וי, כי תִּהְיֶה אֵיבֹרֶךָ יאבֹרֶךָ, ותִּפְרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אָנוֹן: ותרם בְּרָאִים קִרְנִי, בְּלִחֵי בִשְׁמֵן רִעְנִי: ותבט עֵינֵי בְּשׂוּרִי, בַּקָּמִים עָלֵי מַרְעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנוֹי: צִדִּיק כְּתוּמָר וּפְרָח, בְּאֲרֵז בְּלִבָּנוֹן וישָׁגָה: שתולים בבית וי, בַּחֲצֹרֹת אֲלֵהֵינוּ וּפְרִיחֵינוּ: עוֹד וַיּוֹכֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים ויהיו: להגיד כי יֵשֶׁר וי, צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

הוֹשִׁיעֵנו וי אֱלֹהֵינוּ וקִבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, להודות לָשֵׁם קִדְשָׁהּ, להִשְׁתַּבַּח בַּתְּחִלָּתָהּ: בְּרוּךְ וי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן, הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ וי מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ וי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

בראש חודש אחד שיר של יום אומרים "ברכי נפשי"

בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת וי, וי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מֶאֱדָה, הוֹד וְתִדָּר לְבִשְׁתִּי: עֲשֵׂה אֹרֶךְ בְּשִׁלְמוֹת, גִּזְמָה שְׁמִים בְּרִיעָה: הַמְקַרְהָ בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו, הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ, הַמְהַלֵּךְ עַל בְּנֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מִלְּאָכָיו רוּחֹת, מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לֵהֵם: יִסַּד אֶרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ, כָּל תְּמוּזַת עוֹלָם וְעַד: תַּהֲוֶם כְּלָבוֹשׁ בְּסִיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמִדוּ מִים: מִן גַּעֲרָתָהּ וַיּוֹסֶף, מִן קוֹל רַעֲמָהּ וַיַּחֲפֹז: וַעֲלֹ הָרִים יִרְדּוּ בַקְעוֹת, אֵל מָקוֹם זֶה יִסְדֶּת לָהֶם: גְּבוּל שְׂמֵת בָּל וַעֲבֹרוּ, כָּל יִשְׁבוֹן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲנִים בְּנַחֲלִים, בֵּין הָרִים וַיַּלְכוּ: וַיִּשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שָׂדֵי, וַיִּשְׁבְּרוּ בְּרָאִים צְמָאִם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁבּוּ, מִבֵּין עֲפָאִים וַתֵּנוּ קוֹל: מִשְׁקֵה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו, מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִשְׁמָהּ, וַעֲשֵׂב לְעֹבֶרֶת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמַח לֵבֵב אֲנוּשׁ, לְהַצְחִיל פָּנִים מִשְׁמֵן, וְלָחֶם לֵבֵב אֲנוּשׁ יִסְעֵד: וַיִּשְׁבְּעוּ עֲצֵי וי, אֲרָצוֹ לְבָנוֹן אֲשֶׁר גָּמַע: אֲשֶׁר שֵׁם צִפְרִים וַקִּנֵּי, חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בִּיתָה: הָרִים הַגְּבֹהִים לַעֲלִים, סִלְעִים מִחֶסֶה לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים, שָׁמֶשׁ יָדַע מְבֹאָה: תִּשְׁתַּחֲשֶׁה וַיְהִי לִלְלָה, בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר: הַכַּפִּירִים שְׂאֵגִים לְמִרְפֵּה, וּלְכַבֵּשׁ מֵאֵל אֲכֻלָּם: תִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ וַאֲסַפּוֹן, וְאֵל מַעֲזָתָם וַיִּבְצִיּוּ: וַיֵּצֵא אָדָם לַפֶּעֱלָה, וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב: מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ וי, בָּלָם בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, מִלֵּאֵה הָאָרֶץ קִנְיָדָה: זֶה תִּים גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם, שֵׁם רָמֶשׂ וַאֲיֵן מִסְפָּר, חֵיִת קִמְנוֹת עִם גְּדֻלּוֹת: שֵׁם אֲנִיּוֹת

והלכין, לנותן זה יצרת לשחק בו: בלם אליך ושבדון, לתת אכלם בעתו: תמן להם ולקטו, תפתח דרך ושבדון טוב: תסתיר פניך ובהלון, תספ רוחם ונעו, ואל עפרם ושובון: תשלח ריחך ובראון, ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יי לעולם, וישמח יי במעשיו: המביט לארץ ותרגע, ונע בהרים ונעשנו: אשירה ליי בחי, אומרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי, אכלי אשמוח ביי: ותמו חמאים מן הארץ ורשעים עוד אינם, ברכי נפשי את יי, הללויה:

מראש חודש אלול עד אחר הושענא רבה, אחר שיר של יום (לפני קדיש) אומרים "לדוד ה"

לדוד, יי אורי וישעי ממי אירא, יי מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי, צרי ואבי לי, תמה בשלוי ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה, בזאת אני בושח: אחת שאלתי מאת יי, אותה אבקש, שבתי בבית יי כל ימי חיי, לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו: כי וצפני בקבו ביום רעה, וסתירני בסתר אהלו, בצור ורוממני: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי, ואזכחה באהלו זבחי תרועה, אשירה ואומרה ליי: שמע יי קולי אקרא, ותגני ונעני: לך אמר לבי בקשו פני, את פניך יי אבקש: אל תסתיר פניך ממני, אל תט באף עבדך, עזרתי חיות, אל תמשגי ואל תעזבני אלהי וישעי: כי אבי ואמי עזובני, ויי ואספני: הורני יי דרךך, ונחני בארח מישור, למען שררי: אל תתגני בגפש צרי, כי קמו בי עדי שקר ופח חסם: לילא האמנתי לראות בטיב יי בארץ חיים: קמה אל יי, חזק ויאמן לך, וקמה אל יי:

קדיש יתום

סדר הוצאת ספר תורה לשבת

לפני פתיחת ארון הקודש אומרים: אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים, אין עוד מלבדו: מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דור ודור: יי מלה, יי מלה, יי ומלה לעלם ועד: יי עז לעמו וימן, יי יברך את עמו בשלום:

כשפותחים את ארון הקודש אומרים: ויהי בנסע הארץ ויאמר משה: קומה יי ונפצו איבך, ונגסו משנאך מפניך: כי מציון תצא תורה, ודבר יי מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו:

ברוך שמה דמרא עלמא, ברוך ברתך ואתרך, יהא רעותך עם עמו ישראל לעלם, ופורקן ומינד אחזי לעמו בבי מקדשך, ולאמטוני לנא משוב גהורך ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דחוריד לן חיון בטיב, ולתני אנא פקידא בגי

צדיקיא, למרחם עלי ולמנמר ותי וית כל די לי, ודי לעמד ישראל. אנת הוא זן לבלא ומפרנס לבלא, אנת הוא שליט על בלא. אנת הוא דשליט על מלכיא, ומלכותא דילך היא. אנת עבדא דקדשא בריך הוא, דסגידנא קמה ומקמי דיקר אוריתא. בכל עדן ועדן לא על אנט רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא, אלא באלהא דשמיא, דהוא אלהא קשומ, ואוריתא קשומ, ונביאיה קשומ, ומסנא למעבד טבון וקשומ. בה אנת רחין, ולשמה קדישא וקרא אנת אמר תשבחן. ויה רעוא קדמך דתפתח לבאי באוריתא, ותשלים משאלין דלבאי, ולבא דכל עמך ישראל, לטב ולחין ולשלם.

החן ואחריו הקהל: **שמע ישראל, יי אלהינו, יי | אחד:**

החן ואחריו הקהל: **אחד אלהינו, גדול אדונינו, קדוש שמו:**

החן קורא: **גדלו לי אתי, וגדומה שמו יחדו:**

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והחוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו, והשתחוו להם רגליו, קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להם קדשו, כי קדוש יי אלהינו:

על הכל והגדל והתקדש וישתבח והתפאר והתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא, ברכונו וברצונו וראיו וברצונו כל עמך בית ישראל. צור העולמים, אדון כל הבריות, אלוה כל הנפשות, היושב במרחבי מרום, השוכן בשמי שמי קדם, קדשתו על החיות וקדשתו על פסא הכבוד. ובכן ותקדש שמו בך, יי אלהינו, לעיני כל חי, ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב: שירו לאלהים זמרו שמו, סלו לרכב בערכות בנה שמו, ועלו לפניו: ונראהו עין בעין בשובו אל גוה, בכתוב: כי עין בעין יראו בשוב יי ציון: ונאמר: ונגלה כבוד יי, וראו כל בשר יחדו כי פי יי דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים, ויזכור ברית איתנים, ויציל נפשותינו מן השעות הרעות, ויגער בצר הרע מן הנשואים, ויחן עלינו לפלישת עולמים, וימלא משאלותינו במדה טובה ושועה ורחמים:

כשמגביהן את ספר התורה אומרים זה:

וואת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: עין חיים היא למחזיקים בה, ותומכה מאשר: דרכיה דרכי נעם, וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה, בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו, ויגדיל תורה ונאדיר:

יָקוֹם פּוֹרֶקֶן מִן שְׁמַיָא, חָנָא וְחֶסֶדָא, וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין, וּמְזֻנָא רוּחָא, וְסִיעָתָא דְשְׁמַיָא, וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא, וְנִהוּרָא מַעְלִיא, זֶרְעָא חַיָּא וְקִנְיָא, זֶרְעָא דִּי לֹא יַפְסֹק וְדִי לֹא יִבְטֹל מִפְתָּגְמֵי אֲזִרְתָא. לְמַרְנָן וְרַבְנָן חֲבוּדָתָא קְדִישָׁתָא, דִּי בִּארְעָא דְיִשְׂרָאֵל, וְדִי בְּבָבֶל, לְרִישֵׁי כְּלָה וּלְרִישֵׁי גְלוּתָא, וּלְרִישֵׁי מַתִּיבָתָא, וּלְדִינֵי דְבָבָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל מָאן דְּעָסְקִין בְּאֲזִרְתָא, מִלְּפָא דְעַלְמָא, וּבִרְדָּה וְתַהוֹן, וְיַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן, וְיַסְגָּא יִזְמִיְהוֹן, וְיִתֵּן אֲרָכָא לְשְׁנֵיהוֹן, וְיַתְפַּרְקוֹן וְיִשְׁתַּבְּחוּ מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוֹן. מִרְנָן דִּי בְשְׁמַיָא יֵהֵא בְּסַעֲדָהוֹן כָּל זְמַן וְעַדְנָן, וְנֹאמַר אָמֵן:

יָקוֹם פּוֹרֶקֶן מִן שְׁמַיָא, חָנָא וְחֶסֶדָא, וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין, וּמְזֻנָא רוּחָא, וְסִיעָתָא דְשְׁמַיָא, וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא, וְנִהוּרָא מַעְלִיא, זֶרְעָא חַיָּא וְקִנְיָא, זֶרְעָא דִּי לֹא יַפְסֹק וְדִי לֹא יִבְטֹל מִפְתָּגְמֵי אֲזִרְתָא. לְכָל קַהֲלָא קְדִישָׁא הָדִין, רַבְרַבִּינָא עִם זַעֲרִיא, מְפֻלָּא וְעִשָּׂא, מִלְּפָא דְעַלְמָא וּבִרְדָּה וְתַהוֹן, וְיַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן, וְיַסְגָּא יִזְמִיְהוֹן, וְיִתֵּן אֲרָכָא לְשְׁנֵיהוֹן, וְיַתְפַּרְקוֹן וְיִשְׁתַּבְּחוּ מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוֹן. מִרְנָן דִּי בְשְׁמַיָא יֵהֵא בְּסַעֲדָהוֹן כָּל זְמַן וְעַדְנָן, וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שְׁבִרְדָּה אֲבוּתֵינוּ אֲבִרְהִם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבִרְדָּה אֶת כָּל הַקָּהֵל הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קַהֲלוֹת הַקְדוֹשׁ. הֵם וְנִשְׁתֵּיהֶם, וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם, וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם, וְמִי שְׁמִינִידִים בְּתֵי כְּנִסְיֹת לְתַפְלָתָא, וְמִי שְׂבָאִים בְּתוֹכָם לְהַתְפַּלֵּל, וְמִי שְׂנוֹתָנִים גֵּר לְמֹאזֵר וְיֵין לְקְדוֹשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ, וּפֶת לְאֲזִרְתִּים וְצִדָּקָה לְעֲנִיִּים. וְכָל מִי שְׁעוֹסְקִים בְּצִרְכֵי צְבוּר בְּאַמּוּנָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם, וְיַסִּיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה, וְיִרְפָּא לְכָל גִּיפָם, וְיַסְלַח לְכָל עוֹנֵם, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן:

ברכת החודש

מִי שְׁעֲשֵׂה נִסִּים לְאֲבוּתֵינוּ, וְנָאֵל אוֹתָם מַעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת, הוּא יִגְאֹל אוֹתָנוּ בְּקִרְבֹּב, וְיַקְבֵּץ נַדְחֵינוּ מֵאֲרַבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן:

רֹאשׁ תְּהִישׁ (פְּלוּגִי) בֵּיזִם (פְּלוּגִי) הִבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה:

יְחַדְשֵׁהוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לִישׁוּעָה וּלְנִחְמָה, וְנֹאמַר אָמֵן:

מוסף לשבת

אב הרחמים אומרים בכל שבת לבד כשמברכים החדוש וכשאין אומרים תחנון אין אומרים אותו. כשמברכים ר"ח סיון אומרים אותו

אב הרחמים שוכן מרומים, ברחמי העצומים, הוא יפקד ברחמים, החסידים והישרים והתמימים, קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם, הנאמרים והנעמים בחייהם, ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו, ומאירות גברו, לעשות רצון קונם וחפץ צורם. ויבחרם אלהינו למזכה, עם שאר צדיקי עולם, וינקום נקמת דם עבדיו השפוק, בכתוב בתורת משה איש האלהים: הרנינו גוים עמו, כי דם עבדיו יקום, ונקם ישיב לצריו, וכפר ארמיתו עמו. ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: ונפיתי דמם לא נפיתי, וי שכן בציון. וכתבי הקדש נאמר: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם, וידע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוק. ואומר: כי דורש דמים אותם זכר, לא שכח צעקת עניים. ואומר: וידן בגוים מלא גזיות, מחץ ראש על ארץ רבה. מנחל בדרך ישתה, על בן ירים ראש:

אשרי יושבי ביתך, עוד ויחללך פלח: אשרי העם שככה לו, אשרי העם שני אלהיו: תהלה לדוד, ארומקה אלוהי המלך, ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה, ואהללה שמך לעולם ועד: גדול וי ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתך יגידו: הדר כבוד הודך, ודברי נפלאותך אשיחה: ועוזו נוראותך יאמרו, וגדלתך אספרנה: זכר רב מוכר וביעור, וצדקתך ירננו: חנון ורחום וי, ארך אפים וגדל חסד: טוב וי לכל, ברחמי על כל מעשיו: יודך וי כל מעשיך, וחסידך יברוכה: כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים, ומושללתך בכל דור ודור: סומך וי לכל הנפלים, וזקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישקרו, ואמה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך, ומשקיף לכל חי רצון: צדיק וי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו: קרוב וי לכל קרואו, לכל אשר יקראוהו באמת: רצון וראוי יעשה, ואת שונעתם ישמע וישעם: שומר וי את כל אהבו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת וי ודבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך ית, מעתה ועד עולם, הללויה:

כשמתחילין את ספר התורה לארון הקודש וחנון אומר:

יחללו את שם יי, כי נשגב שמו לבדו:

הקהל עונים אחריו: הודו על ארץ ושמים: ויבחר קרן לעמו, תהלה לכל חסידיו, לבני ישראל עם קרובו, הללויה:

אֲדֹנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיז, גּוֹמֵל חֲסִדִּים מְזֻכִּים, קוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

בשבת תשובה: וְכִרְנוּ לַחַיִּים, מִלֵּךְ חַפְזֵי בָחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחְיָה מַתִּים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ. בְּקִי: מוֹרִיד הַטָּל: (בַּחֲנוּךְ: מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִלֵּךְ מַמִּית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בשבת תשובה: מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחָמִים, זוֹכֵר וְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחְיָה הַמַּתִּים:

(כְּשֶׁהוֹחֵן חוֹזֵר עַל תְּפִילַת הַעֲמִידָה אוֹמְרִים כֹּאן "כְּתוּ")

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם וְיִחְלָלְךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל (בשבת תשובה: הַמִּלֵּךְ) הַקְּדוֹשׁ:

(*) כִּתְּרֵנוּ וְתָנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמּוֹנִי מַעֲלָה וְעֵמֶךְ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד בְּלִם קְדֻשָּׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ, בְּכַתּוּב עַל־יַד גִּבְיָאָה, וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר: קְרִית: קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מֵלֵךְ כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: חֲנוּ: בְּבוֹדוֹ מֵלֵךְ עוֹלָם, מְשַׁרְתּוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אֵיךְ מְקוֹם בְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: קְרִית: בְּרוּךְ בְּבוֹדוֹ מְמֻקְדָּם: חֲנוּ: מְמֻקְדָּם הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, הַמַּעֲבָדִים שְׂמוֹ עָרֵב וּבָקֵר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד, פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׂמַע אוֹמְרִים: קְרִית: שְׂמַע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ, יי | אֶחָד: חֲנוּ: הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אֲבִינוּ, הוּא מְלַכְנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְנִאֲלָנוּ שְׁנֵית בְּקֻרֹב וְשְׂמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל־חֵי לְאֹמֶר: הֵן גְּאֻלָּתִי אֲתֶכֶם אַחֲרִית כְּבִרְאשִׁית, לְהוֹיֵת לָכֶם לְאֱלֹהִים: קְרִית: אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: חֲנוּ: וּבִדְבָרִי קְדֻשָּׁה כְּתוּב לְאֹמֶר: קְרִית: יִמְלֹךְ יי | לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, תִּלְלוּהָ:

בשבת ראש חודש אומרים כאן "אתה יצרת" *

תקנת שבת רצית קרבנותיה, צוית פרושיה עם סדורי נסקיה. מענניה לעולם כבוד
ינחל, מועמיה חיים זכו, וגם האותכים דבריה נדלה בחר, אז מסיני נצטוו צווי
פעליה בראוי. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו,
ותמננו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו, תמידים בדרך ומוספים
בהלכתם. ואת מוסף יום השבת הזה, נעשה ונקריב לפניך באהבה, כמצות רצונך, כמו
שכתבת עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך, מפי כבודך באמור:

וביום השבת, שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן
ונסכו. עלת שבת בשבתו, על עלת התמיד ונסכה:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג, עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו
ויתענגו ממנו, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת,
זכר למעשה בראשית:

בשבת ראש חודש

" אתה יצרת עולמך מקדם, כלית מלאכתך ביום השביעי, אהבת אותנו ורצית בנו,
ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך, וקרבנתו מלכנו לעבודתך, ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה וראשי חודשים לכפרה. ולפי שהמאנו
לפניך אנחנו ואבותינו, חרבה עירנו, ושמו בית מקדשנו, ונלה וקרנו, וגמל כבוד
מבית חינו, ואין אנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך, בבית הגדול והקדוש
שנקרא שמך עליו, מפני היר שנסתלקה במקדשך. יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי
אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו, ותמננו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו, תמידים בדרך, ומוספים בהלכתם. ואת מוספי יום השבת הזה ויום ראש
החודש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה, כמצות רצונך, כמו שכתבת עלינו בתורתך על
ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

וביום השבת, שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן
ונסכו: עלת שבת בשבתו, על עלת התמיד ונסכה:

ובראשי חודשים תקריבו עלה ליי, פרים בני בקר שנים, ואיל אחד, כבשים בני שנה
שבעה, תמימים:

ומנחתם ונסכיהם כמדבר: שלשה עשרנים לפר, ושני עשרנים לאיל, ועשרון לכבש,
ויין כנסכו, ושעיר לכפר, ושני תמידים בהלכתם:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו, קדשנו במצותיך ונתן חלקנו בתורתך, שבוענו משובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יי אֱלֹהֵינו באהבה וברצון שבת קדשך, וננחו בו כל ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי, מקדש השבת:

רצה יי אֱלֹהֵינו בעמך ישראל ולהפלתם שעה, והשב העבודה לדכיר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודה ישראל עמך:

ותחזיקה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון:

מודים ודבנן

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אֱלֹהֵינו ואלהי אבותינו, אֱלֹהֵי כל־בשר, יוצרנו, יוצר בראשית, ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחיייתנו וקיימתנו, בן תחינו ותקיימנו, ותאסוף גְּלוּתֵינו לחצרות קדשך, ונשוב אליך לשמור חקך, ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב שלם, על שאני מודים לך, ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אֱלֹהֵינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור, נודה לך וגםפר תהלתך, על חיינו המסורים בך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נפיק שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך ומיבותיך שבכל עת, ערב וקָרַר וצָהָרִים, הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קרנו לך:

שבת ראש חודש

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג, עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו משובך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, וזכר למעשה בראשית:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו, וחדש עלינו ביום השבת הזה את החדש הזה, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה, לחיים טובים ולשלום, למחילת חטא ולסליחת עון. קדשנו במצותיך ונתן חלקנו בתורתך, שבוענו משובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יי אֱלֹהֵינו באהבה וברצון שבת קדשך, וננחו בו כל ישראל מקדשי שמך. כי בעמך ישראל בחרת מכל האומות, ושבת קדשך להם הודעת, וחקי ראשי חֲדָשִׁים להם קבעת. ברוך אתה יי,

מקדש השבת וישראל וראשי חֲדָשִׁים: ממשיכים "רצה"

בחמנכה אנמרים כאן ועל הניסים *)

ועל בלם ותרדך ויתרום ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בשבת חשובה: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו שמך הגדול לעולם כי טוב, האל ישועתנו
ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות:

בחזרת הש"ץ: אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
מושה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו, בלתיים עם קדושה, כאמור: וברך יי וישמך:
(אמן) יאר יי פניו אליך, ויחנה: (אמן) ישא יי פניו אליך, וישם לך שלום: (אמן)

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך.
ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וטוב בעיניך
לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלוםך.

בשבת חשובה: ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וישועה ונחמה וגזרות טובות,
גזר ונכתב לפניך, אנהנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

והיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:

החזן חזר על תפילת העמידה עד כאן ואומר "קדיש שלם"

*) ועל הנסים ועל הפקדן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתתיהו בן יוחנן בן גדל, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות וזן הרשעה על
עמך ישראל, להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי ציונה, ואתה ברחמיך הרבים,
עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דגת את דינם, נקמת את נקמתם, מקרת
גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וממאים ביד מהורים, ורשעים ביד צדיקים,
וידים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשיעה גדולה ופקדן כהיום הזה. ואחר כך באו בגיך לדכור ביתך, ופנו את היכלך,
ומהרו את מקדשך, והדליקו גרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חגכה אלה,
להודות ולהלל לשמך הגדול:

אלהי, נצור לשוני מרע, וּשְׁפָתִי מִדְּבַר מִרְמָה, וּלְמַקְלָלִי נִפְשִׁי תִדּוּם, וְנִפְשִׁי כַּעֲפָר לִבָּל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יִהְיוּ כִמְזֹן לִפְנֵי יְיָ וּמִלֵּאֵךְ יִי דִחָה. לִמְעַן יַחֲלִצֵנִי יְיָדֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ, יִי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעֲשִׂית: הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוֹ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְחַן חִלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

קְנֵה אֵל יי, חֹזֵק וְאַמִּין לָבֶדֶךָ, וְקֵנָה אֵל יי: אֵין קְדוֹשׁ כִּי, כִּי אֵין בְּלָתְךָ, וְאֵין צוּר בְּאַלְהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יי, וּמִי צוּר זֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין בְּאַלְהֵינוּ, אֵין בְּאַדְוָנֵינוּ, אֵין בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאַלְהֵינוּ, מִי בְּאַדְוָנֵינוּ, מִי בְּמַלְכֵנוּ, מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נִזְדָּה לְאַלְהֵינוּ, נִזְדָּה לְאַדְוָנֵינוּ, נִזְדָּה לְמַלְכֵנוּ, נִזְדָּה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדֻנֵינוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדֻנֵינוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, אַתָּה תּוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לִחְנֹנָה כִּי בָּא מוֹעֵד: אַתָּה הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֶיךָ אֶת קְטָרֵת הַסַּמִּים:

פְּמוֹם הַקְטָרֵת, הַצָּרִי, וְהַצֶּפֶרֶן, הַחֲלֹבָנָה, וְהַלְבָּנָה, מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה, מִזֶּה, וּקְצִיעָה, שְׁבֹלֶת גֶּדֶךָ, וְכִרְכָּם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי מָנֶה, הַקִּשְׁטֵי שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי, קִלּוֹפֵה שְׁלֹשָׁה, קִנְמוֹן תִּשְׁעָה, בִּרְיֵת בְּרִשְׁיָה תִשְׁעָה קֶבֶץ, יֵין קְפָרִיסִין סְאִין תִּלְתָּה וְקֶבֶץ תִּלְתָּה, וְאֵם אֵין לוֹ יֵין קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֹר חֲזָרֹן עֲתִיק, מִלַּח סְדוּמִית רֹבַע, מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא, רַבִּי נָתָן הַבְּבִלִי אָמַר: אֵף בֶּפֶת הַיָּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא, וְאֵם נָתָן בֶּה דְּבִשׁ פִּסְלָה, וְאֵם חֲסֵר אֶחָד מִכָּל סִמְמָנֵיהָ חֵיב מִיתָה: רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שֶׁרֶף הַנוֹמֵף מַעְצֵי הַקִּטָּף, בִּרְיֵת בְּרִשְׁיָה שֶׁשְּׁפִין בֶּה אֶת הַצֶּפֶרֶן, כְּדִי שֶׁתֵּהָא נָאֵה; יֵין קְפָרִיסִין שֶׁשְּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצֶּפֶרֶן, כְּדִי

שתהא עזת. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תנא רבי אליהו, כל השונה הלכות בכל יום מביטח לו שהוא בן עולם הבא, שנאמר: הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל בניה למודי יי, ורב שלום בניה: אל תקרי בניה, אלא בוניה: שלום רב לאהבי תורתה, ואין למו מכשול: יהי שלום בחילה, שלום בארמונותיה: למען אחי ורעי, אדרבה נא שלום בך: למען בית יי אליהו, אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום:

קדיש דרבנן

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת נדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו בגווי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו בכל המונם, שהם משתחווים להכל ולריק. ואנחנו בורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטת שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בנבחי מרומים. הוא אליהו אין עוד, אמת מלבנו, אפס זולתו, בכתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יי הוא האלהים, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל בן נקוה לך יי אליהו, לראות מהרה בתפארת עצה, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים ברות וברתון, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יקירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברה, תשבע כל לשון. לפניך יי אליהו יברעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם עליהם את עול מלכותך, ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוך כבוד, בכתוב בתורתך: יי ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד וישמו אחד:

קדיש יתום

אֵל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאם, וּמִשְׁמַת רָשָׁעִים כִּי תִבֹּא: עָצוּ עֲצֶה וְתִפְרֹר, דְּבִרּוּ דְּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל: וְעַד זָקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל; אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשָׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֲמַלֵּט:

אך צדיקים יודו לשמך, ישבו ושרים את פניך:

וְלִקְחָתָּ סֵלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה חֲלוֹת, שְׁנֵי עֶשְׂרִים יִהְיֶה הַחֲלָה הָאֶחָת: וְשָׂמָּה אוֹתָם שְׁתֵּים מַעְרְכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעְרֶכֶת, עַל הַשְּׁלֶחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְיָ: וְנָתַתָּ עַל הַמַּעְרֶכֶת לִבְנֵה זָבָה, וְהִיתָה לֶלֶחֶם לְאַזְכָּרָה אִשָּׁה לַיִּי: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְיָ תַמִּיד, מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְהִיתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְאֶחָיו בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ, כִּי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא לֹא מֵאִשֵּׁי יְיָ, חֶק עוֹלָם:

למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:

רַק הַשְּׁמֹר לָךְ וּשְׁמֹר נִפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יִסּוּרוּ מִלִּבְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבְנֵי בְנֶיךָ: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֵב:

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמָלֶךָ בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיַּזְנֵב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים אֲחֵרֶיךָ וְאֶתָּה עֵיף וְיָגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהִנֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִקֵּל אִיבֹיךָ מִסָּבִיב בְּאַרְצָךְ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחְלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְסַחֶה אֶת זְכוֹר עֲמָלֶךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

זכור אל תשכח את אשר הקצפת את יי אלהיך במדבר:

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיֹם בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ:

אחרי אמירת שיעור תהילים היוזמי, אומר האבל או בעל יארצייט משניות וקדיש דרבנן

מנחה לשבת

קרבנות לפני מנחה - ראה בעמוד 5

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתָהּ, עוֹד וְהִלָּלְתָּהּ סֵלָה: אֲשֶׁר יֵהָעֵם שֶׁכָּבָה לוֹ, אֲשֶׁר יֵהָעֵם שֶׁיֵּי אֱלֹהֵינוּ: תִּהְיֶה לְדוֹד, אֲרֻמָּתָהּ אֱלֹהֵי הַמִּלָּה, וְאֶבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָהּ, וְאֶתְחַלֵּל שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל וְיִמְהָלֵל מְאֹד, וְלִטְרַלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֶתֶךָ יִגְדֹּד: הִדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אִשְׁחִיחָה: וְעִזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: יָבֵר רַב טוֹבָךָ וְיִפְעֶה, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרְךָ אֲפִים וְגִדְל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ וְכִרְכּוּכֶךָ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ: לַהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתִי, וְכְבוֹד הִדָּר מַלְכוּתִי: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וְמוֹשְׁלָתְךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכּוֹפּוּסִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמוֹשְׁבִיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צָדִיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְיָ לְכָל קְרָאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאוּ וְעֲשֶׂה, וְאַתָּה שֹׁנֵעַתָם יִשְׁמַע וְיִוֹשִׁיעַם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהָבָיו, וְאַתָּה כָּל הַרְשָׁעִים וְשִׁמְדִּים: תִּהְיֶה לָּךְ יְיָ יִדְבֵּר פִּי, וּיְבָרֶךְ כָּל בִּשְׁר שֶׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

וְכֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בִּיעָקֵב, נָאָם יְיָ. וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר יְיָ: רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וְדִבְרֵי אֲשֶׁר שָׁמָּה בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי וּרְעָה וּמִפִּי וְרַע וּרְעָה, אָמַר יְיָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקִרְאָה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאִמְרִין: קְדִישׁ בְּשִׁמִּי מְרֻמָּא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גִּבּוֹרֶתָהּ, קְדִישׁ לְעֵלָם וְלַעֲלָמֵי עֲלָמֵינָא, יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא כָּל אֲרַעָא זִיו וְקִרְיָה. וְהַשְׁאֲנֵי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל, בְּרִיךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתֵרִי קֹל זֵע סִיגָא דְּמִשְׁבַּחִין וְאִמְרִין, בְּרִיךְ וְקִרְא דִּין מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעֶד. יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאָם לְעֵלָם וְלַעֲלָמֵי עֲלָמֵינָא, יְיָ אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה וְאַתָּה לְעוֹלָם, לִיְצֵר מַחֲשָׁבוֹת לְכָב עֲמָךְ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֱלֹהִים. וְהוּא רַחוּם, וְכֹפֵר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמּוֹתָ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֵלָה, וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרָאִיךָ. צִדְקָתְךָ צִדֵּק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֵמֶת.

תתן אמת ליעקב, חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. ברוך אדני, יום יום ועמם לנו, האל ישועתנו סלה. וי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה. וי צבאות, אשרי אדם בטח בך. וי הושיעה, המלך נענו כיום קראנו. ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחיי עולם נטע בתוכנו, הוא יפתח לפנינו בתורתו, ויושם בלבנו אהבתו ויראתו, ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, למען לא ניגע לריק, ולא נלד לבהלה, ובכן יהי רצון מלפניך וי אלהינו ואלהי אבותינו, שגשמו חסדך בעולם הזה, ונוזה ונחיה ונראה, ונירש טובה וברכה, לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא. למען וזמרך כבוד ולא ידם, וי אלהי לעולם אלהיך. ברוך הנבר אשר יבטח בו, והיה וי מבטחו. בטחו בו עדי עד, כי ביה וי צור עולמים, ויבטחו בך יודעי שמך, כי לא עזבת דרשך וי וי חפץ למען צדקו, ויגדיל תורה ויאדיר:

חצי קדיש

ואני תפילתי לך וי את רצון, אלהים ברכ חסדך, עגני באמת ישעך:

בפתיחת הארון:

ויהי בנסע הארון ויאמר משה: קומה וי ונפצו איביך ונגסו משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה ודבר וי מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

ברוך שמה דמרא עלמא, בריך בתרך ואתרך, יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם, ופורקן ומוינד אחזי לעמך בבי מקדשך, ולאממוי לנא משוב גהורך ולקבל צלותא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתוריד לן חיון בטיבו, ולהוי אנא פקידא בגו צדיקא, למרחם עלי ולמנטר יחי וית כל די לי, ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא, אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכא, ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקדשא בריך הוא, דסגינא קמה ומקמי דיקר אורייתא. בכל עדן ועדן לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא, אלא באלהא דשמיא, דהוא אלהא קשום, ואורייתא קשום, ונביאותי קשום, ומסנא למעבד טבון וקשום. בה אנא רחין, ולשמה קדישא וקירא אנא אמר תשבתן, יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא, ותשלים משאלין דלבאי, ולבא דכל עמך ישראל, לטב ולחיון ולשלם.

גִּדְלוּ לִי אֶתִי וְגִדְמוּמָה שְׁמוֹ יִחְדּוּ:

לָךְ יי הַטְּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנְצָח וְהַחֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לָךְ יי הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרָאשׁ: רֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵרֶם רַגְלֵינוּ, קְדוּשׁ הָיָה: רֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר קְדוּשׁ, כִּי קְדוּשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

אֲב הַרְחָמִים הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים, וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל נַפְשֹׁתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיַגְעֵר בְּרִצָּר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים, וְיַחֲזֵן עֲלֵינוּ לְפָלִיטַת עוֹלָמִים, וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עַץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ, וְתוֹמָכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֶעֱם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: אֲרָךְ יָמִים בְּיָמֶיהָ, בְּשִׂמְלָה עֲשֶׂר וְכְבוֹד: יי חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקָה, וְגִדִּיל תּוֹרָה וְנֶאֱדִיר:

חצי קדיש

כשמתזכרים את ספר התורה לארון הקודש

הַתָּחַן אֹמֵר: יִהְלָלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

הַקּוֹל עוֹנִים אַחֲרָיו: הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וְיָרֵם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תִּהְלֶלָה לְכָל חֲסִידָיו, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרֹבָו, תִּלְלֶנָּה:

אֲדֹנֵי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח וְפִי יִגִּיד תִּהְלֶכְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בִּשְׁבַּת תְּשׁוּבָה: וְכִרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חֲפֵץ בַּחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחְיָה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ. בְּקִיץ: מוֹרִיד הַפֶּלַח: (בַּתּוֹרָה: מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נִפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחְיָה וּמוֹצֵא יְשׁוּעָה:

בִּשְׁבַּת תְּשׁוּבָה: מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנִאֲמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִחְיֵה הַמֵּתִים:

כשהחזן חוזר על תפילת העמידה אמורים כאן "נקדישך"

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּעֵם סוֹד שְׂרָפֵי קָדֶשׁ הַמְשַׁלְשִׁים לָךְ קִדְשָׁהּ, בְּכַתוּב
עַל־יָד נְבִיאָהּ, וְקִרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר: קִדְשָׁהּ | קִדְשָׁהּ | קִדְשָׁהּ יי
צְבָאוֹת, מִלֹּא כְלִי־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חוּן: לְעַמֶּתָם מְשֻׁבָּחִים וְאֹמְרִים: קִדְשָׁהּ | בְּרוּךְ
כְּבוֹדוֹ: מִמְקוֹמוֹ: חוּן: וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁהּ בְּתוֹב לֵאמֹר: קִדְשָׁהּ: יִמְלֹךְ יי | לְעוֹלָם,
אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּתָהּ:

אַתָּה קִדְשָׁהּ וְשִׁמְךָ קִדְשָׁהּ, וְקִדְשִׁים בְּכָל יוֹם וְהַלְלֶךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל
(בשבת תשובה: הַמְלִיךְ) הַקִּדְשָׁהּ:

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וְכִי כַעֲמֶךָ בְּיִשְׂרָאֵל זִי אֶחָד בְּאָרֶץ. תַּפְאֶרֶת נְדָלָהּ, וְעֲמִידָהּ
וְיִשׁוּעָהּ, יוֹם מְנוּחָהּ וְקִדְשָׁהּ לְעַמֶּךָ נִתְּתָה. אֲבִרָהּם נִגַּל, יִצְחָק יִרְגֵן, יַעֲקֹב וּבְנָיו
וְנִחוּ בּוֹ, מְנוּחַת אֱהָבָה וְנִדְבָהּ, מְנוּחַת אֱמֶת וְאִמּוּנָה, מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשָּׁמַיִם וְכַמּוֹת,
מְנוּחָהּ שְׁלָמָה שְׁאֵתָהּ רֹצֶה בָּהּ, וְכִירוֹ בְּנֶיךָ וְנָדְעוּ כִּי מֵאֵתְךָ הִיא מְנוּחָתָם, וְעַל
מְנוּחָתָם יִקְדִּישוּ אֶת שִׁמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמְנוּחָתֵנוּ, קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחֵן חִלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ,
שֶׁבָעֲנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׁמְךָ נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת,
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׂבִחוֹת קִדְשָׁהּ, וְנִחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי
שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ כַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וְלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב תַּעֲבִידָהּ לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חודש אמורים כאן יעלה ובוא *

*) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מִשִּׁים בֶּן דָּוִד עֲבָדֶךָ, וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשָׁהּ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם, בְּיוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּהּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבְרֵי יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים,
חוּם וְחֶנֶּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֲיִנֵּנוּ, כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו,
אלהי כל-בשר, יוצרנו, יוצר בראשית,
ברכות והודאות לשמך הגדול
ותקדוש, על שהחיינו וקיימנו, בן
תחינו ותקיימנו, ותאסוף גלותינו
לחצרות קדשך, ונשוב אליך לשמור
חשד, ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב
שלם, על שאנו מודים לך, ברוך אל
ההודאות:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור
חינו מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור,
גדלה לך ונספר תהלתך, על חיינו
המסורים בך, ועל נשמותינו הפקודות
לך, ועל נסיד שבכל יום עמנו, ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב
ובקר וצהרים, הטוב, כי לא כלו רחמיך,
ותמרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם
קנינו לך:

בחנכת אומרים כאן ועל הניסים (*)

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בשבת חשובה: וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך:

ובל החיים יודוך סלה, ויהללו שמך הגדול לעולם כי טוב, האל ישועתנו
ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות:

י ועל הנסים ועל הפקדן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על
עמך ישראל, להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים,
עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דגת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת
גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וממאים ביד מהזרים, ורשעים ביד צדיקים,
וזרים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופקדן כהיום הזה. ואחר כך באו בנגד לדביר ביתך, ופנו את היכלך,
ומהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חגיגה אלה,
להודות ולהלל לשמך הגדול:

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
בָּרַכְנוּ אֱבִינוּ בְּלִנּוּ בְּאֶחָד בְּאֹר פִּנְיָךְ, כִּי בְּאֹר פִּנְיָךְ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.

בשבת חשובה: וּבְסֵפֶר חַיִּים בָּרַכְהָ וְשָׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה, וְשִׁיעָה וְנִחְמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת,
נִזְכָּר וְנִסְתַּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הַחֲזוֹן חֲזוֹר עַל תְּפִילַת הַעֲמִידָה עַד סָאן

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּדוּם, וְנַפְשֵׁי בְּעֶפֶר
לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל הַחֲשׁוּבִים
עָלַי רָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי כְמוֹן לִפְנֵי רֹחַ וּמִלֵּאךְ יְיָ
הַחַה. לִמְעַן וְחִלְצוֹן יְדִידֶיךָ, הַשִּׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְּךָ. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בשבת חשובה: הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
וְתֵן חִלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

אין אומרים צדקתך ביום שאין אומרים תחנון

צִדְקָתְךָ כְּהִרְרֵי אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה, אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ: וְצִדְקָתְךָ
אֱלֹהִים עַד מְרוֹם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ גְּדֻלוֹת, אֱלֹהִים, מִי כְמוֹךָ. צִדְקָתְךָ צִדֵּק
לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת.

קדיש שלם

מראש חודש אלול עד לאחר תשענא רבה אומרים לפני "עלינו" את הפרק "לדוד ה'"

לְדָוִד, יְיָ אֱזָרֵי וְיִשְׁעֵי מִמֵּי אֵירָא, יְיָ מַעֲזֵי חַיִּי מִמֵּי אֶפְסָד: בְּקֶרֶב עָלֵי מְרַעִים לְאָכַל
אֶת בִּשְׂרִי, צָרִי וְאִיבִי לִי, הִמָּה בְּשָׁלוֹ וְנַפְלוֹ: אִם תַּחֲנֹה עָלֵי מַחֲנֶה לֹא יִירָא

לבי, אם תקום עלי מלחמה, בזאת אני בוחם: אחת שאלתי מאת יי, אותה אבקש, שבתו בבית יי כל ימי חייו, לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו: כי יצפני בסכו ביום רעה, וסתירני בסתר אהלו, בצור ורוממני: ועתה ורום ראשי על אויבי סביבותי, ואזבחה באהלו זבחי תרועה, אשירה ואזמרה ליי: שמע יי קולי אקרא, ותגני וענני: לך אמר לבי בקשו פני, את פניך יי אבקש: אל תסתר פניך ממני, אל תמ באף עבדך, עזרתי היות, אל המשיני ואל תעזבני אלהי וישעי: כי אבי ואמי עזבוני, ויי ואספני: הורני יי דרכך, ונחני בארח מישור, למען שררי: אל תתנני בנפש צרי, כי קמו בי עדי שקר ויפח חמם: לולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים: קנה אל יי, חזק ויאמץ לך, וקנה אל יי:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגוי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, ונדלנו ככל המונם, שהם משתחרים להכל ולריק, ואנחנו בורעים ומשתחיים ומזדים לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים וזסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושיבת עזו בגבתי מרומים, הוא אלהינו אין עוד, אמת מלבנו, אפס זולתו, בכתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יי הוא האלהים, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל כן נקנה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים ברזות וברתון, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ, יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל בך, תשבע כל לשון, לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולבבד שמך יקר ותנו, ויקבלו כלם עליהם את עול מלכותך, ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד, כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוד בבבד, בכתוב בתורתך: יי ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה יי למלך על כל הארץ, ביזם ההוא והנה יי אחד ושמו אחד:

קדיש יתום

אל תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא: גצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל: ועד וקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל: אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: אך צדיקים יודו לשמך, ושבוי ישרים את פניך:

משניות וקדיש דרבנן

פרקי אבות

פרק ראשון

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמד בלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ.
נצר מטעי מעשה ידי להתפאר.

א משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים
מסרה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים: הוי מתונים בדין, והעמידו
תלמידים הרבה, ועשו סיג לתורה. ב שמעון הצדיק היה משיגי כנסת הגדולה. הוא היה
אומר, על שלשה דברים העולם עומד: על התורה, ועל העבודה, ועל גמילות חסדים.
ג אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר: אל תהיו כעבדים המשמשין
את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הוי כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל
פרס, ויהי מורא שמים עליכם. ד יוסי בן יעזר איש צרדה יוסי בן יוחנן איש ירושלים
קבלו מהם. יוסי בן יעזר איש צרדה אומר: יהי ביתך בית גודל לחכמים, והוי מתאבק בעפר
רגליהם, והוי שותה בצמא את דבריהם. ה יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר: יהי ביתך
פתוח לרוח, והוי עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה, באשתו אמרו, קל וחמר
באשת חבר. מבאי אמרו חכמים: כל המרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובזמל
מדברי תורה, וסופו יורש גיהנום. ו יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם. יהושע
בן פרחיה אומר: עשה לך רב, וקנה לך חבר, והוי דן את כל האדם לכף זכות. ז נתאי
הארכלי אומר: הרחק משבן רע, ואל תתחבר לרשע, ואל תתיאש מן הפורענות. ח יהודה
בן מבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם. יהודה בן מבאי אומר: אל תעש עצמך כעורכי
הדינין, וכשיהיו בעלי הדין עומדים לפניך, והוי כענין כרשעים, וכשנפטרים מלפניך והוי
כענין כזכאין, כשקבלו עליהם את הדין. ט שמעון בן שטח אומר: הוי מרבה לחקור את
העדים, והוי זהיר בדבריה, שמא מתוכם ילמדו לשקר. י שמעיה ואבטליון קבלו מהם.
שמעיה אומר: אהוב את המלאכה ושנא את הרבנות, ואל תתנודע לרשות. יא אבטליון
אומר: חכמים, הזהרו בדבריהם, שמא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים, וישתו
התלמידים הבאים אחריהם ומותו, ונמצא שם שמנים מתחלל. יב הלל ושמאי קבלו מהם.
הלל אומר: הוי מתלמידיו של אהרן, אהב שלום ורודף שלום, אהב את הקרית, ומקרבן
לתורה. יג הוא היה אומר: גזל שטא אכד שמה, ודלא מוסיף יסף, ודלא יליף קטלא חיב,
ודאשתמש בתנא חלף. יד הוא היה אומר: אם אין אני לי, מי לי, וכשאני לעצמי, מה אני,
ואם לא עבשתי, אימתי. טו שמאי אומר: עשה תורתך קבע, אמור מעט ועשה הרבה, והוי
מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות. טז רבן גמליאל היה אומר: עשה לך רב, והסתלק
מן הספק, ואל תרבה לעשר אמדות. יז שמעון בן אומר: כל ימי גדלתי בין החכמים,

ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה, ולא המדרש עקר אלא המעשה, וכל המרבה דברים מביא חטא. יח רבן שמעון בן גמליאל אומר, על שלשה דברים העולם קיים: על הדין, ועל האמת, ועל השלום, שנאמר: אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר: יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר.

פרק שני

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמך כלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ, נצר מפני מעשה ידי להתפאר.

א רבי אומר: איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם, כל שהיא תפארת לעשיה ותפארת לו מן האדם, והיו זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות, והיו מחשב הפסד מצוה כגד שכרה, ושכר עברה כגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים, ואין אתה בא לידי עברה, דע מה למעלה ממך, עין רואה ואזן שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבים. ב רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר: יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיע שניהם משכחת עון, וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה במלה ועזרת עון, וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם מסייעתם, וצדקתם עומדת לעד, ואתם, מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם. ג הווי זהירין ברשות, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן, נראין כאזהבין בשעת הנאתן, ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו. ד הוא היה אומר: עשה רצוני כרצונה, כדי שיגשש רצונה כרצוני, במל רצונה מפני רצוני כדי שיכפל רצון אחרים מפני רצונה. הלל אומר: אל תפרוש מן הצבור, ואל תאמין בעצמך עד יום מותך, ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע, ואל תאמר לכשאפנה אשנה, שמה לא תפנה. ה הוא היה אומר: אין בור ירא חטא, ולא עם הארץ חסיד, ולא הבקישן למד, ולא הקפדן מלמד, ולא כל המרבה בסחורה מחכים, ובמקום שאין אנשים, השתדל להיות איש. ו אף הוא ראה גלגלת אחת שצפה על פני המים, אמר לה: על דאמפת אטפתך, וסוף מטיפך יטופין. ז הוא היה אומר: מרבה בשר מרבה רמה, מרבה נכסים מרבה דאגה, מרבה נשים מרבה כשפים, מרבה שפחות מרבה זמה, מרבה עבדים מרבה גיל. מרבה תורה מרבה חיים, מרבה ישיבה מרבה חכמה, מרבה עצה מרבה תבונה, מרבה צדקה מרבה שלום. קנה שם טוב קנה לעצמו, קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא. ח רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר: אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק מילה לעצמך, כי לכה גזירת. ט חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי, ואלו הן: רבי אליעזר בן הורקנוס, ורבי יהושע בן חנניא, ורבי יוסי הכהן, ורבי שמעון בן גתמאל,

ורבי אלעזר בן ערך. הוא היה מונה שבתם: רבי אליעזר בן הורקנוס בור סוד שאינו מאבד מפה, רבי יהושע בן חנניא אשרי וילדותו, רבי יוסי הכהן חסיד, רבי שמעון בן נתנאל ורא חמא. ורבי אלעזר בן ערך כמעט המתגבר. הוא היה אומר: אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים, ואליעזר בן הורקנוס בכף שניה, מכריע את כלם. אבא שאול אומר משמו: אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם, ואלעזר בן ערך בכף שניה, מכריע את כלם. יאמר להם: צאו וראו איזו היא דרך טובה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר: עין טובה. רבי יהושע אומר: חבר טוב. רבי יוסי אומר: שכן טוב. רבי שמעון אומר: הרוצה את הנולד. רבי אלעזר אומר: לב טוב. אמר להם: רוצה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם, שבכלל דבריו דבריהם. אמר להם: צאו וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם. רבי אליעזר אומר: עין רעה. רבי יהושע אומר: חבר רע. רבי יוסי אומר: שכן רע. רבי שמעון אומר: הלזה ואינו משלם, אחד הלזה מן האדם כלזה מן המקום, שנאמר: לזה רשע ולא ישלם, וצדיק חונן ונותן. רבי אלעזר אומר: לב רע. אמר להם: רוצה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם, שבכלל דבריו דבריהם. הם אמרו שלשה דברים. רבי אליעזר אומר: יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך, ואל תהי גזח לבעוס. ושוב יום אחד לפני מיתתו. והיו מתחמם כנגד אורן של חכמים, והיו זהיר בנחלתן שלא תפנה, שגשכותן גשיכת שיעל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף, וכל דבריהם כנחלי אש. יא רבי יהושע אומר: עין הרע, ויצר הרע, ושנאת הבריות, מוציאין את האדם מן העולם. יב רבי יוסי אומר: יהי ממון חברך חביב עליך כשלך. והתקן עצמך ללמוד תורה, שאינה ירשה לך. וכל מעשיך יהיו לשם שמים. יג רבי שמעון אומר: הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה. ובשאתה מתפלל, אל תעש תפלתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום, שנאמר: כי חנון ורחום הוא, ארך אפים ורב חסד, ונתם על הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמך. יד רבי אלעזר אומר: הוי שקוד ללמוד תורה. ודע מה שתשיב לאפיקורוס. ודע לפני מי אתה עמל, ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך. וזו רבי מרפון אומר: היום קצר, והמלאכה קרבה, והפועלים עצלים, והשכר הרבה, ובעל הבית דוחק. מז הוא היה אומר: לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין להבטל ממנה, אם למדת תורה הרבה, נותנין לך שכר הרבה, ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך, ודע שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא ליבנות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר: וי חפץ למען צדקו, ויגדיל תורה ויאדיר.

פרק שלישי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמד בלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ, וצדק מטעי מעשה ידי להתפאר.

א עקביא בן מהללאל אומר: הסתכל בשלשה דברים, ואין אתה בא לידי עברה. דע מאין באה, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באה: מפנה סרוחה. ולאן אתה הולך: למקום עפר רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון: לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ב רבי חנינא סגן הכהנים אומר: הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה, איש את רעהו חיים בלעו. רבי חנינא בן תרדיון אומר: שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה, הרי זה מושב לצים, שנאמר: ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה, שכינה שרויה ביניהם, שנאמר: אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו, ויקשב ה' וישמע, ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים, מנין אפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר, שנאמר: יושב בדרך ויהם כי גמל עליו. ג רבי שמעון אומר: שלשה שאכלו על שלחן אחד, ולא אמרו עליו דברי תורה, כאלו אכלו מזבחי מתים, שנאמר: כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום. אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה, כאלו אכלו משלחנו של מקום, שנאמר: וידבר אלי, זה השלחן אשר לפני ה'. ד רבי חנינא בן חכינאי אומר: העויר בלילה, והמהלך בדרך יחיד, ומפנה לבו לכפלה, הרי זה מתחייב בנפשו. ה רבי חנוניא בן הקנה אומר: כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ, וכל הפורק ממנו עול תורה, נותנין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ. ו רבי חלפתא בן דוסא איש כפר חנניא אומר: עשרה שיושבין ועוסקין בתורה, שכינה שרויה ביניהם, שנאמר: אלהים נצב בעדת אל. ומנין אפילו חמשה, שנאמר: ואעדתו על ארץ יסדה. ומנין אפילו שלשה, שנאמר: בקרב אלהים ישבם. ומנין אפילו שנים, שנאמר: אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו, ויקשב ה' וישמע. ומנין אפילו אחד, שנאמר: בכל המקום אשר אנכיר את שמי, אבא אליך וברכתיך. ז רבי אלעזר איש ברתותא אומר: תן לו משלו, שאתה ושלך שלו. וכן בדרך הוא אומר: כי ממך הכל ומידך נתנו לך. רבי יעקב אומר: המהלך בדרך ושונה, ומפסיק ממשנתו ואומר: מה נאה אילן זה, מה נאה ניר זה, מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו. ח רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר: כל השוכח דבר אחד ממשנתו, מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו. שנאמר: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו, תלמוד לומר: ופן יסורו מלביבך כל ימי חייך, הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו. ט רבי חנינא בן דוסא אומר: כל שיראת חמא קודמת לחכמתו, חכמתו מתקנת. וכל שחכמתו קודמת ליראת חמא, אין חכמתו מתקנת. י הוא היה אומר: כל שמעשיו מרביין מוחכמתו, חכמתו מתקנת. וכל שחכמתו מרבה ממעשיו, אין חכמתו מתקנת. הוא היה אומר: כל שרוח הקדושה נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו. וכל שאין רוח הקדושה נוחה הימנו, אין רוח המקום נוחה הימנו. רבי דוסא בן הקנים אומר: שנה של שחרית, ויון של צהריים, ושיחת הילדים, ושיבת בתי כנסיות של עמי הארץ,

מוציאין את האדם מן העולם. יא רבי אלעזר המודעי אומר: המחלל את הקדשים, והמבזה את המועדות, והמלכין פני חברו ברבים, והמפר בריתו של אברהם אבינו, והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעולם הבא. יב רבי ישמעאל אומר: הוי קל לראש, ונזח לתשחורת, והוי קטבל את כל האדם בשמחה. יג רבי עקיבא אומר: שחוק וקלות ראש, מרגילין את האדם לערוה. מפרת סיג לתורה, מעשרות סיג לעשר, נדרים סיג לפרישות, סיג לחכמה שתיקה. יד הוא היה אומר: חביב אדם שנברא בצלם, חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם, שנאמר: כי בצלם אלהים עשה את האדם. חביבין ישראל שנקראו בנים למקום, חבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום, שנאמר: בנים אתם לני אלהיכם. חביבין ישראל שנתן להם כלי חמדה, חבה יתרה נודעת להם שנתן להם כלי חמדה, שנאמר: כי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל מעונב. טו הכל צפוי, והרשות נתונה, ובטוב העולם דון, והכל לפי רוב המעשה. טז הוא היה אומר: הכל נתון בערבון, ומצודה ברוסה על כל החיים, החנות פתוחה, והחנני מקיף, והפנקס פתוח, והיד בותכת, וכל הרוצה ללוות יבא וילתה, והנבאין מחזירין תדיר בכל יום, ונפרעין מן האדם מדעתו ושללא מדעתו, ויש להם על מה ששומכין, והדין דין אמת, והכל מתקן למעודה. יז רבי אלעזר בן עזריה אומר: אם אין תורה אין דרך ארץ, אם אין דרך ארץ אין תורה, אם אין חכמה אין יראה, אם אין יראה אין חכמה, אם אין דעת אין בינה, אם אין בינה אין דעת, אם אין קמח אין תורה, אם אין תורה אין קמח. הוא היה אומר: כל שחכמתו מרבה ממעשיו, למה הוא דומה: לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מועטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו, שנאמר: והיה בערער בערבת, ולא יראה כי יבא טוב, ושכן חררים במדבר, ארץ מלחה ולא תשוב. אבל, כל שמעשיו מרבין מחכמתו, למה הוא דומה: לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרבין, שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אין מוזין אותו ממקומו, שנאמר: והיה בעץ שתול על מים, ועל יובל ישלח שרשיו, ולא יראה כי יבא חם, והיה עליו רענן, ובשנת בצורת לא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי. יח רבי אליעזר (בן) חסמא אומר: קנין ופתחי נדה, הן הן גופי הלכות. תקופות וגמטריאות, פרפראות לחכמה.

רבי חנניא בן עקשאי אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר: וי חפץ למען צדקו, ויגדיל תורה ויאדיר.

פרק רביעי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמד בלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ, נצר מטעי מעשה ידי להתפאר.

א בן זומא אומר: איזהו חכם, הלומד מכל אדם, שנאמר: מכל מלמדי השכלתי, כי עדותיך שיתחיל לי. איזהו גבור, הכובש את יצרו, שנאמר: טוב ארך אפים מגבור, ומישל ברוחו מלמד עיר. איזהו עשיר, השמח בחלקו, שנאמר: יגיע כפיך כי תאכל, אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא. איזהו מקבד, המקבד את הקריאות, שנאמר: כי מקבדי אכבוד וכו' וקל. ב בן עזאי אומר: הוי רץ למצוה קלה, ובזרע מן העברה, שמצוה נזכרת מצוה, ועברה נזכרת עברה, ששכר מצוה מצוה, ושכר עברה עברה. ג הוא היה אומר: אל תהי בו לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר, שאין לך אדם שאין לו שעה, ואין לך דבר שאין לו מקום. ד רבי ליוסס איש יבנה אומר: מאוד מאוד הוי שפל רוח, שתקנות אנשי רמה. רבי יוחנן בן ברוקה אומר: כל המחלל שם שמים בפתר, נפרעין ממנו בגלוי, אחד שוגג ואחד מיד בחלול השם. ה רבי ישמעאל בר רבי יוסי אומר: הלומד תורה על מנת ללמוד, מספיקין בידו ללמוד וללמד, והלומד על מנת לעשות, מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות. רבי צדוק אומר: אל תפרוש מן הצבור, ואל תעש עצמך כעורכי הדתין, ואל תעשה עטרה להתגדל בה, ולא קרדום לחתך בה, וכך היה הלל אומר: תאשתמש בתנא חלף, הא למדת, כל הנהנה מדברי תורה, נופל חיו מן העולם. ו רבי יוסי אומר: כל המקבד את התורה, גופו מקבד על הקריאות, וכל המחלל את התורה, גופו מחלל על הקריאות. ז רבי ישמעאל בנו אומר: החשך עצמו מן הדת, פורק ממנו איבה וגל ושביעת שוא, והגם לבו בהוראת, שומה רשע וגם רוח. ח הוא היה אומר: אל תהי דן יחידי, שאין דן יחידי אלא אחד, ואל תאמר קבלי דעתי, שהן רשאים ולא אתה. ט רבי יונתן אומר: כל המקים את התורה מעני, סופו לקימה מעשר, וכל המבטל את התורה מעשר, סופו לבטלה מעני. י רבי מאיר אומר: הוי ממעט בעסק ועסוק בתורה, והוי שפל רוח בפני כל אדם, ואם בטלת מן התורה, יש לך בטלים הרבה כנגדך, ואם עמלת בתורה הרבה, יש שכר הרבה לחן לך. יא רבי אליעזר בן יעקב אומר: העושה מצוה אחת, קונה לו פרקלים אחד, והעובר עברה אחת, קונה לו קטטור אחד, תשיבה ומעשים טובים בחרים בפני הפורענות. רבי יוחנן הסנדלר אומר: כל בנסיה שהיא לשם שמים סופה להתקיים, ושאניה לשם שמים אין סופה להתקיים. יב רבי אלעזר בן שמעי אומר: יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשליך, וכבוד חברך כמורא רבך, ומורא רבך כמורא שמים. יג רבי יהודה אומר: הוי זהיר בתלמוד, ששגגת תלמוד עולה ודון. רבי שמעון אומר, שדשה בחרים הן: בחר תורה, ובחר בהנהגה, ובחר מלכות, ובחר שם טוב עולה על גביהן. יד רבי יהוראי אומר: הוי נולה למקום תורה, ואל תאמר שהיא תבוא אחריה, שחבריה יקמוהו בידך, ואל בינתך אל תשען. טו רבי ינאי אומר: אין בדינו לא משלות הרשעים, ואף לא מיסורי הצדיקים. רבי מתאי בן חרש אומר: הוי מקדים בשלום כל אדם, והוי זנב לאריות, ואל תהי ראש לשעלים. טז רבי יעקב אומר: העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא, התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס למרקלין. יז הוא היה אומר: יפה שעה אחת בתשובה

ומעשים טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא. ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה. יח רבי שמעון בן אלעזר אומר: אל תרצה את חברך בשעת פעסו, ואל תנחמהו בשעה שמתו מפניו, ואל תשאל לו בשעת גדרו, ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו. יט שמואל הקטן אומר: בנפל איבך אל תשמה, ובכשלו אל יגל לך, בן יראה יי ורע בעיניו והשיב מעליו אפו. כ אלישע בן אבייה אומר, הלומד תורה ילד למה הוא דומה: לדיו כתובה על גיר חדש, והלומד תורה זקן למה הוא דומה: לדיו כתובה על גיר מחוק. רבי יוסי בר יהודה איש כפר הבבלי אומר, הלומד תורה מן הקטנים, למה הוא דומה: לאוכל עגבים קהות ושוקה יין מנתו, והלומד תורה מן הזקנים, למה הוא דומה: לאוכל עגבים בשולות ושוקה יין וישן. רבי מאיר אומר: אל תסתפל בקנקן, אלא במה שיש בו, יש קנקן חדש מלא וישן, וישן שאפילו חדש אין בו. כא רבי אלעזר הקפר אומר: הקנאה והתאווה והכבוד, מוציאים את האדם מן העולם. כב הוא היה אומר: הילודים למות, והמתים לחיות, והחיים לדון, לידע ולהודיע ולהתדע שהוא אל, הוא היצר, הוא הבורא, הוא המבין, הוא הדן, הוא העד, הוא בעל דין, הוא עתיד לדון. ברוך הוא, שאין לפניו לא עולה, ולא שבתה, ולא משוא פנים, ולא מקח שחד, ודע שהכל לפי החשבון. ואל יבטיחך יצרך שהשאל בית מגוס לך, שעל כרחק אתה נוצר, ועל כרחק אתה נולד, ועל כרחק אתה חי, ועל כרחק אתה מת, ועל כרחק אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא.

רבי חנניא בן עקשנא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא ליזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר.

פרק חמישי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמד בלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ, נצר מפני מעשה ידי להתפאר.

א בעשרה מאמרות נברא העולם, ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להפרע מן הרשעים שנאבדו את העולם שנברא בעשרה מאמרות, ולתן שכר טוב לצדיקים שמקימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות. ב עשרה דורות מאדם ועד נח, להודיע כמה ארך אפים לפניו, שכל הדורות היו מקעיסין ובאין, עד שהביא עליהם את מי המבול. עשרה דורות מנח ועד אברהם, להודיע כמה ארך אפים לפניו, שכל הדורות היו מקעיסין ובאין, עד שבא אברהם אבינו וקבל שכר בלם. ג עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו, ועמד בכלם, להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו. ד עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים, ונעשרה על הים. עשר מכות הביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ונעשר על הים. עשרה נסיונות נסו אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר, שנאמר: וינסו אתי זה עשר פעמים, ולא שמעו בקולי. ה עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש: לא

הפילה אשה מריח בשר הקדש, ולא הסריח בשר הקדש מעולם, ולא נראה זבוב בבית המטבחים, ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים, ולא כבו הגשמים אש של עצי המערכת, ולא נצחה הרוח את עמוד העשן, ולא נמצא פסול בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים, עומרים צפופים ומשתתחים רוחים, ולא הוצק נחש ועקרב בירושלים, ולא אמר אדם לחברו: צר לי המקום שאלין בירושלים. ו עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, ואלו הן: פי הארץ, פי הבאר, פי האתון, הקשת, והמן, והמטה, והשמיר, הכתב, והמכתב, והלחות. ויש אימרים: אף קברו של משה רבנו, ואילו של אברהם אבינו. ויש אימרים: אף המזיקין, ואף צבת בצבת עשויה. ו שבעה דברים בגולם ושבעה בחכם. חכם: אינו מדבר לפני מי שגדול ממנו בחכמה ובמנין, ואינו נכנס לתוך דברי חברו, ואינו נהגל להשיב, שואל בענין ומשיב כהלכה, ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי, ומודה על האמת, וחלופיהו בגולם. ח שבעה מיני פורעניות באין לעולם, על שבעה גופי עברה: מקצתן מעשרין ומקצתן אינן מעשרין, רעב של מהומה בא, מקצתן רעבים ומקצתן שבעים. גמרו שלא לעשר, רעב של בצרת בא. ושלא לזלזל את החלה, רעב של פליה בא. דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה שלא נמסרו לבית דין, ועל פרות שביעית. חרב באה לעולם, על עניו הדין, ועל עוות הדין, ועל המורים בתורה שלא כהלכה. ט חיה רעה באה לעולם על שביעת שוא ועל חלול השם. גלות בא לעולם על עבודה זרה, ועל גלוי עריות, ועל שפיכות דמים, ועל שמטת הארץ. בארבעה פרקים הדבר מתרבה, ברביעית, ובשביעית, ובמוצאי שביעית, ובמוצאי החג שבבבל שנה ושנה. ברביעית, מפני מעשר עני שבשלישית. בשביעית, מפני מעשר עני שבשמינית. במוצאי שביעית, מפני פרות שביעית. במוצאי החג שבבבל שנה ושנה, מפני גזל מתנות עניים. י ארבע מדות באדם: האומר שלי שלך ושליך שלי, עם הארץ. שלי שלי ושליך שלך, זו מדה בינונית, ויש אימרים זו מדה סדום. שלי שלך ושליך שלך, חסיד. שלך שלי ושלי שלי, רשע. יא ארבע מדות בדעות: גזל לבעים וגזל לרצות, יצא הפסדו בשכרו. קשה לבעים וקשה לרצות, יצא שכרו בהפסדו. קשה לבעים וגזל לרצות, חסיד. גזל לבעים וקשה לרצות, רשע. יב ארבע מדות בתלמידים: מהר לשמוע ומהר לאבד, יצא שכרו בהפסדו. קשה לשמוע וקשה לאבד, יצא הפסדו בשכרו. מהר לשמוע וקשה לאבד, זה חלק טוב. קשה לשמוע ומהר לאבד, זה חלק רע. יג ארבע מדות בגותי צדקה: הרוצה שימן ולא יתנו אחרים, עינו רעה בשל אחרים. יתנו אחרים והוא לא יתן, עינו רעה בשלו. יתן ויתנו אחרים, חסיד. לא יתן ולא יתנו אחרים, רשע. יד ארבע מדות בהולכי בית המדרש: הולך ואינו עושה, שכר הליכה בידו. עושה ואינו הולך, שכר מעשה בידו. הולך ועושה, חסיד. לא הולך ולא עושה, רשע. טו ארבע מדות ביושבים לפני חכמים: ספוג, ומשפך, משמרת, ונפה. ספוג, שהוא סופג את הכל. ומשפך, שמכניס בזו ומוציא בזו. משמרת, שמוציאה את היין וקולטת את השמרים. ונפה, שמוציאה את הקמח וקולטת את הסולת: טו כל אהבה שהיא חלויה בדבר, במל דבר

במלה אהבה, ושאונה תלויה בדבר, אינה במלה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר, זו אהבת אמן ותמר, ושאונה תלויה בדבר, זו אהבת דוד ויהונתן. יז כל מחלוקת שהיא לשם שמים, סופה להתקים, ושאונה לשם שמים, אין סופה להתקים. איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים, זו מחלוקת הלל ושמואל. ושאונה לשם שמים, זו מחלוקת קרח וכל עדתו. יח כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו, וכל המחמיא את הרבים, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את הרבים, וזכות הרבים תלוי בו, שנאמר: צדקת יי עשה, ומשפטיו עם ישראל. ירכעם בן נכט חטא והחמיא את הרבים, חטא הרבים תלוי בו, שנאמר: על חפאות ירכעם אשר חטא, ואשר החמיא את ישראל. יט כל מי שישי בו שלשה דברים הללו, הוא מתלמידיו של אברהם אבינו, ושלשה דברים אחרים, הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו: עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה. תלמידיו של בלעם הרשע: עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע, תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה, ונזקלין העולם הבא, שנאמר: להנחיל אהבי יש, ואוצרותיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת, שנאמר: ואמה אלהים תורידם לבאר שחת, אנשי דמים ומרמה לא יחצו ומיהם, ואני אכמח בה. כ יהודה בן מיקא אומר: הוי עו כנמר, וקל כנשר, רץ כצבי, ונבור כארי, לעשות רצון אבד שבשמים. הוא היה אומר: עו פנים לגיהנם, ובזשת פנים לן עדן. והי רצון מלפניו, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך. כא בן בג בג אומר: הפך בה והפך בה, דכלא בה, ובה תתן, וסיב וכלה בה, ומנה לא תזע, שאין לך מדה טובה הימנה. בן הא הא אומר: לפום צערא אנא, כב הוא היה אומר: בן חמש שנים למקרא, בן עשר שנים למשנה, בן שלש עשרה למצות, בן חמש עשרה לנזרא, בן שמונה עשרה לחפה, בן עשרים לרדוף, בן שלשים לבח, בן ארבעים לבינה, בן חמשים לעצת, בן ששים לזקנה, בן שבעים לשיבה, בן שמונים לנבירה, בן תשעים לשוח, בן מאה כאלו מת ועבר וכמל מן העולם.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר: יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ונאדיר.

פרק שישי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמד בלם צדיקים, לעולם ירשו ארץ, נצר מפני מעשה ידי להתפאר.

א שני חכמים בלשון המשנה, ברוך שפטר בהם ובמשנתם, רבי מאיר אומר: כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ולא עוד, אלא שכל העולם בלוי בראי הוא לו. נקרא רע, אהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, משמח את המקום, משמח את הבריות, ומלבשתו ענה ויראה, ומבשרתו להיות צדיק, חסיד, ישר, ונאמן, ומרחקתו מן החטא.

ומקרבתי לדידי זכות, ונהנינן ממנו עצה ותושיה, בינה וביורה, שנאמר: לי עצה ותושיה, אני בינה, לי ביורה, ונותנת לו מלכות וממשלה, וחקור דין, ומגלין לו רצי תורה, ונעשה כמעון המתגבר ונקהר שאינו פוסק, ותוה צנוה, וארך רוח, ומוחל על עלבונו, ומעלתו ומרוממו על כל המעשים. ב אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום יום בית קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת: אי להם לבירות מעלבונה של תורה, שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא צוף, שנאמר: גזם זהב באף חזיר, אשה יפה וסרת מעם. ואומר: והלחת מעשה אלהים המה, והמכתב מכתב אלהים הוא, חרות על הלחת, אל תקרי חרות אלא חרות, שאין לה בן חורין, אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, וכל מי שעוסק בתלמוד תורה, הרי זה מתעלה, שנאמר: ומתנה נחילא, ומנחילא כלמות. ג הלומד מחברו פרק אחד, או הלכה אחת, או פסוק אחד, או דבור אחד, או אפילו אות אחת, צריך לנהוג בו כבוד, שכן מצינו בדרוש מלך ישראל, שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו אלופי ומידעו, שנאמר: ואתה אנוש בערכי, אלופי ומידעו. והלא דברים קל וחומר, ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו אלופי ומידעו, הלומד מחברו פרק אחד, או הלכה אחת, או פסוק אחד, או דבור אחד, או אפילו אות אחת, על אחת כמה וכמה שצריך לנהוג בו כבוד. ואין כבוד אלא תורה, שנאמר: כבוד חכמים יגדלו, ותיממים יגדלו טוב. ואין טוב אלא תורה, שנאמר: פי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל תעזבו. ד כך היא דרכה של תורה: פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן, וחצי צער תתה, ובתורה אתה עמל, אם אתה עושה כן, אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא. ה אל תבקש גדלה לעצמך, ואל תחמוד כבוד, יותר מלמידך עשה, ואל תתאנה לשלחנם של מלכים, ששלחנך גדול משלחנם, וכתרך גדול מכתרם, ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך. ו גדולה תורה יותר מן הכהנה ומן המלכות, שהמלכות נקנית בשלשים מעלות, והכהנה בעשרים וארבע, והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן: בתלמוד, בשמיעת האזן, בעריכת שפתים, בכינת הלב, באימה, ביראה, בענוה, בשמחה, במהרה, בשמוש חכמים, בדבוק חברים, בפלפול התלמידים, ביישוב, במקרא, במשנה, במעוט סחורה, במעוט דרך ארץ, במעוט תענוג, במעוט שנה, במעוט שיחה, במעוט שחוק, בארך אפים, בלב טוב, באמנות חכמים, בקבלת היסורין, המכיר את מקומו, והשם בחלקו, והעושה סג לךבריו, ואינו מחזיק מוכה לעצמו, אהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, אוהב את הצדקות, אוהב את המישרים, אוהב את התוכחות, ומתרחק מן הכבוד, ולא מגים לבו בתלמודו, ואינו שמח בהוראה, נושא בעול עם חברו, ומכריעו לכף זכות, ומעמידו על האמת, ומעמידו על השלום, ומתישב לבו בתלמודו, שואל ומשיב, שומע ומוסיף, הלומד על מנת ללמד, והלומד על מנת לעשות, המחזיק את רבו, והמכון את שמועתו, והאומר דבר בשם אומרו, הא למדת, כל האומר דבר בשם אומרו, מביא נאקלה לעולם, שנאמר: ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי. ז גדולה תורה, שהיא נותנת

חיים לעשיה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר: כי חיים הם למוצאיהם, ולכל בשרו מרפא. ואומר: רפאות תהי לשה, ושקוי לעצמותיה. ואומר: עין חיים היא למחזיקים בה, ותמכיה מאשר. ואומר: כי לנות חן הם לראשה, וענקים לגרגרתיה. ואומר: תמן לראשה לנות חן, עמרת תפארת תמננה. ואומר: כי כי ירבו ימיה, ויסיפו לה שנות חיים. ואומר: ארבע ימים בימינה, בשמאלה עשר וקבוצ. ואומר: כי ארבע ימים ושנות חיים ושלום וסיפוי לה. ח רבי שמעון בן יהודה משים רבי שמעון בן יוחאי אומר: הגוי, והכח, והעשר, והקבוצ, והחכמה, והזקנה, והשיבה, והכנים, נאה לצדיקים ונאה לעולם, שנאמר: עמרת תפארת שיבה, בדרך צדקה תמצא. ואומר: תפארת בחורים בכם, וחדר זקנים שיבה. ואומר: עמרת זקנים בני כנים, ותפארת בני אבותם. ואומר: ותפרה הלכנה וכושה החמה, כי מלך יי צבאות בהר ציון ובירושלים, ונגד זקניו בבוד. רבי שמעון בן מנסיא אומר: אלו שבע מדות שמני חכמים לצדיקים, כלם נתקמו ברבי ובבניו. ט אמר רבי יוסי בן קסמא: פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ופגע בי אדם אחד, ונתן לי שלום, והחזרתי לו שלום, אמר לי: רבי, מאיזה מקום אתה, אמרתי לו: מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני. אמר לי: רבי, רצונך שתדור עמנו במקומנו, ואני אתן לך אלף אלפים דגרי זהב ואבנים טובות ומרגליות. אמרתי לו: אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה, וכן כתיב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל: טוב לי תורת פה, מאלפי זהב וכסף. ולא עוד, אלא שבשעת פטירתו של אדם, אין מליץ לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד, שנאמר: בהתהלכך תנחה אתה, בשכבך תשמור עליה, והקיצות היא תשיחה. בהתהלכך תנחה אתה, בעולם הזה. בשכבך תשמור עליה, בקבר. והקיצות היא תשיחה, לעולם הבא. ואומר: לי הכסף ולי הזהב, נאם יי צבאות. י חמשה קננים קנה הקדוש ברוך הוא בעולמו, ואלי הן: תורה, קנן אחד. שמים וארץ, קנן אחד. אברהם, קנן אחד. ישראל, קנן אחד. בית המקדש, קנן אחד. תורה מנן, דכתיב: יי קנני ראשית דרכי, קדם מפעלי מאז. שמים וארץ מנן, דכתיב: זה אמר יי, השמים כסאי והארץ רגלי, אי זה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי, ואומר: מה רבו מעשיך יי, כלם בחכמה עשית, מלאה הארץ קננה. אברהם מנן, דכתיב: ויברכהו ויאמר: ברוך אברהם לאל עליון, קנה שמים וארץ. ישראל מנן, דכתיב: עד יעבר עמך יי, עד יעבר עם זו קנייתו. ואומר: לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי כם. בית המקדש מנן, דכתיב: מכון לשבתך פעלת יי, מקדש אדני בוננו יידי, ואומר: וביאם אל גבול קדשו, הו זה קנתה וימנו. יא כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא ברא אלא לכבודו, שנאמר: כל הנקרא בשמי ולכבודי, בראתיו וצאתיו אף עשיתיו. ואומר: יי ומלך לעלם ועד.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: יי חפץ למען צדקו, ויגדיל תורה ונאדיר.

ערבית למוצ"ש

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפן, ולא יעיר כל חמתו:
 יי הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו:

שיר המעלות, הנה ברכו את יי כל עבדי יי, העומדים בבית יי בלילות: שאו ידכם קדש, וברכו את יי: וברכה יי מציון, עשה שמים וארץ: יומם וצנה יי חסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: ותשועת צדיקים מו, מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

יי צבאות עמנו, משגב־לנו אלהי יעקב סלה (שלוש פעמים): יי צבאות, אשרי אדם בטח בך (שלוש פעמים): יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו (שלוש פעמים):

חצי קדיש

התוך אומה: **ברכו את יי המברך:**

הקהל עונה: ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר ברכו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים, ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים, ומסדר את הכוכבים, במשמרותיהם ברקיע, בראונו וברא יום ולילה, גלגל אור מפני חשך, וחשך מפני אור, ומעביר יום ומביא לילה, ומבדיל בין יום ובין לילה, יי צבאות שמו. ברוך אתה יי, המעריב ערבים:

אחבת עולם בית ישראל עמד אהבת, תורה ומצות, חקים ומשפטים אותנו למדת. על בן יי אלהינו, בשכנו ובקומנו נשים בחקיה, וגשמה בדרך תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארץ ומינו, ובהם נהנה יומם ולילה, ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה יי, אוהב עמו ישראל:

שמע ישראל, יי אלהינו, יי | אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואחבת את יי אלהיך, בכל | לברך, ובכל נפשך, ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום, על | לברך: ושננתם לבניך ודברת בם,

בשבתך בבייתך, ובלכתך בדרך, ובשכבך, ובקומך: וקשרתם לאות על ירך, והיו לטמטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך, ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו, בכל | לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעת יורה ומלקוש, ואספת דגגך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב | בשדה לבהמתך, ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם, וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה | אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תמן את יבולה, ואברתם | מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי נתן לכם: ושמרתם | את דברי אלה על | לבבכם ועל נפשכם, וקשרתם | אתם לאות על ידכם והיו לטמטפת בין עיניכם: ולמדתם | אתם | את בניכם לדבר בם, בשבתך בבייתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם, בימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם, ונתנו על ציצת הכנף | פתיל תכלת: והיה לכם לציצת, וראיתם | אתו, וזכרתם | את כל מצות יי, ועשיתם | אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם | את כל מצותי, והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם | מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני יי אלהיכם

אמת ואמונה כל זאת, וקיום עלינו, כי הוא יי אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו, הפורנו מיד מלכים, מלכנו הגואלנו מקף כל העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו, העשה גדלות עד אין חקר, ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על כמות איבנו, ויךם קרננו על כל שנאינו. האל העשה לנו נקמה בפרעה, ואותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו בין גזרי ים סוף, ואת רודפיהם ואת

שונאיהם בתהומות מבע, וראו בניו גבורתו, שפחו והודו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו עליהם, משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם: מי כמכה באלם יי, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת עשה פלא: מלכותך ראו בניך, בוקע ים לפני משה, זה אלי ענו ואמרו: יי, ימלך לעלם ועד. ונאמר: כי פדה יי את יעקב, וגאלו מיד חזק ממנו. ברוך אתה יי, גאל ישראל:

השפיקנו אבינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמך, ופרוש עלינו סבת שלומך. והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיד תסתירנו, ושמור צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. ברוך אתה יי, שומר את עמו ישראל לעד:

חצי קדיש

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גמל חסדים טובים, קונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם, למען שמו באהבה:

בעשית: זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע. בקיץ: מזריד הפל: (בתורה: משיב הרוח ומזריד הגשם) מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמזך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך מכות ומחיה ומצמיח ישועה:

בעשית: מי כמזך אב הרחמן, וזכר יצוריו לחיים ברחמים:

וגאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש, וקדושים בכל יום והללך סלה. ברוך אתה יי, האל
(בעשית: המלך) **הקדוש:**

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. (אתה חוננתני למדע תורתך, ותלמדני
לעשות חסי רצונך, ותבדל יי אליהנו בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל
לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה, אבינו מלכנו, החל עלינו ימים הבאים
לקראתנו לשלום, חשוכים מכלחטא, ומגלים מכליען ומדקקים בראתך:) **וחננו מאתך**
חכמה בינה ודעת. ברוך אתה יי, חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה
לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו, כי חטאנו, מחול לנו מלכנו, כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה.
ברוך אתה יי, חנון, המרבה לסלח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו, ונאלנו מהרה למען שמך, כי אל גואל חזק אתה.
ברוך אתה יי, גואל ישראל:

רפאנו יי ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה ארוכה ורפואה
שלמה לכל מבוקשנו, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה
יי, רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אליהנו את השנה הזאת, ואת כל מיני תבואתה לטובה, ותן
(בקיץ: ברכה) **טל ומטר לברכה) על פני האדמה, ושבענו מטובך,**
וברך שנתנו פשנים הטובות לברכה, כי אל טוב ומטיב אתה ומברך
השנים. ברוך אתה יי, מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם לקבץ גלוינו, וקבענו יחד מארבע כנפות
הארץ לארצנו. ברוך אתה יי, מקבץ גרחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה, ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, ומלוד
עלינו אתה יי לברך בתסוד וברחמים, בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי,
מלך אוהב צדקה ומשפט (בעשית: המלך המשפט):

למלשינים אל תהי תקנה, וכל המינים וכל הזדים כרגע יאבדו, וכל איבי עמך מהרה יכרתו, ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותמגר, ותכניע במהרה בימינו. ברוך אתה יי, שבר איבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים, ועל זקני עמך בית ישראל, ועל פליטת בית סופריהם, ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמך יי אליהנו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם, ולעולם לא נבוש כי כך באתה. ברוך אתה יי, משען ומבטח לצדיקים:

לירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה כאשר דברת, וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תבין, ובנה אותה בקרוב בימינו בגן עולם. ברוך אתה יי, בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קנינו כל היום. ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יי אליהנו, אב הרחמן רחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי, שומע תפלה:

רצה יי אליהנו בעמך ישראל ותתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותתפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

(בראש חדש אומרים כאן יעלה ויבוא *)

(*) אליהנו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא ויגיע, ונראה ונרצה ונשמע, ונפקד ונזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה, לחן ולחסד ולרחמים ולחיים טובים ושלום, ביום ראש החדש הזה: זכרנו יי אליהנו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס ותגנו, ורחם עלינו והושיענו, כי אלקי עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עיינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון:
 מוֹדִים אֲנֵחֵנו לָךְ, שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיִּינוּ,
 מִגֵּן וְשֹׁעֵנֵנו, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נִזְדָּה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיִּינוּ
 הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסִּיךְ שֶׁבָּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכָל עֵת, עָרֵב וּבָקָר וְצֹהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
 הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ, כִּי מְעוֹלָם קָיִינוּ לָךְ:

(בחנוכה ובפורים אומרים כאן ועל הניסים *)

וְעַל בָּלָם וְתַבְרָךְ וְיִתְרוֹכֶם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמְךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 בעשרית: וּבְחֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהִלְלוּ שְׁמְךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל וְשׁוֹעֲתֵנו
 וְעֹזֵרֵנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמְךָ וְלָךְ נָאָה לַהֲדוֹת:

*) וְעַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
 לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

לחנוכה

לפורים

בַּיָּמִי מִתְּתִיחוּ בְּנוֹ יוֹחֵן בֶּהֵן גְּדוֹל, חֲשִׁמּוֹנָא
 וּבְנָיו, בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת וְזֶן הַרְשָׁעָה
 עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחֵם תּוֹרָתְךָ
 וּלְהַעֲבִירֵם מִחֻקֵּי רִצּוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, עֲמֻדָּת לֵהֵם בַּעַת צָרָתָם, רַבָּת אֵת
 רִיבָם, דָּגַת אֵת דִּינָם, נִקְמַת אֵת נַקְמָתָם,
 מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בִּיד
 מְעַשִּׂים, וּמִמָּאִים בִּיד מְהוּרִים, וּרְשָׁעִים בִּיד
 צַדִּיקִים, וְזָדִים בִּיד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ, וְלָךְ עָשִׂיתָ
 שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֻד יִשְׂרָאֵל
 עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּחַיִּים הַזֶּה.

בַּיָּמִי מִרְדִּי וְאַסְתֵּר בְּשִׁישׁן הַבִּירָה,
 בְּשַׁעֲמֻד גְּלִיהֵם הַמֶּן הַרְשָׁעָה,
 בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּ וּלְאַבֵּד אֵת כָּל
 הַיְּהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד זָקֵן, טַף וְנָשִׁים,
 בַּיּוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר לְחֹדֶשׁ
 שְׁנֵים עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וּשְׁלָלָם
 לְבוֹז, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּפְרַת
 אֵת עֲצָתוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ,
 וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרָאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ
 וְאֵת בְּנָיו עַל הַעֵץ:

ואחר כך באו בגיד לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, וחדל'קו גרוח
 בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חגכה אלו, להודות ולחלל לשמך הגדול:

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך.
ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת
חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וטוב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בעש"ת: ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, ישועה ונחמה ונצרות טובות, נזכר
ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי בעפר
לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי, וכל החושבים
עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. יהיו כבזן לפני רוח ומלאך יי
דחה. למען יחלצון ידידך, הושיעה ימינך וענגי. עשה למען שמך, עשה למען
ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך. יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך, יי צורי וגואלי:

עשה שלום (בעש"ת: השלום) במרומוי, הוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל,
ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו,
ותן חלקנו בתורתך:

חצי קדיש

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:
ישב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן: אמר לי מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו: כי
הוא יצילך מפח יקוש, מדבר הוות: באברתו יסד לך, ותחת כנפיו תחסה,
צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה, מחץ יעוף יומם: מדבר באפל והלך,
מקטב ישוד צהרם: ופל מצודך אלף ורבבה מימנך, אליך לא יגש: רק בעיניך
תביט, ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי, עליון שמת מעונך: לא תאנה
אליך רעה, ונגע לא יקרב באהלקך: כי מלאכיו יצוה לך, לשמרך בכל דרכך: על

כפים ישאונק, פון תגוף באבן רגלך; על שחל ופתן תדרך, תרמם כפיר ותנין: כי
 כי חשק ואפלטתה, אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהה, עמו אנכי בצרה,
 אחלצהו ואכבההו: אךך ימים אשביעהה, ואראהו בישועתי: אךך ימים אשביעהה,
 ואראהו בישועתי:

ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל. וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש יי
 צבאות, מלא כל הארץ כבודו. ומקבלין דין מן דין ואמרין: קדיש בשמי
 מרומא עלאה בית שכינתה, קדיש על ארשא עובד גבורתה, קדיש לעלם ולעלמי
 עלמאי, יי צבאות, מלא כל ארשא זו וקרה, ותשאני רוח, ואשמע אחרי קול רעש
 גדול, ברוך כבוד יי ממקומו. ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל יע סגיא דמשבחין
 ואמרין, ברוך וקרא דין מאתר בית שכינתה, יי ומלך לעלם ועד, יי מלכותה קאם
 לעלם ולעלמי עלמאי, יי אלהי אברהם ויחזק וישראל אבותינו, שמרה זאת לעולם,
 לתצר מחשבות לבב עמך, והכן לכתם אליך, והוא רחום, וכפר עון ולא ישחית, והרבה
 להשיב אפן, ולא יעיר כל חמתו. כי אתה אדני טוב וסלח, ורב חסד קראיך.
 צדקתך צדק לעולם, ותורתך אמת. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם, ברוך אדני, יום יום יעמם לנו, האל ישועתנו סלה, יי צבאות
 עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה, יי צבאות, אשרי אדם במח בך, יי הושיעה, המלך
 יעגנו ביום קראנו, ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן החושים, ונתן לנו
 תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו, הוא יפתח לבנו בתורתו, וישם בלבנו אהבתו
 ויראתו, ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, למען לא ניגע לריק, ולא נלד לבהלה, ויבן
 ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שנשמור חקך בעולם הזה, ונזכה ונחיה
 ונראה, ונירש טובה וברכה, לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא. למען וזמרך כבוד
 ולא ידם, יי אלהי לעולם אודה, ברוך הנבר אשר יבטח בך, והיה יי מבטחו. במחו בך
 עדי עד, כי ביה יי צור עולמים, ויבטחו בך יודעי שמך, כי לא עזבת דרשך יי, יי חפץ
 למען צדקו, וגדיל תורה ויאדיר:

קדיש שלם

ספירת העומר בעמוד 93

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגוי הארצות,
 ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגדלנו בכל המונם,

שהם מושתתים להביל ולריק. ואנחנו פורעים ומושתתים ומוזדים לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. שהוא נזמא שממם יוסד ארץ, ומושב יקרו בשממם ממעל, ושכינת עזו בנבחי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלכנו, אפס זולתו, ככתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יי הוא האלהים, בשממם ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל כן נקנה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עצה, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים ברות וברתון, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יקירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברה, תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולבבד שמך יקר ותנו. ויקבלו כלם עליהם את עול מלכותך, ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוך בבבד, ככתוב בתורתך: יי ומלך לעלם ועד: ונאמר: והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא והיה יי אחד ושמו אחד:

קדיש יתום

אל תירא מפחד פתאם, ומושאא רשעים כי תבא: גצו עצת ותרפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל: אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

אך צדיקים יודו לשמך, ישבו ישרים את פניך:

משניות וקדיש דרבנן

הלל לשבת ראש חודש

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו לקרוא את החלל:

הללויה, הללו עבדי יי, הללו את שם יי: והי שם יי מברך, מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבוא, מהלל שם יי: רם על כל גוים יי, על השמים כבודו: מי כיו אלהינו, המגביהי לשבת: המשפילי לראות, בשממם ובארץ: מקימי מעפר דל, מאשפת ירים אביון: להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה, הללויה:

בַּצֵּאת ישראל ממצרים, בית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ: הִיְתָה וְהָיְתָה לְקֹדֶשׁ, וְיִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלֹּתָיו: הֵימָּה רָאָה וַיִּגַּם, הִנֵּדֶן וַיִּסַּב לְאַחֲזֹר: הִהָרִים רָקְדוּ כְּאִילִים, גִּבְעוֹת כִּבְגֵי צֹאן: מָה לָּךְ הֵימָּה כִּי תִגּוֹם, הִנֵּדֶן תִּסַּב לְאַחֲזֹר: הִהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאִילִים, גִּבְעוֹת כִּבְגֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוֹר אֲנִי מֵיָמָּה, חֲלֹמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מֵיָמָּה:

בראש חודש מדלגים על קטע זה

לֹא לָנוּ יְיָ, לֹא לָנוּ, כִּי לַשִּׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ עַל אֲמִתְךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵינָהּ נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֶינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לֶהֱם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי לֶהֱם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזִינוּ לֶהֱם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לֶהֱם וְלֹא יִרְחֹנוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגָדֵם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּקֵּחַ בָּהֶם: וְיִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיָי, עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא: בֵּית אֱהֱרֹן בְּטַחוּ בְּיָי, עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בְּטַחוּ בְּיָי, עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא:

יְיָ זָכְרֵנוּ וְזָכְרְךָ, וְזָכְרְךָ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְזָכְרְךָ אֶת אֱהֱרֹן: וְזָכְרְךָ יִרְאֵי יְיָ, הַקְּמִינִי עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לֵי, עֲשֵׂה שְׁמִי וְאַרְצִי: הַשְׁמִי שְׁמִי לֵי, וְהָאֶרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמָּתִים יִהְלְלוּ יְיָ, וְלֹא כָל יִרְדֵי דוֹמָה: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּהָ:

בראש חודש מדלגים על קטע זה

אֶהְבֶּתִּי, כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנִי: כִּי תִשָּׂא אָזְנוֹ לִי, וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מָוֶת, וּמִצָּרִי שְׂאִיל מִצָּאוֹנִי, צָרָה וַיִּגְזֹן אֶמְצֹא: וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא, אָנָּה יְיָ מִלְּטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְצָדִיק, וְאֵלֵהֶינוּ מִרַחֵם: שְׁמֹר פֶּתָאִים יְיָ, דַּלְתֵי וְלֵי וְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמַנוּחֵיכִי, כִּי יְיָ גָמַל עָלַי: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִדַּחִי: אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אֶמְרָתִי בַחֲפוּז, כֹּל הָאָדָם בֹּזֵב:

מָה אֲשִׁיב לֵי, כֹּל תַּגְמוּלוֹתַי עָלַי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא: גִּדְרֵי לֵי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ, הַמְּוֹתָה לְחִסְדֵּי: אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמִתְךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֲזַבֵּחַ זָבַח תִּזְדָּה, וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא: גִּדְרֵי לֵי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: בְּחִצְרוֹת בֵּית יְיָ, בְּתוֹכְכִי וְרוּשְׁלִי, הַלְלוּהָ: הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל יְמֵי, שְׁבָחוּהוּ כָּל הָאֲמִים: כִּי גִבֹּר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ, וְאַמֵּת יְיָ לְעוֹלָם, הַלְלוּהָ:

הודו לוי כי טוב, כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל, כי לעולם חסדו: יאמרו נא
בית אהרן, כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יי, כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יה, ענני במרחב ית: יי לי לא אירא, מה יעשה לי אדם: יי לי
בעזרי, ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי, מבמטח באדם: טוב לחסות ביי,
מבמטח בנדיבים: כל גוים סבבוני, בשם יי כי אמילם: סבבני גם סבבוני, בשם יי כי
אמילם: סבבני בדברים דעכו כאש קוצים, בשם יי כי אמילם: דחה דחיתני לנפל,
ויי עזרני: עזי וזמרת יה, ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים, ומין
יי עשה חיל: ומין יי רוממה, ומין יי עשה חיל: לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי
יה: יסר וסרגי יה, ולמנות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק, אבא בם אודה יה: זה
השער ליי, צדיקים יבאו בו: אודה כי עניתני, ותהי לי לישועה: אודה כי עניתני,
ותהי לי לישועה: אכן מאסו הבונים, היתה לראש פנה: אכן מאסו הבונים, היתה
לראש פנה: מאת יי היתה זאת, היא נפלאת בעינינו: מאת יי היתה זאת, היא
נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי, נגילה ונשמחה בו: זה היום עשה יי, נגילה
ונשמחה בו:

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא: אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

ברוך הַבָּא בְּשֵׁם יי, ברכנוכם מבית יי: ברוך הַבָּא בְּשֵׁם יי, ברכנוכם מבית יי: אל
יי וַיָּאֵר לָנוּ, אֲסֵרוּ חַג בַּעֲבֹתֵינוּ, עד קרנות המזבח: אל יי וַיָּאֵר לָנוּ, אֲסֵרוּ
חַג בַּעֲבֹתֵינוּ, עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודה, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ: אלי אתה
ואודה, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ: הודו לוי כי טוב, כי לעולם חסדו: הודו לוי כי טוב, כי
לעולם חסדו:

יחללך יי אֱלֹהֵינוּ (על) כל מעשיך, וחסידיך צדיקים עושי רצונך, וכל עמך
בית ישראל, ברגה ידו ויברכו, וישבחו ויפארו, וירוממו ויעריצו,
ויעקישו וימליכו את שמך מלכנו, כי לך טוב להודות, ולשמוך נאה לזמר, כי
מעולם ועד עולם אתה אל: ברוך אתה יי, מלך מהלל בתשבחות:

ואברהם זקן בא בימים, ויי ברוך את אברהם בכל: וזכרה ישמעלי ויחזי, בן יחי רצון
מלפניך, אלהים חיים ומלך עולם אשר בידו נפש כל חי, אמן:

הבדלה

הנה אל ישועתי, אבטח ולא אפחד, כי עז וזמרת יה יי, ויהי לי לישועה. ושאתם כיום בששון ממעיני הישועה. לוי הישועה, על עמך ברכתך סלה. יי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות, אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה, המלך יעגנו כיום קראנו: ליהודים היתה אורה ושמחה, וששון ויקר. בן תהיה לנו: כום ישועות אשא, ובשם יי אקרא:

סברי מרנן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הנפץ:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מיני בשמים:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, בין אור לחושך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש לחול:

ויתן לך

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ, ורב דגן ותירש: ועבדך עמים וישתחוו לך לאמים, הנה גביר לאחיד וישתחוו לך בני אמה, אהרף אורו, ומבבך ברוך: ואל שדי וברך אתך ויפרך וירבה, והיית לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולירשך אתה, לרשתך את ארץ מגרד אשר נתן אלהים לאברהם: מאל אביך ויעצרה ואת שדי וירבה, ברכת שמים מעל, ברכת תהום רבצת תחת, ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הזרי, עד תאות גבעת עולם, תהנין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ואהבך וברךך וירבה, וברך פרי בטןך ופרי אדמתך דגנה ותירשך ויצהרך, שגור אלקיך ועשתרת צאנך, על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים, לא יהיה בך עקר ועקרה ובקהמתך: והסיר יי ממך כל חלי, וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת, לא ישימם בך, ונתנם בכל שנאיד:

המלאך הגאל אתי מכל רע, וברך את הנערים, ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק, וידגו לרב בקרב הארץ: וְאֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם, וְהִנֵּה הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כֶּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים, וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר, וְיִבְרַךְ אֶתָּה בַּשָּׂדֶה: בְּרוּךְ טַנָּאָה וּמִשְׁאֲרֵתָה: בְּרוּךְ פְּרִי בִּמְנוּחַ וּפְרִי אֲדָמָתָה וּפְרִי בְּהֵמָתָה, שֶׁגֶר אֶלְפִיד וְעִשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ, וְיִבְרַךְ אֶתָּה בְּצֵאתָ: יֵצֵא וְיָאָהֶךָ אֶת הַבְּרָכָה בְּאֶסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ, וְיִבְרַךְ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר וְאֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: וּפֶתַח וְיָ לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם, לִתֵּת מִטֵּר אֶרְצְךָ בַּעֲתוֹ וְלִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ, וְהַלִּיט גִּזְיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלָּחֵט: כִּי וְאֱלֹהֶיךָ בְּרַכָּה, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ, וְהַעֲבַמְתָּ גִזְיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט, וּמִשְׁלַת בְּגִזְיִם רַבִּים, וְכֵךְ לֹא יִמְשְׁלוּ: אֲשֶׁרִיד וְיִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ, עִם נוֹשֵׁעַ בֵּין מִגֹּן עֲזָרָה, וְאֲשֶׁר חָרַב נֶאֱוָתָה, וּיִפְחֲשׂוּ אֵיבֶיךָ לָךְ, וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימָה תִּדְרֹךְ:

יִשְׁתָּאֵל נוֹשֵׁעַ בֵּין תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים, לֹא תִבְשׂוּ וְלֹא תִכְלְמוּ עַד עוֹלָמִי עַד: וְאֶכְלֶתֶם אֹכֹל וְשָׂבִיעַ, וְהַלֵּלְתֶם אֶת שֵׁם וְאֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא, וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וְיִדְעַתֶּם כִּי בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי, וְאַנִּי וְאֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: כִּי בְּשִׁמְחָה תֵּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּכְבְּלוּ, הִהְרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ קֶף: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי, אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֲזִי וְחִמְרִת יְהִי וְיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲוֵי הַיִּשׁוּעָה: וְאַמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא: הִזְדּוּ לִי קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בַּעֲמִים עֲלִילוֹתַי, הִזְכִּירוּ, כִּי נִשְׁבַּע שְׁמִי: וְזָמְרוּ וְיָאֵוֹת עָשָׂה, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צִהְלִי וְרַנֵּי יִשְׁבַּח צִיּוֹן, כִּי גָדוֹל בְּקֶרֶב קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאַמֵּר בַּיּוֹם הַהוּא: הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה, קִרְנֵנוּ לֹא יוֹשִׁיעֵנּוּ, זֶה וְיָ קִרְנֵנוּ לֹא, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם, שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב, אָמֵר וְיִרְפָּאתוּ: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמִּשִּׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים, לָךְ דָּוִיד וְעַמָּךְ בֵּן יוֹשִׁי, שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ וְשְׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ, כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ, וְיִקְבְּלֶם דָּוִיד וְיִתְּנֶם בְּרָאשֵׁי הַגָּדוֹד: וְאַמְרַתֶּם: בָּהּ לָחִי, וְאַתָּה שְׁלוֹם, וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלוֹם. וְיָ עַל לַעֲמֹי וְתָן, וְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

סדר ספירת העומר

בימים שבין החג הראשון של פסח לחג השבועות, מוסיפים לפני תפילת "עלינו לשבח" של תפילת ערבית את "ספירת העומר". החזן פותח באמירת הברכה ונוסח הספירה של אותו יום. אחריו, חוזרים המתפללים ואומרים גם הם את הברכה והספירה. "ספירת העומר" נאמרת בעמידה.

ברוך אתה יי, אלהינו, מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על ספירת העומר.

ט"ז ניסן:	היום יום אחר לעומר:	י	היום שנים עשר יום, שהם שבוע אחר וחמשה ימים לעומר:	כ"ז ניסן:
אלהים:	אנא	חסד שבחסד:	גוים	מחרנו
י"ח ניסן:	היום שני ימים לעומר:	ש	היום שש עשר יום, שהם שבוע אחד וששה ימים לעומר:	כ"ח ניסן:
יחננו:	בכח	גבורה שבגבורה:	ישועה	נורא
י"ט ניסן:	היום שלשה ימים לעומר:	מ	היום ארבעה עשר יום, שהם שבוע אחד וששה ימים לעומר:	כ"ט ניסן:
ויברכנו:	גדולת	תפארת שבחסד:	יורק	קר"ע שט"ן
י"ז ניסן:	היום ארבעה ימים לעומר:	ח	היום חמשה עשר יום, שהם שני שבועות לעומר:	ל' ניסן:
יאר:	ימידך	נצח שבחסד:	אחר לעומר:	היום חמשה עשר יום, שהם שני שבועות יום אחד לעומר:
כ" ניסן:	היום חמשה ימים לעומר:	ו	עמים	נא
פניו:	תחיר	הור שבחסד:	א"י:	היום ששה ימים לעומר:
כ"א ניסן:	היום ששה ימים לעומר:	ו	אחר לעומר:	היום ששה עשר יום, שהם שני שבועות ושני ימים לעומר:
אחנו:	צדורה	יסוד שבחסד:	אלהים	גבור
כ"ב ניסן:	היום שבעה ימים, שהם שבוע אחד לעומר:	ז	ב' אייר:	היום שלשה ימים לעומר:
סלה:	אב"ג ית"ן	מלכות שבחסד:	היום שבעה עשר יום, שהם שני שבועות וששה ימים לעומר:	היום שלשה ימים לעומר:
כ"ג ניסן:	היום שמונה ימים, שהם שבוע אחד ויום אחד לעומר:	ח	היום שבעה עשר יום, שהם שני שבועות וששה ימים לעומר:	היום שלשה ימים לעומר:
לדעת:	קבל	חסד שבגבורה:	היום שמונה עשר יום, שהם שני שבועות וששה ימים לעומר:	היום שלשה ימים לעומר:
כ"ד ניסן:	היום תשעה ימים, שהם שבוע אחד ושני ימים לעומר:	ט	היום תשעה עשר יום, שהם שני שבועות וששה ימים לעומר:	היום שלשה ימים לעומר:
בארץ:	רנת	גבורה שבגבורה:	היום תשעה עשר יום, שהם שני שבועות וששה ימים לעומר:	היום שלשה ימים לעומר:
כ"ה ניסן:	היום עשרה ימים, שהם שבוע אחד וששה ימים לעומר:	י	היום תשעה עשר יום, שהם שני שבועות וששה ימים לעומר:	היום שלשה ימים לעומר:
דרבך:	עמדך	תפארת שבגבורה:	היום תשעה עשר יום, שהם שני שבועות וששה ימים לעומר:	היום שלשה ימים לעומר:
כ"ו ניסן:	היום אחד עשר יום, שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעומר:	י	היום תשעה עשר יום, שהם שני שבועות וששה ימים לעומר:	היום שלשה ימים לעומר:
בכל:	שגבנו	נצח שבגבורה:	היום תשעה עשר יום, שהם שני שבועות וששה ימים לעומר:	היום שלשה ימים לעומר:

<p>היום שנים ושלישים יום, שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים לעומר: עמים טובך נצח שבהור:</p>	<p>היום אחד ועשרים יום, שהם שלשה שבועות לעומר: נצ"ד יכ"ש מלכות שבתפארת:</p>
<p>היום שלשה ושלישים יום, שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים לעומר: אלהים נהל הוד שבהור:</p>	<p>היום שנים ועשרים יום, שהם שלשה שבועות יום אחד לעומר: לאומים ברכם חסד שבנצח:</p>
<p>היום ארבעה ושלישים יום, שהם ארבעה שבועות וששה ימים לעומר: יורדך יסוד שבהור:</p>	<p>היום שלשה ועשרים יום, שהם שלשה שבועות ושני ימים לעומר: גבורה שבנצח: טהרם</p>
<p>היום חמשה ושלישים יום, שהם חמשה שבועות לעומר: עמים חק"ב פנ"ע מלכות שבהור:</p>	<p>היום ארבעה ועשרים יום, שהם שלשה שבועות ושלושה ימים לעומר: תפארת שבנצח: רחמי</p>
<p>היום ששה ושלישים יום, שהם חמשה שבועות יום אחד לעומר: כולם יחיד חסד שביסוד:</p>	<p>היום חמשה ועשרים יום, שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעומר: נצח שבנצח: צדקתך</p>
<p>היום שבעה ושלישים יום, שהם חמשה שבועות ושני ימים לעומר: ארץ נאה גבורה שביסוד:</p>	<p>היום ששה ועשרים יום, שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: הוד שבנצח: תמיד</p>
<p>היום שמונה ושלישים יום, שהם חמשה שבועות ושלושה ימים לעומר: נתנה לעמך תפארת שביסוד:</p>	<p>היום שבעה ועשרים יום, שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר: יסוד שבנצח: גמלם</p>
<p>היום תשעה ושלישים יום, שהם חמשה שבועות וארבעה ימים לעומר: יבולה פנה נצח שביסוד:</p>	<p>היום שמונה ועשרים יום, שהם ארבעה שבועות לעומר: מלכות שבנצח: בכ"ד צח"ג</p>
<p>היום ארבעים יום, שהם חמשה שבועות וחמשה ימים לעומר: יברכנו זוכרי הוד שביסוד:</p>	<p>היום תשעה ועשרים יום, שהם ארבעה שבועות יום אחד לעומר: חסד שבהור: חסן</p>
<p>היום אחד וארבעים יום, שהם חמשה שבועות וששה ימים לעומר: אלהים קדשתך יסוד שביסוד:</p>	<p>היום שלשים יום, שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעומר: גבורה שבהור: קדוש</p>
<p>היום שנים וארבעים יום, שהם ששה שבועות לעומר: אלהינו יג"ל פז"ק מלכות שביסוד:</p>	<p>היום אחד ושלישים יום, שהם ארבעה שבועות ושלושה ימים לעומר: ת"ת שבהור: ברוב יודך</p>

היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	שהם ששה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו
היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו
היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו
היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו	היום שלשה וארבעים יום, שהם ששה שבועות שבועות ויום אחד לעומר: יברכו

אחר הברכה והספירה היומית ממשיכים לומר ברצף:

הרחמן, הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה ביומנו. אמן סלה.
למנוצח בגנינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו, ואר פניו אתנו. סלה: לדעת בארץ דרך,
בכל גוים ישמחת: יודוך עמים, אלהים, יודוך עמים כלם: ושמחו וירגו לאמים, כי
תשפט עמים מישור, ולאמים בארץ תנחם. סלה: יודוך עמים, אלהים, יודוך עמים כלם: ארץ
נתנה ויבולה, ויברכנו אלהים, אלהינו: ויברכנו אלהים, ויברכנו אלהים, ויברכנו אלהים:

אָמֵן, בְּכֹחַ עֲדֵלֶת יְמִינְךָ, תַּחֲרִי צְרוּרָה.
קַבֵּל רֶגֶת עַמְּךָ, שְׂבִינִי, מִתְּרֵנוּ נִירָא.
נָא וְגִבּוֹר, הִרְשִׁי יַחֲדָה כְּבֹבֶת שְׁמֵרִם.
בְּרַכֵּם מִתְּרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תִּמְיד נִמְלֵם.
חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרוּב מִיָּדָה נִתַּל עֲדָתְךָ.
יַחֲדִיד נֶאֱחָה לְעַמְּךָ פְּגֵה, וְזָכְרִי קִדְשֶׁתְךָ.
שׁוּעָתִי קַבֵּל וְשִׁמְעֵה צַעֲקָתִי, יִדְעֵה תַּעֲלֹמוֹת.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה צוִּיתָנוּ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, לְסַפֵּר סְפִירַת הָעוֹמֵר, בְּדֵי לְמַהֲרֵנוּ
מִקְלֹפֹתֵינוּ וּמִשׁוּמוֹתֵינוּ, כִּמְוֹ שֶׁכַּתְּ בְּתוֹרָתְךָ. "וּסְפַרְתָּם לָכֶם מִמִּחֶרֶת הַשָּׁבֹת,
מִיּוֹם הַבֵּיָאָכֶם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמִּחֶרֶת הַשָּׁבֹת
הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם," בְּדֵי שִׁמְחָתוֹ נִשְׁשׁוֹת עַמְּךָ וְיִשְׂרָאֵל מִזִּהְמָתָם. וּבְכֵן, יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבְּזָכוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר שֶׁסְּפַרְתָּ הַיּוֹם, וְחָקֵן מִה שֶׁפָּגַמְתִּי
בְּסְפִירָה (הַסְפִּירָה - הַמִּידָה הַשְּׂמִיכָה לְאוֹתוֹ הַלֵּילָה), וְאַפְהָר וְאַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל מַעֲלָה. וְעַל
יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שִׁפְעַת רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִחְסֵן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחֹתֵינוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג
וּפְגָם, וְלִמְהַרְנוּ וְלִקְדָּשֵׁנוּ בְּקִדְשֶׁתְךָ הַעֲלִינָה. אָמֵן סלה.

לאחר "ספירת העומר" אומרים תפילת "עלינו לשבח" (עמוד 59)

קדיש

ותגדל ויתקדש שמה רבא.

בעלמא די ברא כרעיתה וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה.
בתייבון וביומיבון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מכרד לעלם ולעלמי עלמאי. ויתברך, וישתבח, ויתפאר,
ויתרום, ויתנשא, ויתגדר ויתעלה, ויתהלל, שמה דקודשא בריך הוא.
לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא,

ואמרו אמן: עד כאן חצי קדיש

בקדיש יתום מדלגים פיסקה זו תתקבל צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל,
קדם אבותהון די בשמיא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:
עשה (בעשית השלום) שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל, ואמרו אמן:

קדיש דרבנן

ותגדל ויתקדש שמה רבא.

בעלמא די ברא כרעיתה וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה.
בתייבון וביומיבון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מכרד לעלם ולעלמי עלמאי. ויתברך, וישתבח, ויתפאר,
ויתרום, ויתנשא, ויתגדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקודשא בריך הוא.
לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא,
ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל
מאן דעסקין באריתא, די בארתא תדין ודי בכל אמת ואמת, יהא להון
ולבון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחיי אריכין ומוזנא ורוחא ופורקנא
מן קדם אבותהון דבשמיא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:
עשה (בעשית השלום) שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל, ואמרו אמן:

